
O,

Fabii Column,
Lyncei, Nobilis Neapolitani, Genere Romani;

Rom primum, An. 1616. editum,
et nunc iterum Luci datum

O

Johann-Danielis Majoris,
Medicin D.

Cujus novissimè acce annotatione

Kili, 1675

Imprimebat Joachim. Beumannus, Academ. Cy

Internet Archive Online Edition

Namensnennung Nicht-kommerziell Weitergabe unter gleichen
Bedingungen 4.0 International

Inhalt

1	Caput 1. — <i>De Purpurâ Ce dente, et E</i>	10
2	Caput 2. — <i>Cochle Jânthin cum Animalî, exaction Icon et Historia</i>	27
3	Caput 3. — <i>Curbo Exoticus Umbilicatus</i>	29
4	Caput 4. — <i>Buccinum parvum no mali</i>	30
5	Caput 5. — <i>Buccinum Exoticum parvum</i>	31
6	Caput 6. — <i>Le nova, Myrti Morbus</i>	32
7	Caput 7. — <i>Curbo Cerre</i>	34
8	Caput 8. — <i>Curbo alter Minor</i>	34
9	Caput 9. — <i>Cochlea Cerre ta</i>	35
10	Caput 10. — <i>Cochlea Marina Exotica Marmorea</i>	36
11	Caput 11. — <i>Concha πολυλεπτογίγγλυμος</i>	37
12	Caput 12. — <i>Concha rarior Anomia, Vertice ro- strato</i>	39
13	Caput 13. — <i>Altera Ne</i>	41
14	Caput 14. — <i>Concha Anomia 4. margine Undo</i>	42
15	Caput 15. — <i>Concha altera Anomia, striata, τρίλο- βος, rario 1</i>	42

16 Caput 16. — <i>Concha Fasciata, Gemmeâ Concretionē</i>	44
17 Caput 17. — <i>Concha Exotica, margine in Mucronem emissa</i>	46
18 Caput 18. — <i>Concha Natatilis Νηπιώδης minima, Persic dict Recentiorum congener; et Varietate ali Exotic</i>	48
19 Caput 19. — <i>Concha Exotica Vertice muricatum intorto</i>	50
20 Caput 20. — <i>Concha utroque Latere se colligens, Exotica</i>	51
21 Annotatione	
21.1 Annotatio 1	53
21.2 Annotatio 2	57
21.3 Annotatio 3	63
21.4 Annotatio 4	73
21.5 Annotatio 5	76
21.6 Annotatio 6	84
21.7 Annotatio 7	93
21.8 Annotatio 8	96
21.9 Annotatio 9	101
21.10 Annotatio 10	111
21.11 Annotatio 11	118
21.12 Annotatio 12	129
21.13 Annotatio 13	135
21.14 Annotatio 14	137
21.15 Annotatio 15	144

22 Doctrin de Ce

22.1	O,	
22.2	Cabula 2	152
22.3	Cabula 3	153
22.4	Cabula 4	155
22.5	Cabula 5	157
22.6	Cabula 6	158
22.7	Cabula 7	160
22.8	Cabula 8	163
22.9	Cabula 9	166
22.10	Cabula 10	167

23 Dictionarium O,

23.1	A.	174
23.2	B.	176
23.3	C.	177
23.4	D.	183
23.5	E.	184
23.6	F.	184
23.7	G.	186
23.8	H.	186
23.9	I.	187
23.10	L.	189
23.11	De Glo	193
23.12	M.	206
23.13	N.	208
23.14	O.	209
23.15	P.	212
23.16	R.	213
23.17	S.	215

23.18	$\mathcal{C}$.	218
23.19	$\mathcal{V}$.	220
23.20	$\mathcal{L}$.	224

Reverendissimo ac Serenissimo Principi ac Domino,
Dn. Augusto Friderico,
Heredi Norwagi, Electo E
Ditmarsi Duci, Comiti in Oldenburg et Delmenhorst, etc.
Principi ac Domino Meo Clementissimo.

Salve, atque iterum humillimè mihi Salve, Serenissime Prince
quem Regali ortum Sanguine, reducemque, ex Nulâ Regiâ, agitata
pro
parte
Laude
aliqua gaudii mei o
curâ perelagans Illustris Fabii Column, Nobilis Neapolitani, Gente
autem Romani, de Purpurâ O
1616.) impre
ornatum, sed difficilè hodie ampliùs re
ab interitu vindicarem, tum et, ut e
uncula ededi à Me Theatri Naturæ Leo
Ex
ex Bibliothecâ Magni quondam Germani sculapii, Sennerti, meoque
impensu Figuris in Bucco factis, similiter exornari; ac Nervum
mihi incale
sicut jam antè Eccle
dis Cardinali, ita nunc E
Meritis, dedicarem; cum aliquantò tutius ducam, quotie
Tu recordor, ab aliquot annis mihi prstit, inter publicas Hol
Wagrique de Peditu Cuo litias, ex alienâ fruge liberalem, quam
planè mutum e
tum et Amorem ob

e

*las horas constanter impendere, non minùs curio
clementissimè approbandis Ex*

ad Ex

*item aliarum Partium, et ad Chirurgiam Infusoriam spectantibus,
cum Techno*

oblectationem Animi sui Excel

*Quàm gratus itaque ac excellens aliàs e
ribus aliis; vel Languinis Color in Corpore Animalis; vel Auror
in Cœlo, vel Minii in Terrâ, vel Purpur denique in Mari; tam
grata mihi magis magisque renovabitur Indulgenti Cu Memoria, si,
Serenissime Prince*

oblivio

*sim Cu Dextr amplexus reviviscere quasi, et novâ iterum Luce,
pristinoque splendore frui po
feliciterque Serenitatem Tuam servet. Scrib. Kili, d. 3. 8 bris. 1674.*

Reverendiss. C. Serenitati

ac Valetudini, omni curâ

Devotissimus

Joh. Daniel Major, Phil. et Med. D.

Med. Pract. Prof. Publ. ibidem.

Illustrissimo et Reverendiss. Domino

Jacobo Sannæ

S. R. E. Cardinali,

Suâ, omniumque Ob

Fabius Columna

perpetuam Felicitatem precatur.

Quanti olim et usûs, et precii Purpura fuerit, ANPLISSIME
CORINTHIIS, vel solus Plinius Histori su Naturalis libro Nono
no *Ne*

qui Divi Augusti Principatu obiit, Me, inquit, Juvene Violacea
Purpura vigeat, cujus Libra Denariis centum venibat, nec multò
po

Rectè sanè. Nam et hodie non solùm magni Rom stimatur:
sed et in VESTRO ANPLISSIMO SE. NOTU PURPURE.
CORUM, utraque Purpura, tam Violacea, quàm Rubra, sibi lo-
cum invenit, Indumentis Ve

Cyriam olim Carentinamque appellabant, in quotidiano amictu
jucunditatis uti, sic Maje

Violaceà verò, quam Conchylium Vetere

Gravitatis itidem signa eluce

Romanorum quoque Procerum Imperatorumque Ve

Color decoraret: unde et Lege

illi denominabantur) purpureo illo Colore, Sacri Muricis nomine
indigitato, alias Ve

Atque sic quidem Antiqui Conchyliis Purpuris, sive Buccinis,
Colorem hunc prstantissimum effingebant: quibus po
tis, vel pro

Cocco et marino Bryo Ve
nam Galliam fecisse, Plinius refert: Herbis, inquit, Cyrium atque
Conchylium tingit, omne
Murice

Verùm cum Ego studio
chylum hocce, ad Purpur Cincturam aptum, illud tandem perqui-
rendo inveni: inventum autem ut Lucem adspiceret, Commentariolo
quodam meo enixè elaboravi. Ut enim, CORDIBUS AMPLIS-
SIME, unicus occurristi, tùm quia Sacrà Purpurâ ve
quia in fulgentissimo illo Purpuratorum Conse-
negocia summâ cum Laude, omniumque Admiratione spenunero
tractas; tum etiam quando à gravioribus semotus aliquantulum Curis
animum refocillare intendis, Naturalibus Studiis adeò delectaris, ut
instructissimum, nunc Hortum tàm Exoticis, quàm No-
plantis habeas; ex quo cum Purpureum illum elegantissimum, atque
rarissimum Hyacinthum nactus fuerim, quem Quâ Humanitate
fretus, quod Tu Solus illo Rom potireris, SATISFACERE nuncu-
pavi; non ab-
confugiat, quam vel sola Umbra Purpur Tu Cardinaliti fovere et
illustrare poteris.

Quod ubi à Te benignitate impetravero, neque Zoilorum
mordacem dentem, neque Invidiorum sinistram Mentem pertime-
cam. Quodsi verò etiam gratum hoc meum studium intellexero,
gratiorem ac fe-
quam indagare non de-
simo Nomine in studio
DEUS OPT. MAX. diutissimè incolumem prstet, altioribus
Honoribus re-

Idem Auctor Ad Lectorem O

Ce

ipsa Purpura nobilis pauco

Recentioribus Phy

fecerint, Neminem ipsa Ce

variasque eorum effigie

enim animadvertere incipimus, minimè parvi facienda e

ipsius Imago et natura, ex cujus differentiâ etiam Ce

provenire e

Purpurâ Animal, variaque variis in Ce

qu in Cochle modò formatis Ce

tantum inter se edem Ce

aliis. Commune quidem habent Curbinata omnia, quod Limbo sint

prædita quodammodo simili, quo gradiuntur, sive re

et aliis non solum à Terre

etiam Colore variare, manife

Ex

Ce

Contemplationem adducente

po

po

nibus, quæ exhibituri sumus, plenius quid videre licebit. Vale.

1 Caput 1. — De Purpurâ Ce fundente, et E

. 1. Purpur vox sive Nomen, ab Antiquioribus non tàm generis loco prolata, quàm S distinctum, ex quo purpureus ille Color eximebatur, eundemque; Colorem extractum, pallore variantem, complectens; Muricis etiam Conchyliique denominatio, Rerum atque Vocum confusionem apud Recentiore

quàm Græcorum Lectione contigisse, patebit.

. 2. Ut autem differentia Vocum atque Rerum innotescat fusio etiam distinguatur, Veterum Auctorum aliquot Loca prius examinanda, et proponenda e

. 3. Purpura igitur Color, et Purpura Ce sub nomine Conchylii et Muricis ab antiquis acceptæ eaque nomina quando pro illi comprehenderint, prius distinguere conabimur.

. 4. Conchylium, tanquam summum genus Concharum et Ceceorum, à Plinio¹ usurpatum censemus, de Purpurâ loquente, cum ait: *Lingua Purpur digitali longitudine, quâ pascitur perforando reliqua Conchylia.* Et de Lum pote² ait, ideò cum incremento e . Quod Horatius³ Metro ex cum ait:

Lubrica nascente

Et alibi: — — — *simul assis*

Miscueris elixa, simul Conchylia Curdis.

¹lib. 9. cap. 36.

²lib. 2. cap. 99.

³lib. 2. Sat. 4.

Plinius⁴ de Poly *Ve*
 quorum Conchas complexu crinium frangunt. Idem⁵ de Ce
 dinibus loquens: In Mari Conchyliis vivunt, tantâ oris duritie,
 ut Lapide . Et alibi⁶ de Mullis inquit: Laudatissimi
 Conchylium sapiunt. Et alibi,⁷ de Indi Insulis: Bibaga O et
 Conchyliis referta. Quanquam et hæc inferiora loca pro Turbinatis
 tantum accipienda si quis e
 viderentur.

. 5. No
 rum, Purpuram fundentium, ab eodem Plinio⁸ Conchylium acce
 putamus, cum inquit, de Lanarum generibus et Cincturâ disserens:
 De reliquarum infectu suis locis dicemus, in Conchyliis Marinis, et
 Herbarum naturâ. No Lucretium⁹ de Rerum Naturâ:

Purpureusque color Conchyli jungitur unâ,
 Corpore cum Lanâ. — — —

Et Catullius de Nuptiis Pelei et Tetido

Cincta tegit ro

. 6. Sic etiam Vitruvius¹⁰ antiquior Plinio, Conchas, ex quibus
 O
 ficiebatur, appellavit, cum inquit: Id autem excipitur ex Conchylio
 marino, quo Purpura inficitur, etc. Additque modum præparationis.

⁴ lib. 9. cap. 29.

⁵ lib. 9. cap. 10.

⁶ lib. 9. cap. 17.

⁷ lib. 6. cap. 21.

⁸ lib. 8. cap. 48.

⁹ lib. 6.

¹⁰ lib. 7. cap. 13.

Et in fine Nominis rationem afferens, inquit: Et quod ex Concha-
rum marinarum Ce . A
Poëtas etiam O, Juvenalem¹¹:

Et Prince

Eundem Colorem Virgilius¹² Sarranum dicit:

Et gemmâ bibat, et Sarrano dormiat O

. 7. Sed Vitruvius, tanquam Latinus, omisit verum O,
quod non e
sive Conchas marinas Generis appellatione Græci dicunt ὀστρεα et
ὀστρεα, ex quibus O
ex O ὀστεον, quod e Oς, quia O
duritie Marina Concha, Etymon sumpsisse putat Eustathius, sicuti
Latino Athenus¹³ tanquam generalissi-
mum acce Solenistr dicebantur, qui hujusmodi
O , ut inferius narrat; scilicet à Solenistrum capturâ.

. 8. Conchylium præterea Infectur genus pro Plinio
sic etiam usurpatum, satis e
de Infecturâ siquidem Coloris Amethy¹⁴ ait:
Et cum confecere Conchyliâ, transire melius in Cyrium putant.
Amethy
et Buccino simul; aitque¹⁵: Summa medicaminum in Libras Vellerum
Buccini 200. Pelagii 111. ita fit Amethy

¹¹ Satyr. 2.

¹² lib. 2. Georg. v. 506.

¹³ lib. 3. cap. 12.

¹⁴ lib. 9. cap. 41.

¹⁵ lib. 9. cap. 38.

ille. Et alibi¹⁶ ait: Concharum ad Purpuras et Conchyliis eadem quidem e

Temperamenti differentiam Idem docuisse videtur inferius,¹⁷ cum ait: In Conchyliatâ Ve

temperatur Aqua pro indiviso humani potûs excremento, dimidia, et medicamina adduntur: sic gignitur laudatus ille pallor, saturitate fraudatâ, tantòque dilucidior, quantò magis vellera e

. 9. Conchylium etiam pro Colore intellexisse putamus suprâ, de Purpur differentia; Ve

ibi¹⁸: Calculo

. Et

superius: Sed unde Conchylii precia, quis, virus grave in fuco, color austerus in glauco, et irascenti similis Mari? Et antea¹⁹ dixerat: Sed quanta e

Parum scilicet fuerat, in gulas condi Maria, nisi Manibus, Auribus, Capite, totoque Corpore à Fœminis iuxta Virisque ge
Quid Mari cum Ve

etc. Et de Carthagine loquens alibi²⁰: Nunc omnis e

Conchylio atque Purpurâ constat. Et alibi,²¹ de Coloribus ex Herbis loquens: Transal

omne

. 10. Quod autem non sit aliqua Conch, sive Turbis specie Purpuram inficiendam apta, quæ pro
cialiter, diversumque à Purpurâ et Buccino dicatur; jam satis ex supra-citatis Locis constare censemus. Veluti et hoc manife

¹⁶ lib. 9. cap. 36.

¹⁷ lib. 9. cap. 39.

¹⁸ lib. 9. cap. 36.

¹⁹ lib. 9. cap. 34.

²⁰ lib. 5. cap. 19.

²¹ lib. 22. cap. 2.

quod Conchylium nomen sit genericum Ce
 rarum, aut pro
 appellati, ut ex Capite trige
 in quo Plinius clarè docuit, duo tantùm e
 ad Purpuras et Conchyliā Colore
 puram, illorum notas afferens; atque eandem e
 Purpureum à Conchylii Colore, Temperamento tantùm differre:
 et quod ex Purpurâ solùm, ab
 Pelagiam Purpuram ad hunc colorem o
 ri, qu calculo
 Prterea pro quovis genere Colorum nulla alia materia recense
 tur à Plinio, nisi Purpur et Buccini Concharum ex Marinis; nec
 unquam Conchylii Animalis, sive Ce
 notas vel historiam, apud aliquem Antiquorum hucusque de
 re

. 11. Conchylii verò pro
 vel plenior, ab eodem Plinio de
 colore saturatione variantibus, cum de Ce
 ribus historiam recitat, ibi²²: *In quibus unguento viciasse Naturam*
gaudens luxuria, Ce
commendantur, ho
Cocco, qui in Ro
Purpuras Cyrias, Dibafasque, ac Laconicas: Alium in Amethy
qui in Violâ: et ipse in Purpureum, quem Ianthinum appellavimus;
Genera enim tractamus, in specie
e
tro
inclinans; alius in Violâ Perotinâ, Conchyliorum vegetissima.

²² lib. 21. cap. 8.

. 12. Ex quâ De
 qui magis ad rubedinem tendit, saturo satis Colore, ut Ro
 pure; quem alibi²³ nigricantis Ro
 dilutiorem, ut Viol marin p̄cocis, qū r̄on dicitur à Grecis. Altera
 verò S,
 tendit dilutum, et dicitur pro
 vel purpure Malv; aut magis ob
 Viol purpure montan; de quo Virgilius²⁴:

— *Viol subluceat Purpura nigr;*

qui alibi à Plinio Austerus Color in Glauco, et irascenti similis
 Mari dicitur.

. 13. Colorem hunc Conchylii sine Buccino fieri, tradit idem
 Plinius, eâ ratione, quia Buccinum ad Rubedinem Ro
 similem, ferè tendit: Purpura verò magis Violaceam emittit Saniem.
 Ideò leguntur verba illa in Plinio: *Rubens color nigricante deterior*:
 Deinde Pelagio alligari Buccinum, ut ruborem inducat, eâ ratione,
 quia nimi e
 Cocci, ut Sanguinis concreti speciem referat. Color iste Cyrius
 dicebatur; qui, ut melior effct; prius Conchyliâ conficiebantur Pelagio
 satiatis Velleribus immatura, viridique Cortina non satis cocta, ne
 nimis evaderet nigricans Conchylium; deinde in Buccini Cortinam
 permutabatur, ut Ruborem superacciperet, atque ita permixtis
 viribus utriusque alter altero excitaretur Colore, aut adstringeretur,
 ut Idem refert.

. 14. Conchylium po
 ratione videri pote

²³lib. 9. cap. 36.

²⁴lib. 4. Georg.

existimatur, sic Conchylium à Conchis vel Conchulis marinis; quod Etymon I²⁵ habet. Et apud Græcō Κογχύλιον etiam pro omni Ce Pollucem²⁶ dictum invenitur. Sed clariùs apud Athenum²⁷ ex E, ibi: ἀγε δέ παντόδαπα Κογχύλια, Λεπάδας etc. afferi omnigena Conchyliā, Le Et inferiùs ex Diocle: Κράτιστα Φύσιν ῥῖναι των κογχυλίων πρὸς διαχώρησιν καὶ ὄρησιν, μυᾶς, ὄστρεα, κτένας, etc. Ex Conchyliis excellere ait alve movendo, etc lotio ciendo, Mytulo Et inferiùs: Conchyliorum firmissimas Conchas, Purpuras et Buccinum.

. 15. Ex his denique re Dio Crematum, Ce inquit, Conchylium idem efficit, quod Purpura et Buccinum. Et sic e

et Buccino distinctum Conchylium hoc e Dio putamus, non quia specie differat, cum sit genus Concharum sive Turbinatorum; sed quia sit genus Palustre, non marinum; sit que Aromaticum, ut Idem²⁸ refert, de Purpuram et Buccinum haut facere, quisquam refert.

. 16. Nec minùs quàm alii hoc loco Dio Conchylium pro genere Concharum sive Turbinatorum usurpasse censemus, ut ex I καὶ πάντα τὰ Κογχύλια ὡμὰ καὶ ὅπτα ἐθιόμενα, καὶ κάραβοι: Et omnia Conchyliā, cruda, quàm to etc.

. 17. Adde, Lacustre aptas, nemo Antiquorum prodidit. Quare differre à marinis Infecto- riis patet, sicut generis e Onychem

²⁵ lib. 19. Orig. c. 28.

²⁶ lib. 6. c. 15.

²⁷ lib. 3.

²⁸ lib. 6. de Dorycenio.

eandem à Plinio O

ex Verbo O , quod universa Ce ἀπὸ τοῦ
ὀστρακοῦ deductum: sicut O dici Purpureum colorem, à Ce
Marinis latinè, ex Vitruvio jam retulimus. Easdem Vire
O, Dio reliquis marinis Purpuris
tribuit.

. 18. Sic etiam malè intellectus Plinii Sensus in Textu adducto
ab iisdem dici pote²⁹: Et per se Conchylio infecta Lana
magno ; Aurium scilicet malis; ut etiam apud Galenum:
κατὰ τρόπους τῆς πορφύρας, σive Κογχυλίου. Et apud Dio ,
τὸν δὲ αὐτὸν τρόπον, καὶ χροκίδες καίοντας θαλασσίας πορφύρας, Eodem,
scilicet, modo uruntur Lan, marinâ Purpurâ infect, sive Lan flocci.
Illud χροκίδες idem cum Lanâ Conchylio infectâ Plinii.

. 19. Nec etiam Conchylium à Plinio Buccini loco acce
putamus; ut alii; sed potiùs pro ipsâ Purpurâ, ex quâ tingitur;
cum Purpura sine Buccino non rube
ut supra diximus de Pelagiis, Calcule Plinio³⁰
qui varias Purpurarum specie
Quare de Conchylio jam satis dictum censemus.

. 20. Sed non minor in Muricis nomine Ob
e Plinio aliisque acce
quid differat à Purpurâ, vel Buccino, innote
pro communi genere Ce Plinio³¹ usurpatum,
ex Mutiani verbis liquet, de Remorâ loquens, ibi: Mutianus Muri-
cem e
in angulo

²⁹ lib. 2. cap. 83.

³⁰ lib. 9. cap. 37.

³¹ lib. 9. cap. 35.

se colligente. Et alibi³² pro Turbinatorum genere: *Firmiore*
Ce . Et pro Turbinatis ad In-
fecturam idoneis, ibi³³: *nec quirit in Profundo Murice*. Et alibi³⁴
dixit: *Muricum vel Conchyliorum Ce* . etc. Quo loco Murex
pro Purpurâ, vel Murex pro Turbinatis, et Conchylium pro uni-
versis Conchis acce *Muricum*
genera sunt, quæ vocant Græci Colycia, vel Corythia: nos
legeremus, à verbo κορύκια. Quod autem Muricem Plinius³⁵ pro
Buccino dixerit, satis manife
e Latent, sicut Murice. Qui locus ex Aristotele³⁶ transcriptus,
habet pro Verbo Muricis, Κήρυκες, ibi: τὰ μὲν γὰρ ὀστρακόδερμα πάντα
φωλεῖ, οἱ ὄντα τέ ἐν τῇ θαλάττῃ πορφύραι, καὶ κήρυκες. Ut etiam inferiùs
habetur: *Mutuoque attritu Lentorem cujusdam Cer salivant, simili*
modo, ac Murice. Aristotele³⁶ habet, κηρύττουσι γὰρ καὶ οἱ κήρυκες: et
idem Plinius³⁷ de Ortu *Ce* *Quæ durioris Ce*
ut Murice , etc. Et inferiùs: *Purpur et*
Murice .

. 21. *Ar*
nimus Muricis nomen. Virgilius:

— — *et acuto in Murice Remi*
Obnixi cre . — —

Inde Muricatum nomen Plinius³⁸ tribuit Sylve
cacuminibus, cum dixit: *Utrique Folia pauca spino*

³² lib. 9. cap. 33.

³³ lib. 2. cap. 2.

³⁴ lib. 32. cap. 7.

³⁵ lib. 9. cap. 37.

³⁶ lib. 5. d. Nat. An. c. 51.

³⁷ lib. 9. cap. 51.

³⁸ lib. 23. cap. 13.

*cacuminibus. Quare impro
videtur, cum pro
quo*

*Plinius ait, potius Purpur convenire sit dicendum; etiamque Muricis
E*

sicuti Purpura Cyria apud Poëtas; ut apud Ovidium:

*Nec qu de Cyrio Murice Lana rubet.
Et Horatius: Muricibus Cyriis iterat vellera Lan.
Et alibi: Te bis Afro Murice tinct ve*

*. 22. Cyrius color Purpureus à Plinio Dibapha Purpura dictus
e*

*nomine Purpura intelligitur, alio nomine Pelagia, ut discimus ex
eodem Plinio³⁹ unde Cyrius Murex, e
ex Cyriis Muricibus, scilicet Purpuris. Sed et Murex Cyrius pro
colore ipso acce* *Virgilium:*

— — Cyrioque ardebat Murice Lana.

*. 23. Nomenclator Latinus in Verbo Murex, Muricem à Grecis
Conchylium dici putat, e
Ad id Martialem citat, qui ait:*

*Sanguine de no
Induis: et non e*

*Et I⁴⁰ refert: Murex Cochlea e
et asperitate, qu alio nomine Conchylium nominatur, pro*

³⁹lib. 9. cap. 37. 38.

⁴⁰lib. 2. origin. cap. 6.

circumcisa ferro, lacrymas coloris purpurei emittat, ex quibus
Purpura tingitur, et inde O
quod h̄c Cinctura ex C̄e

. 24. His igitur jam satis apertè o
Conchylium et Muricem e
Conchis nomen, alterum ab Aculeis, qui alio nomine Murice
sumsisse apparet: Purpur verò appellationem non solùm pro ipso
C̄e

ut à Plinio,⁴¹ ibi: Sed quota h̄c portio e
Conchyliis, et Margaritis? Et alibi⁴²: Conchyliis et Purpuris omnis
ora atterit. Et⁴³ de Carthagine: Nunc omnis e
atque Purpurâ constat. Et alibi,⁴⁴ de Purpureo colore pingendo
verba faciens: Si Purpuram facere malunt, cœruleum sublinunt,
mox Purpurissum ex Ovo inducunt. Purpurissum verò, eodem
autore, fit ex Cretâ Argentariâ et Purpur Lanie, quod idem cum
O Vitruvii e⁴⁵ manife Concharum ad
Purpuras et Conchyliis eadem e
ut suprâ retulimus.

. 25. Quid autem distet Purpura à Conchylio, nunc videndum.
Nam etiam ob Plinium distincisse Purpuram à Conchylio,
cum inquit: Sed quota h̄c portio e
chyliis, et Margaritis? Et alibi: Conchyliis et Purpuris omnis ora
atterit: et similia aliis locis. Quibus re
memoratis ob
mus: Purpuram his locis à Conchylio e

⁴¹lib. 9. cap. 35. initio.

⁴²ibid. in sine.

⁴³lib. 5. cap. 19.

⁴⁴lib. 35. cap. 6.

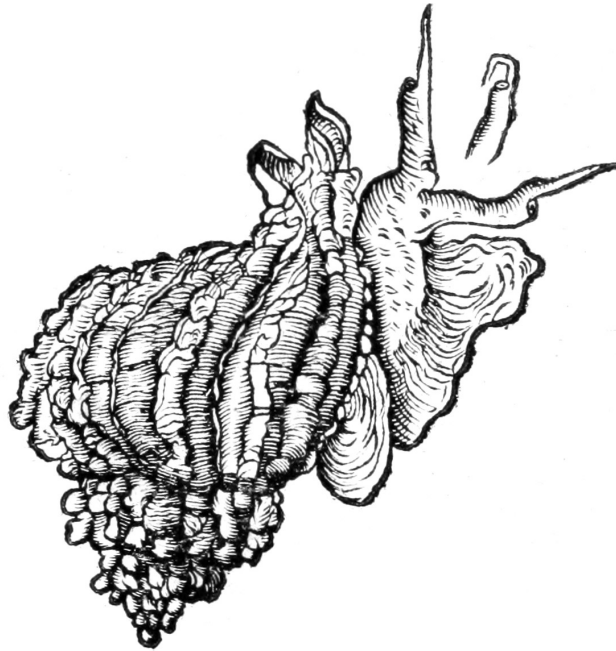
⁴⁵lib. 9. cap. 36.

qu eadem e Plinius retulit, cum dixit: Concharum ad
Purpuras et Conchyliis eadem e ,) sed Colore. Nam, ut
diximus, Purpura rube
Purpureo colori admixtum e
chylum. Sed aliis locis à Conchyliis distinguitur, tanquam S
à Genere; ut, cum idem Plinius dixit: Lingua Purpur Logitudine
digitali, quâ pascitur perforando reliqua Conchyliis: Et similibus, ibi,
Conchyliis genus e
omnium.

. 26. Hâc denique Distinctione facilius remanet Purpur Animalis
inve
tiorum visi, quamvis illius Historia satis ab Aristotele⁴⁶ et Plinio⁴⁷
de
stumque e
Nobis pro

⁴⁶ lib. 4. de N. Animal. c. 4. et lib. 5. c. 15.

⁴⁷ lib. 9. cap. 36. et inde.

1: *Murex trunculus*.

. 27. *Ce*

obducta, magnitudine, (quanquam *e*
quadruplo majore

Purpurâ Rondelitii, quæ Neapoli Sconiglio appellatur, in his dif-
ferens; Cortice quippe rugo

Limo obducto, quandoque flavicante, et Fasciis distincta oblique pur-
purascentibus, Turbinis effigie oblongiore, ac etiam angustiore, eò
quod non sit ita ventrico

caret; verùm illorum vice brevibus et crassioribus horret Tuberculis,
quo etiam modo et reliquæ *Ce*

Rondelitii Purpur non

rarò inveniuntur. Non enim omne

Clavis horrid ob

in *No*

. 28. Differt etiam, quia brevi admodum tubulo, vel Canali, oris

pars superior definiatur, ut in Buccino, sed circa columell partem
aspero, et auriculato vel umbilicato, à tribus vel quatuor promi-
nentiis, quæ antea Tubuli sive Canale
proferebatur, fuere. Ab his de
Stri, Ce

quâ Ce

rari po

Aristotele, et illum sequutus

Plinius,⁴⁸ velint e

Patet per Orbe

quot anno , etc. Non enim ex Orbibus, quibus claviculatum
contorquentur Ce

No

e

plerisque Turbinatorum generibus, si Orbis nomine quamlibet or-
biculatam ventrico

e

καὶ καθ' ἑκάστον ἐνιαυτὸν φαρενά ἐστὶ ἡ

ἄυξησις τοῖς διαστήμασι, τοῖς ἐν τῷ ὀστράκῳ τῆς ἑλικος. Et Latinè: Et

in singulo

in Ce

. 29. No

antiquioribus Oris, sive Canalis ad Lingu usum Extuberantiis ortum
ducunt per longum Volutarum, tot Anno

e

Rondeletii Purpurâ clavatâ quamlibet muricatam

[Oram] anni illius Incrementum apertius o

Buccino verò Striato, ac etiam in Turbine Magno E , quem

no Plinii Buccinum censemus, et in vulgari Buccino, manife

us apparet augmentum Ce

frequentem limbo

Volutarum orbem intercipere ob

⁴⁸ lib. 9. cap. 36.

. 30. Huius limbo
quia cum statuto tempore quotannis lateant Conch, Sco
margine adhrente, vis illa, Ce
adhrenti Saxo, non pote
quare crasse
apparet, quia non paucas habuimus Ce
recentem illam additionem ex Anni prteriti distinctione, qu bis et
nitida erat; novumque incrementum e
hac ob
bis se
auctionem, et laxiore

. 31. Nec ob Aristotelis et Plinii auctoritas; cum Ce
ne
Orbe
bitu aut pro
Orbium anfractus ob
aliis supercre
imbecillitatem. At mediocris magnitudinis Ce
habent maximis: quod si e
vis; quod contra ob
et suam Symmetriam retineant.

. 32. Causa e
sunt, et Effigie ventrici
in clavicul speciem, per inferiorem orbem adscendunt; sed per
eundem orbem pluri
scendendo, ut ventris
magis oblongo sunt turbine, ali bis eundem orbem ambiunt, ali semel
tantum; ut sunt Turbine
habent Orbe

aliis Turbinibus verioribus apparet. Qui Conchas Persicas Cochleam
Rondeletii maximam rugo E , et
simile

rem inveniet, atque Orbem magis o
obtusiore Turbine anno
Quare fallax e

. 33. Sed ad Ce
modo splendens, colore ob
oblique percurrentibus purpuro-nigris Maculis ex Oris margine in
internâ ventrio
animalis capiti annexum et innatum, incrementum accipiens cum
ipso Animalis: nota e
continet, effigie Cochle terre
ex coeruleo purpurantibus de
perfertim in cervice. Corniculis verò à Terre
hujus quidem in acutum de
Terre
cornicula veluti re
verò aliquando tueri Corniculis supra illo
notatur, ob
Corniculorum contrahere, ut nonnisi reliquum appareat, in Oculo
de
et firma Cornicula, extensaque habet.

. 34. Differt etiam, quia Linguam ex Canali ex
extra Canalem, Cochleis deficientem, colore purpureo, et ab illâ
Aquam ex
vicem ex
Corpus deinde contrahens, iterumque Limbum produciens, quem
latum habet. Ce

extollens, corpore in basis modum ad hoc elato. Colore tantum
ob

Rondeletii,
dictis etiam *Sconcigli* *P* vulgò; sicut et *hc* etiam *Sconciglio*
appellatur, sed aliis distinctius vulgò *Caro* nomine dicitur, quasi
spinis detonsa et carens, quam co
areno

superimpo *Aristotele* offacere censuerit.

. 35. Hanc Littoralem potius, in *Areno*
in profundo *Mari*, diceremus *Purpuram*, purpureoceruleum colo-
rem fundentem: sed quare non omne
generis, et eodem tempore capt inter quamplurimas, qu tot an-
no capiuntur, et semper aliqui colorem habeant, hucusque ignorare
fatemur.

. 36. *Venale*
elix ac to

Promontorium in *Puteolano Mari*, loco, nunc vulgò *Mare Mortuum*
appellato, ubi *Maris* stus non recipitur, *Portusque* censetur olim
ab *Agrippâ* et *Augusto* constructus. Hujus tantum *Ce*
ab aliis Recentioribus vario nomine impo
nemine verò hucusque interno *Animali* ob
Saniem fundente. *Plinius* *Puteolanas Purpuras* laudat: an de his
intellexerit, aliorum sit judicium. Capiuntur etiam toto *Maritimo*
tractu *Australi*, in *Sinu Formiano* olim dicto, nunc *Mol o*
primùm in *Mensâ* to
et linteo

. 37. Harum usum, sicuti *Buccinorum*, non tantum pro
inscitiam ac magnam impensam ac mole
sed ob maximam *Fuci* co *Roccella* denominant,
quo nunc *Infectore*

inficiente
maximo lucro: tantumque nobis hodie cum E
Martialis ex

Languine de no
Induis; et non e

. 38. Carenti hucusque acce
rariorum conspici, atque etiam ex Ce
e Plinius refert, Augusti tempore fuere,
Ne⁴⁹: Ne, inquit, juvene Violacea Pur-
pura vigebat, cujus libra denariis centum veniebat, nec multò po
rubra Carentina.

. 39. Rubens Color nigricante deterior, à Plinio dicitur; nisi
Color sit nigricans adspectu Sanguinis concreti, qui non sine utrius-
que, Purpur et Buccini, mixturâ fieri poterat, quâ vel Omethy
vel Cyrii, juxta medicaminis quantitatem, Color fiebat, ut idem
Plinius⁵⁰ retulit.

2 Caput 2. — Cochle Tanthin cum Animal, ex- actor Icon et Historia

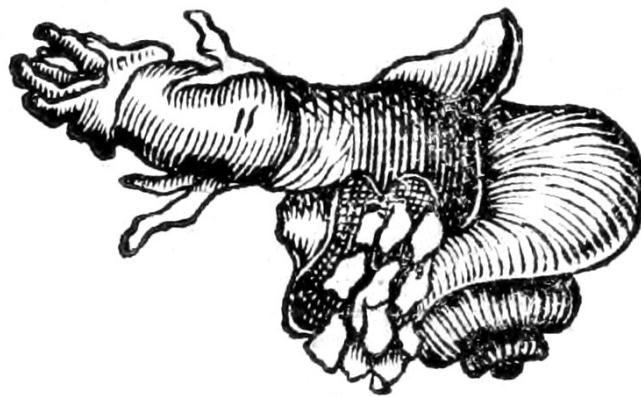
De
vatam Cochleam minus rectè. Nunc autem Anno 1609. in o
dicto Torre della Puntata, in Ve
oram, inter Pompe
bus Occidentalibus, maximoque Maris impetu illic stuantibus undis,
ab

⁴⁹lib. 9. cap. 29.

⁵⁰lib. 9. cap. 38. et inde.

curavimus: Maris Aquâ re
ut vivere po

. 2. Ab omnibus Cochlearum Terre
malibus reliquis, quas hucusque vidimus, hujus Animal valdè differt.
Huic Penis arrecti facie
Fabam ex
referens, rube
ex ob
pendice
magis saturo colore purpurascunt.

. 3. Ima pars Animalis pro
ut in congeneribus; non tam oblonga, nec acuta, sed rotundior;
sub quâ co
S
multo, et concussâ, atque pale vel alterius rei exiguâ fistulâ intinctâ,
et inflatâ, paulatim evenit, ut puerorum mo
veluti vitre inflantur, et denique à fistulâ dimittuntur ex fene
Jocum non jucundum!

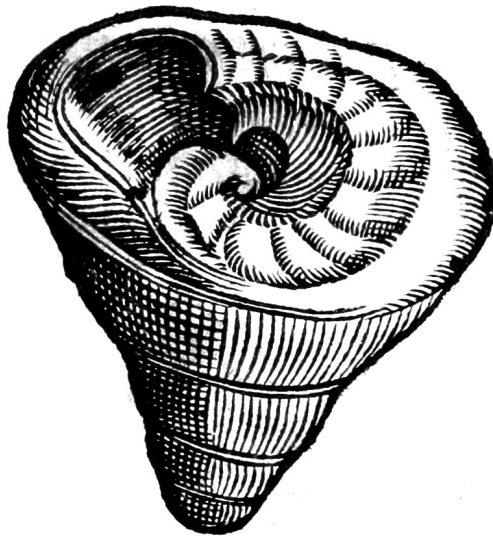
. 4. Co
Violaceum, ut seipsas inficiant et colligentium manus: et paxillo,

vel acu sauciata Animalis cervice, tre
decidunt, et quidquid tangunt, inficiunt, purpureo coeruleo colore
admodum hilari, ut nihil supra commendari po
aliud Lineum infectum, quandoque variat maculis, colore ad rubrum
inclinantibus: adeoque infectura hret, ut vix lotione ex mi queat;
undè et ipsa Ce

e

Limbo circa umbilicum elato admodum, quod nec in aliis Cochleis
ob

3 Caput 3. — Turbo Exoticus Umbilicatus

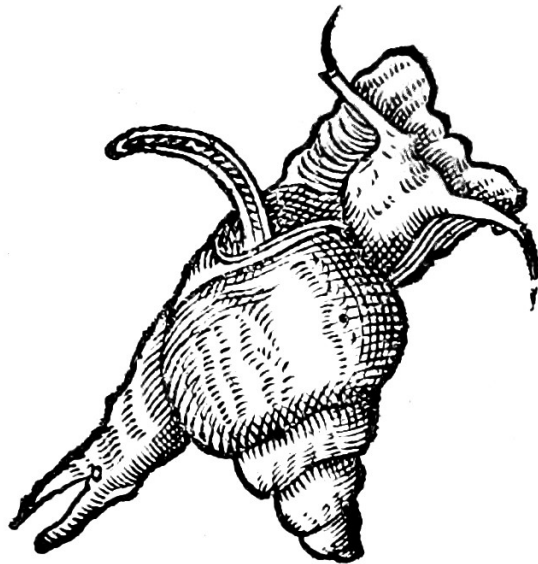

. 1. Hunc Rom apud quendam industrium hominem cum aliis non
negligendis te
notasque addidimus. Differt ab aliis Recentiorum, et à me de
quod obtusus sit cacumine, circa medium tenuior; deindè ne nol
effigie in latitudinem se diffundens, atque, quod prcipuum huic e
in medio Umbilicatus.

. 2. Crassa e
ad pallidum vergens; maculis obliquis no
circa Umbilicum, quàm in reliquis Volutis; derasus, vel cortice exti-
mo mundatus, argenteo Margaritarum nitore quodammodo splendet,
non admodum, ut in parvis no

. 3. Quinque Voluminibus definitur: inter quæ veluti limbus ap-
paret. Similis quodammodo Turbo hic videtur pyramidalis Crocho
Aldrovandi; sed illius nulla ex
ret; triumciali Diametro quoque versu, ut quadrilaterum retusis angulis
trigonum re

4 Caput 4. — Buccinum parvum no Animali

. 1. Buccinum hoc frequentissimum in no
Neapoli, et in Foro Piscatorio; nam e
facilisque dige

ex flavo albicat; Corpus variegatum ob
 infernè parum ad cœruleum tendens; Limbo, ut Cochle, graditur lato,
 in extremâ po
 crassa e
 in medio veluti re
 natura: Linguam habet longam admodum, canaliculatam, ex quâ
 Aquam haustam ex
 ex adverso. Convolvitur confe
 impetu quodam, inter alia congenera manens in catino re
 vivens, ignoramus an pr timore contactus aliorum.

. 2. Ce

pollicis ad summum magnitudine, flavicans: sed circa Volutarum
 imum caftaneis notis distincta; reliquum verò Ce
 undo
 ut sunt Turbinuli illi Striati oblongi; quare ob
 minim aliâ sint effigie?

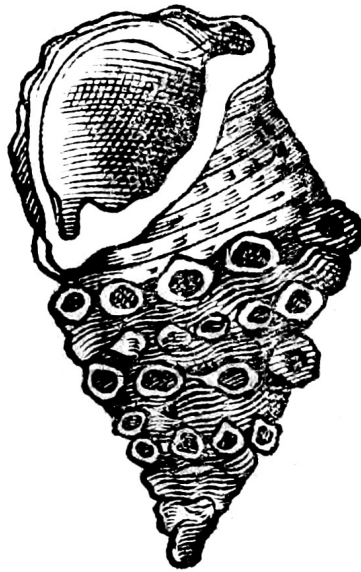
. 3. O,

evanido animali aliquâ de causâ, vacuam testam Cancellus hof
 ut etiam in variis testis observatur.

. 4. Natatilis Testa testum ipso animali, ac etiamcum Cancellis
 in aquâ impo
 ore te
 e
 quàm Cochlearum tot specie

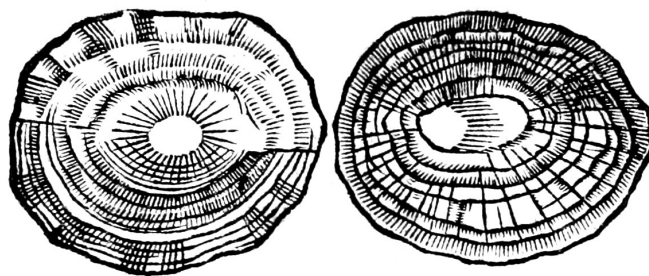
5 Caput 5. — Buccinum Exoticum parvum

. 1. Tuberculis nigro-flaventibus, et Limeis elatis candida Ce
 exornatur; quæ cassa e

. 2. Figura parum abe
referre ex inani Ce

6 Caput 6. — Le
nova, Myrti Morbus

. 1. Magnitudine no
Le
in angulo
veluti fasciata, maculis fuscis binis per interstitia exornata, interiùs

candicante Alabastritis lapidis modo; in Umbilico verò iterum flavo
et splendido colore, animalis umbram fere de
obliquè rugo
nigro-flaventibus. In supernâ parte flave
candicat. Dono acce
Francisco Peregrino,
Rom, cum aliis etiam Rarioribus, Buccino supra-dicto, ut Cochleâ
Marmoreâ, aliisque.

. 2. Sed quia hujus Le
genus, non de
Impetigo Arborum et fruticum; idemque animal e
genitum, te
non ingratum studio

. 3. Rom, Anno 1610. in dome
Joan.
Baptist Raimundi, Viri doctissimi, et Arabic Lingu, et aliarum
periti, supra templum Sancti Andre delle Fratte appellatum, in
quâ degebat, ex Myrti ramis imis adhuc vivente
Le

gnitudinis ex
tabellis angulo
te, infernâ parte, quâ hrebant caudici, cavas, quarum aliquot adhuc
servamus, prter illas, dono Amicis communicatas; nec aliud ex eis
notare potuimus.

. 4. Impetiginis, Scabiei, et Morbi in Fico et aliis, ortum et
causam Theo de Causis Plantarum lib. 5. et de Plantis
lib. 4. tradidit: quem Curio

7 Caput 7. — Turbo Cere

. 1. Parior hic, et prter morem à Naturâ elaboratus, atque à nemine obvolvuntur, ut in omnibus Cetrario modo ex sinistrâ in dexteram Orbe orbis pro modo, octo vel novem orbibus definitur, in imo flavicantibus, reliquis cinereis ex flavo, et in summo magis candicante novissimo.

. 2. Stamina conjuncti acu videntur orbe Lineis inter orbe redduntur, ob punctorum distinctionem.

. 3. Animal intus, Cochlearum modo, exiguum, ideò neglectum, continet, quamvis Cochlearum usum prestare poterit, ac etiam domorum parietibus aëri ex

8 Caput 8. — Turbo alter Minor

E non adeò frequens, qui nitidâ te ex orbibus compoeniguntur, et ideò oblongiore te

bus orbibus sit constructa; iisdem locis oritur, e
ut icon e

9 Caput 9. — Cochlea Terre striata

. 1. Quia in modum Turbinis producit Volutas, Turbinatam Cochle-
am appellare libuit. Quinque constat Anfractibus: et quia distinctius
Orbe

bilicum ferè relinquens in centro, et eodem orbium ordine striantur
orbe

quemadmodum orbis de
tum, ut in marinis ob
minusvè.

. 2. *Cerre*

relictis aliis multis, huc intrudere, ad excitandum studio
et addere visum fuit, qui Monte
verò longo intervallo disjunctum, ut pulciora querant.

10 Caput 10. — *Cochlea Marina Exotica Mar- morea*

. 1. Variat hæc à maritimis nō

qui non rotundus, nec à columellâ, ut in aliis, definitur, sed parte
mediâ te

conspicitur: et in anteriore, et rotundâ parte cochle parum infra
extremum ob

in medio lineæ veluti Concharum cardine

crasso fortè tegi po

. 2. Differt etiam, quia unicâ tantum Volutâ sive circuitione
definitur, illâque vix conspicuâ. Maculis in cute nigris, magnis,
inordinatis insignitur, et per obliquum rugis etiam vix apparentibus
circa o

. 3. Huic similem Aldrovandus pro Nerite suo de Caelumine, tertio et quarto Loco de verò à Nerite Antiquorum distet, jam aliàs diximus, tam brevem crassamque testem semus.

. 4. Variant magnitudine, testem foris, intus candidas, tenuioris testem rectum et obliquum: alteram candidam intus, crassam testem foris colore cinereo, maculis parvis albis, rugis oblique profundioribus, ut quodammodo aspera sit tangenti.

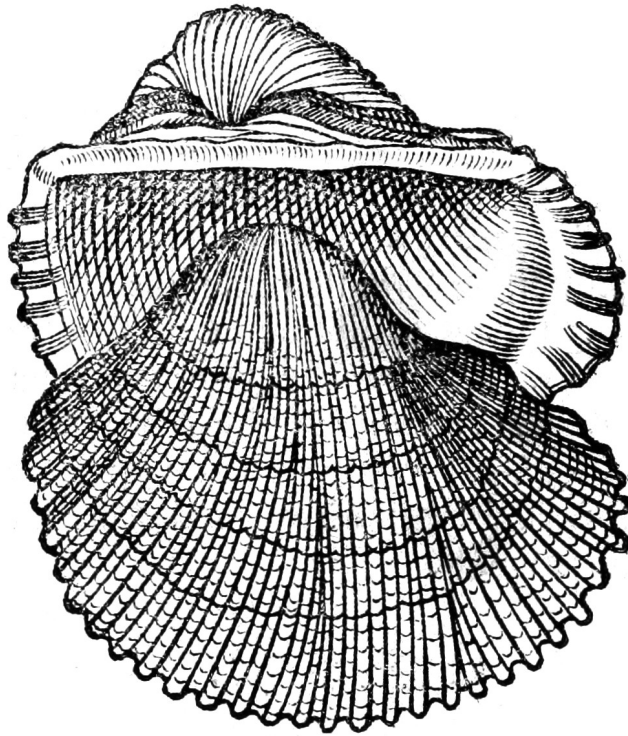
11 Caput 11. — Concha πολυλεπτογίγγλυμος

. 1. Pluribus haec testem habet notam, innumeram seriem exiguum cardinum, rectam per obliquum lineam, et admodum longam, Caelum quod hactenus in aliis minimè ob-

. 2. De hac etiam Plinium⁵¹ sensisse, dici potest varietate

ligantur, ut sunt vulgare (Coto latere Connexis) quod in hac rectè conspicitur; quamvis de Soleme etiam intelligatur.

⁵¹lib. 9. cap. 33.

. 3. Differt Cervice ad latum obliquè de
aliis te
planâ remanente inter cervicem et cardine
et complanatâ, Lineis multis undò
erariat: crassa insuper e
densè striata, ac etiam obliquis densioribus rugis exasperata, ut
imbricata etiam dici po
striis connectitur dentium vice; reliquâ cavâ, levi.

. 4. Ex hujusmodi, Conch in Montanis obrut, atque temporis
diuturnitate corrupt, terrâque illâ in saxeam naturam versâ, la-
pide
partem re
no
materiâque proveniente

Imperati

Muséum amplissimum.

12 Caput 12. — Concha rarior Anomia, Vertice ro

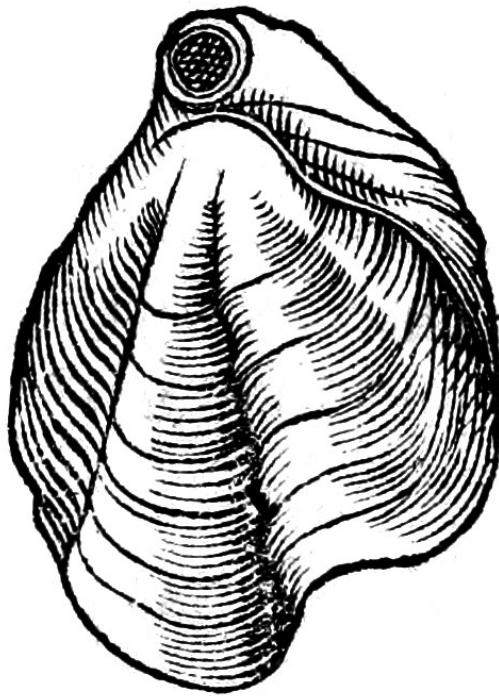
. 1. Anomias Conchas illas e
rens aliquo modo, ab alterâ, Effigie aut magnitudine, aut utroque
modo differat. Ἀνόμιος siquidem contrarium e ὅμοιος, quod
e Similis, Par, qualis; scilicet Dissimilis, Impar, Inqualis. Ideò
inter cteras notas à Plinio⁵² memoratas, quibus Concharum varia-
te

Anomias Conchas appellare libuit; vel Plinii more illas, Vertice
Ro dicere; quarum etiam Differenti sunt plure

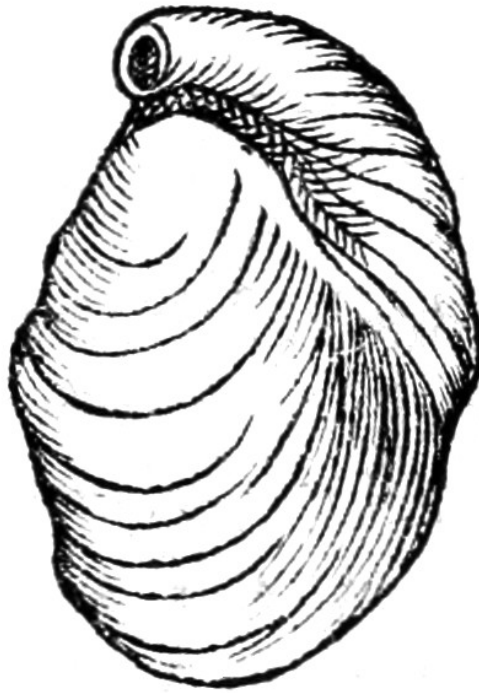
. 2. Nunc de hâc in Civitate Andri re
quo Loco si quis curio
non paucas inveniet adhuc incognitas et invisas: Naturamque in
his eformandis multùm lusisse animadvertet.

. 3. Hujus igitur Effigie
Conchis in hoc pricipuè differens, quod altera Conch pars oblongior
e
acutior, prominetque, suprâ cervicem alterius diffundit, ut infrâ
illius collum altera cervix connectatur. Concha parva e
tenuis, obliquè parum additamenti rugo
sed levis.

⁵² Loco antè-cit.

. 4. Re
 ille clivo
 cretione to
 etiam innumeris, e
 fo
 urbem milliari sitâ, ecce
 DEI Genitrice acce
 frequentia vota solvente
 magnis donis et Miraculorum Signis ornatur; nec non sumtus
 Structurâ, ipsa Eccle

. 5. Hujus similem apud doctissimum Imperatum no
Muséo, rerum omnium Natur satis co
qu margine erat parum unda
vix conspicuum in dorso, altero verò medio, contrario modo extube-
rante: omne
ro
et ex
Icon magnitudinem quat. Huic similem majorem multò, Lapideam,
de Prima parte, nomine Conch gibbo.

13 Caput 13. — Altera Ne bricata

. 1. Duplò majorem alteram Ne
etiam unda Co sive sabulo Concretio-

nibus, in quibus Castelli sive Arcis fo
Cre

omne

impul

construxisse te

Mare aliquando variis in regionibus excrevisse et stuasse satis
constat, locaque immutata.

. 2. Mirum quidem e

non re

advectas censemus potiùs, quàm Naturam de

Cre

alteram concham super-elatam imbricis modo, ut in aliis ob
prsertim Pectunculis.

14 Caput 14. — Concha Anomia 4. margine Un- do

Differt hc à superiore congenere colore ad pallidum inclinante, qu
etiam re

undo

habeat elatum, non cavum; alterâ parte triplici canali distinguatur.

Sed omne

Imperati no

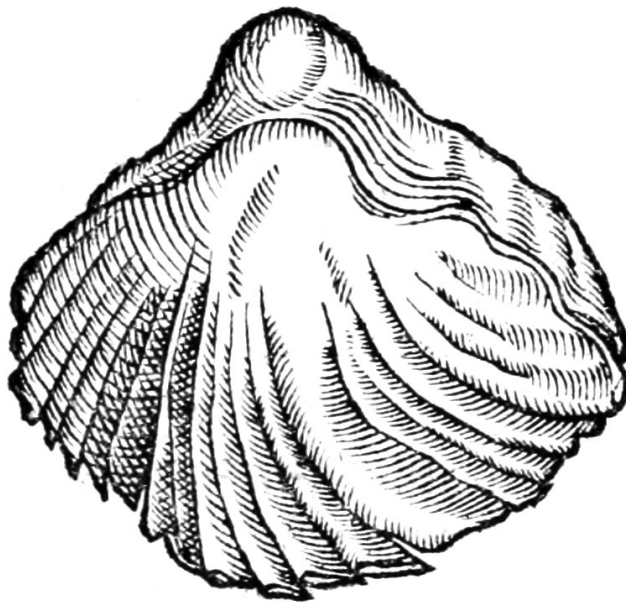
habuimus inter alias.

15 Caput 15. — Concha altera Anomia, striata, τρίλοβος, rario 1

. 1. Ex eodem genere et hc videtur, major Concha et crassior; cujus
obe

magis extuberante, constructa videtur, et senis striis, totidemque strigibus in singulis Lobis, quibus margine praterquàm pars interjecta inter Lobo definit. Alterâ parte, quâ valv in caput prominet, medium habet Lobum de

elatis, eodemque modo striatis; quâ parte tota Concha ex aviculam incurvam re colore fuit, ut ex fragmento, quod in cervice adhæbat, ob

. 2. Lapideam quidem naturam interior pars, cujus effigiem damus, ade

Et hæc ex ditissimo naturæ promptuario Imperati.

. 3. Harum et parvas, Ovellan nucis magnitudine, binas habemus, quarum altera paucis, altera verò pluribus, et tenuibus striis e dissecta, reliquis eandem effigiem retinentibus: orbiculat sunt, et metallicâ sub

. 4. Hæc omne

et forsitan à Plinio⁵³ sub illâ differentiâ, his verbis ex
(brevi *Nodo ligatis*) qu multis Concharum generibus etiam convenit,
comprehens, ut suo loco dicemus.

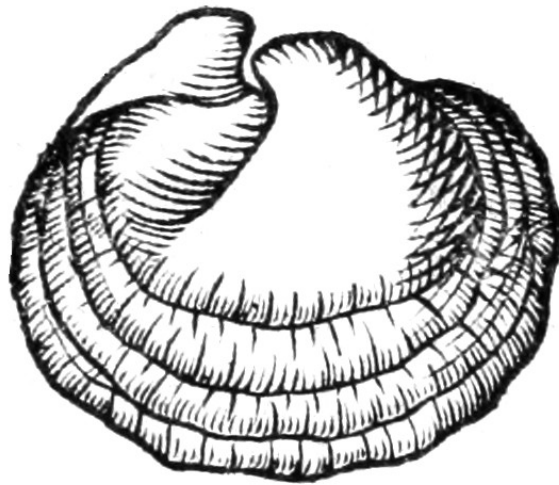
. 5. Aliam exiguam admodum, lapideam, idem Imperatus com-
municavit, qu veluti gemma nitida e
ob

. 6. Differunt ab aliis supradictis, quod cervix foramine caret; et
ideò quamvis Ce
hiare o
te

16 Caput 16. — Concha Fasciata, Gemmeâ Con- retione re

. 1. Moro
tione
parare, atque Naturam contendunt, pro
aut Vegetantibus, Lapideas hasce aut consimile
et Buccinas, Cochleasque, atque innumera alia.

⁵³lib. 9. cap. 33.

. 2. Non negamus, quin multa alia sint, pro
sed nullam illa habent cum ceteris rebus naturalibus, quæ vixerint,
communitatem, nec aliquid simile rectè, aut perfectè referunt, ut
sunt, quæ locum corrupti rei re-

. 3. Inter alia et hæc te
Conchæ concretio, quæ non externam, sed internam tantum partem
refert, Lineis obliquè ductis gradatim, ut in Cæ-

fuerant, et exiguas Cervice
terreâ crustâ, et veluti sordida, colore ochr foris e

pro
fracta fuit, origo stillati et ingre
lapidis S

angulo
habuisset naturam, et extremam partem splendidam, et pro
effigie insignitam efformasset; non sordidam, ac alienam Conch
induisset, ut manife

. 4. No

lapidum, et to
generibus, Cochlearum, Turbinum, aliarumque rerum quamplure
habemus; ex quibus refellitur istorum o
in multis adhuc Ce
fragmenta Ce
concretio non omnem vacuum implevit, sed inanem medium locum
reliquit, se in angulo

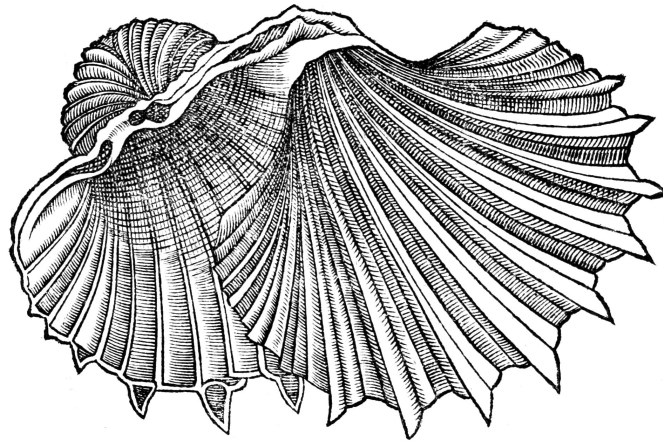
. 5. Hujus etiam co

promus no Imperatus, apud quem varias gemmeas concretionem
et varii lapidum generis Ce
garitiferam, Nautili speciem; pedem, et ungulam, Parte
Animalium immutatas in lapideam naturam videre poteris.

17 Caput 17. — Concha Exotica, margine in Mu- cronem emissa

. 1. Peculiare huic rariori, quod prter Strias, aliis Conchis com-
mune
iterum ab angusto, et elato limbo, itus fistulo

dorsum decurrente in alias tenue
 loco strigium e
 efficitur singulis novenis striis, qu internâ parte cavâ apparent.

. 2. Conch Cervix magna e
 cum alterius valvæ cervice, mediumque locum occupat conch, quæ circa
 illas in latus ampla fit obliquè, ut diametrum quæ, habeatque ternas
 connexiones

sive ror

rugo

. 3. Hanc Plinius novisse, vel similem, censeri pote
 de margine in mucronem emissâ; quamvis

hæc in plure

Concha μαχαίροπαβδωτη, appellari pote

quat. Concha tota candida, non nimis crassâ e
 habuimus; et similem Imperatus habet.

18 Caput 18. — Concha Patatilis Νηπιώδης mi-
nima, Persic dict Recentiorum congener; et
Varietate

. 1. Sitnè Concha hc, vel potiùs Cochle natura, sive suâ specie
ita exigua, vel potiùs infans adhuc et tenella, dubitamus. At quod
à Persicis differat, asserere po
digi magnitudine, unguis tenuitate, sed fragilior, colore ex pullo
candicans, amplo admodum hiatu, ut infrà se turbinem colligat.
Caret illo Lunato sinu, circa columell summum, quo Lingva ex
po

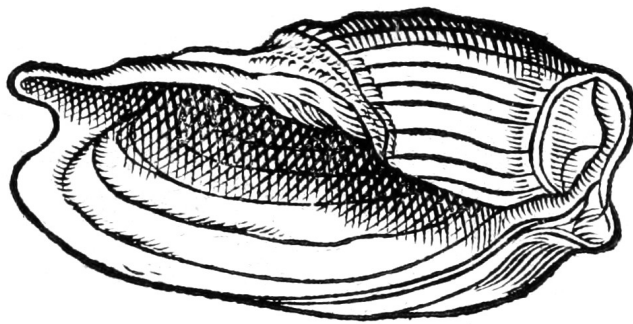

. 2. Animal intus habet magnum: sed quia non recens, sed ex-
siccatum in I
veluti Loliginis o
O,

. 3. Omne
habere ob
jam Aristotele docuit, prter Aurem marinam illam, quam no
Veneris aurem diximus; cui quamvis sit Conch vertex muricatim sive
turbinatim intortus, et cochleatus in conchas; dee
quia non animal habet, turbinatorum generi simile, sed Le
quibus natura illud ademit, saxum pro illo, cui adhære prorutelâ

po
plura habet.

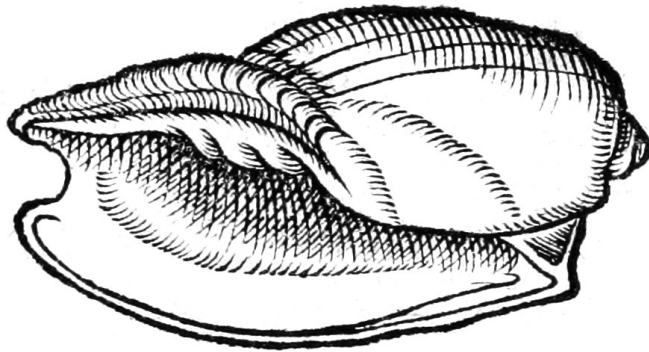
. 4. Hanc Imperatus no
congenere
notas tantum varietatis addente
Ce

. 5. Prima et major, longa e
colore ex cinereo flavicans, intus pallida, nitida, circa columellam
externè rugo

po
in Aquâ, ut congenere
magis pars altera o
pote

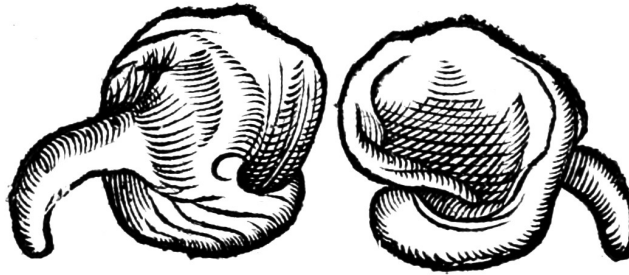
vergente, intus candicat; sed Loris distinguitur flavis et cinereis,
turbine prominente, ex canali, distinguente Volutas duas, quibus te
contorquetur. Natat, ut superior: minor verò duplò, sed crassiore
Ce

19 Caput 19. — Concha Exotica Vertice muricatim intorto

. 1. De Plinio Concharum genera, in quibus magna
ludentis Naturae varietas ob
adducimur, varias intra manus no
ut qui omnium Icone
admodum Volumen impleret, extra alias ab aliis de

. 2. Hanc mutilam, unâ tantum valvâ imâ, dono acce
Rom à Fabricio Christiano, reconditarum rerum Viro curio
Argentari officin domino, inter alia plura, et perpulchra Ce
cea. Hujus simile
Exoticam Concham, sicuti alias, e Plinio
forsitan illis verbis comprehensa, (*Vertice muricatim intorto, vel ad
Buccinam recurvis*), cervice quidem retorquetur, ac si non Concha,
sed Cochlea fieri deberet.

. 3. Nec aliud dicere po
et albicante, ac etiam ob vetustatem exce
rubri Coralii corniculatum ce
cera liquefacta rubra superinducta e
excitavit; vel si Coralii materie
viscidum initium habuisset, ut o

20 Caput 20. — Concha utroque Latere se colli- gens, Exotica

Parva e
extuberans, ac si anulo cincta e
Crassa Ce
nihil aliud referre po
admirandam pro
in ipsâ Ce

Imperati Muséo.

Finis.

21 Annotatione

21.1 Annotatio 1

*Ad Titulum: De Fabii Column, Lyncei, Personâ ac Scriptis: deque
Academiâ Romanâ Lynceorum, ac hujus Fundatore, curio
Principe, Federico Esio.*

. 1. *Famili COLUMNARUM*, in Itali ac Orbis Urbe Româ, maximè-illustri, splendorem non parvum addidit Fabius Columna, Lynceus, Nobilis Neapolitanus, genere Romanus, qui circa initia presentis seculi floruit, et Scripta quidam eximii commatis edidit, cum Iconibus plusculis, pro

1. *Phytobasanus*, sive Plantarum aliquot, quoad vire Historia verior, ab aliis non animadversa, quàm quæ apud Theophrastum, Dioscoridum, Piscium aliquot, Plantarumque novarum Historia: Edita Neapoli, An. 1592.

2. *Ecce Minus cognitarum rariorumque suo Coelo orientium Stirpium*; quæ non paucæ à Theophrasto et Antiquioribus aliis descriptæ, et sano deinde declarantur. Nec non de Aquatilibus, aliisque Animalibus libellus. Edita istorum una pars Romæ, Ann. 1606. altera ibidem, Ann. 1616.

3. *Tractatus de Purpurâ*, ab Animalis Generatione ipso Animalis, et Generatione, instar Dissertationis, editus, Ann. 1616. Quem Libellum perelegantem, cum rarissimè amplius, et non nisi in Bibliothecis Germani perquam-paucis ex

de

scripsi, ex Bibliothecâ privatâ magni illius Germani Medici, Dn.
D. Dan. Lennerti, pene Dn. D. Michaëlem Lennertum,
in Acad. Wittebergensi, Medicin Prof. Celeberrimum, superstite;
Capita quavis in Paragrapho
meis sumtibus in Belgio, Bucci Ligno ex
commodiùs ipsi Textui, Locoque competenti po
Indice Rerum et Verborum sufficiente, Annotatiumculam hanc et
sequente
meum, Illustrem hanc Purpuram à Nocte oblivionis vindicandi,
improbatum iri à Lectore benevolo, certissimè confido.

Et 4. Annotatione

*Medic Mexican, vel Nov Hispani, à Nardo Antonio Reccho edit in
Folio, Rom Ann. 1651. et Cardinali Francisco Barberino dedicat.*

. 2. Ex cujusmodi Scriptis, aut plusculis fortè reliquis, sicut pe-
culiaris quidam Nobilissimi Autoris Polymathia, et curio
constansque in ob
prsertim, et Zoologiam Marinam spectantibus, industria effulget,
salvâ Autoritate splendoris Sui Gentilitii: ita prstaret, in Superla-
tivo, quàm Po Marcum Aurelium Severinam,
itidem Neapolitanum, parte 4. Zootomi Democrit. pag. 350. dum
ait: *Fabius Columna, Natur indagator nobilis: Rectius pleniusque
Johanne* (ipse etiam Academicus Lynceus) *judicium de eo
fert, his verbis (Histor. Mexican. pag. 550.) Dn. Fabius Columna,
Lynceus, sedulus maximè rerum naturalium scrutator; qui non mo-
dò in Juris Scientiâ multum pollet: sed in Mathe
ac Plantarum Animaliumque Cognitione Neapoli nunc ab omnibus,
ceu Oraculum consultitur: ex quibus patet simul, quo Loco vixerit.*

. 3. Veruntamen et Rom aliquando, aut iteratò eundem Colum-

nam egisse, colligo ex I

17. . 3. scribit de Conchâ quadam Exoticâ: Crassâ e
Rom habuimus.

. 4. Lynceus verò dicitur, à Lynce, Symbolo Academi vel So-
dalitii Literarii Lynceorum, cujus Membrum Illustre ac Socius
ex

Illustrissimo ac Excellentissimo Federico Esio, Montis Cœli Mar-
chione, S. Angeli, S. Poli, et Aquasparth Duce, omnium scientiarum
genere ornatissimo, et literatorum Mecenate summo: qui verò inter
surgente

quadrage

fune

Esio suo Autore, iterum

cecidisse.

. 5. Interim Sco Laudatissimi Principis fuit hic, ut non
minùs Colleg, Lyncis instar, arguto
Oculo

532.) quàm Principe

invitarentur; et de

dignissima, longè latèque pro
publico.

. 6. Ideoque non Viro

cietatem facilè pellexit; in quorum numero mienent Ex

mus Johann-Baptista Porta, Ingenio

(proh

quanta Cœli phy

Casianus à Puteo, Claudi-

us Achillinus, Franciscus Stellutus, Johanne

Simpliciaris Pontificius, qui scripsit Ex

Hispani, ad Recchi Historiam Mexicanam; et no

Fabius

Columna.

. 7. Sed magnificis imprimis e

Principis Esii sumtibus, et

Prodigalitati penè dixerim, debetur, quòd amplissimum istud *Pecchi*
O,

789.) quibus sub prlo latuit, tandem ab Academicis, Anno 1651. in
publicam lucem e

etiam constituere, in omnibus Mundi partibus tandem, et speciatim
in Africâ et Americâ, Sagacissimus Prince

eventu vix fuit secundata. Interim curio I à scriptione
calamum non ab de Plantis

Imperfectis scriberet, ut ex *Histor. Mex.* p. 874. colligo. Nec non
Tabulas Phyto, seu *Viridarium* omni Plantarum genere, et
selectâ prorsus doctrinâ refertum; quod à nemine antea visum, et
delite *Franciscus Stellutus, Lynceus*, public

tandem Luci impertiit, ex

905. usque ad 950. po Principi isti nihil fuit antiquius
cariusque, quàm à severioribus Studiis, negotiorumque Curis, (*Hist.*
Mex. p. 903.) suas in Hortis delicias habere. Et ex contextu *Tabul*
illius passim patet, quamplura alia scripta Principem amplissimâ
suâ Mente e *Volumen Caumatombri*,

sive de Meteoris insolentioribus (*Hist. Mex.* p. 903.) *Cœlispicium*,
seu de *Stellis*; (ibid.) *Mathe*, sive de Prodigis artificio
ex Geometriâ, *Mathe* *Theatrum*

Plantarum (ibid.) *Encyclo* (ibid.) et plura alia: ut, si Hunc
non dedecuit literaria ista Sedulitas, qui inter Proavo
connumeravit Imperatore

Archie

neque aliorum Principum Glori similis Curio

po

21.2 Annotatio 2

Ad Capitis 1. . 3. De Nomine Purpur, aliquibus Ambiguitatibus involuto, et plusculis aliis, circa id spectandis.

. 1. Sollicitum se non sine causâ prstat Autor in re Ambiguitatibus, qu Vocem Purpur circumstant: nam multis ait Confusionem, et causam errandi pe
ut impro
Purpur
sumi nunc pro , nunc impro ; nunc in genere, nunc in specie.

. 2. Sed he aliquantò clariora, ut puto, ex Cabulâ hâc no fient. Nimirum, ut ordinatiùs agamus, Purpur Vox sumitur vel Pro ; partim

in genere, pro Animali Ge que [vel Cochleâ marinâ, vulgò Conchylio] Sanguinem aut Succum saturatò rubrum vel cœrule

in specie, pro muricatâ, (h. e. aculeatâ) illâ marinâ Cochleâ; Cinctur precio
cujus Icon ex Autore in Capitis hujus l. . 26. offertur.

Atque iterum dupliciter:

vel pro Toto isto Animalì, Ge
suo Faucibus precio
parat Regum et Senatorum Ge
specie dictam Purpuram Autor, tum hîc, tum inferiùs (. 24.) ait, nunc Muricem, nunc Conchylium fuisse appellatum. Muricem quidem per Cro
Cuspide
illa Purpur, forinsecus armantur: Conchylium verò κατ' ἐξοχήν, quod

Purpura videlicet sit Concharum aut *Ce*
 Regina. Quibus Nominibus (h. e. Muricis et Conchylii) iterum
 tamen sub Columnâ perspicuè
 sat discuss, in prsntis cap. 1. . 8, 9, 10, 14 et 20.

vel pro Succo prsertim aut Sanguine Animalculi jam-dicti, Cinc-
 tur Regalis promocondo.

. 3. Impro ac tralatitiè, multifariâ: videlicet

1. pro *Ve*, Purpureo humore
 Cinctâ.

2. Imò pro Magistratu Romano, aut po
Ve

3. Pro Colore saturatò rubro aut purpurascente aliarum rum
 Rerum; quale

1. *Ce*, à Clar. Oleario, in De

Gottorpiensis Tab. 29. fig. 3. delineatum, et pag. 61. pro verâ
 Purpurâ habitum; sed minùs rectè, etiamsi *Ce*
 ibi de *E*

eine rechte Purpur-Muschel, dann Sie inwendig überall hoch-purpur-
 farbe: von aussen gegen dem Centro ist die helffte Purpur in weiss
 vermischt. Quin potius, quod salvâ Celeberrimi Viri existimatione,
 et quondam Amici benemeritissimi, in contrarium ingenuè monere
 liceat; 1. Simile non e

imbuta ex

genera, tam hoc, quàm aliis Coloribus, superbâ varietate et elegantia
 ornantur; pro

rerum Fulgorem mulantur, non ipsamet statim Purpur sunt. 2.
 O,

Conch dur, in quibus Cochlearum more se recondunt, Purpureum
 Colorem nullum, ex Succo tingente contraxerunt, quia o

aut inter distinctiva Purpur Signa ab aliis Ce
ut quemadmodum intus gaudent Latice, ad tingendum apto, ita eodem
etiam vivente

pictrice 3. Ac imprimis Purpur ver jam dict, cum
S,

enim, ut ex Icone, ri incis â, licet colligere, ad Ce
vel duas Ce

Cochleis reliquis omnibus, sunt non-nisi Univalve

. 5.

2. Homo ger, Febre exanthematicâ laborans, et ab eâ rubrè quasi
pictus in Cute. Per quam Febrem Exanthematicam hîc subintelligitur
vel

1. indifferenter qualiscunque quo-usque, ni fallor, Clarissimus
quondam Lubecensium Medicus, D. Paulus Neucranzius, in suis de
Purpurâ (Morbo) Lucubrationibus, vocem Purpur extendit.

2. sigillatim, de Febris Petechialis specie, quâ superioribus, in hoc
Seculo, Annis e Febris Puerpe-
rarum dicta eò, quia solas tum aliquandiu Puerperas invadens,
fune Frisel dicta e

â voce Frieren, h. e. frigere, quod cum horrore plerumque invaserit,
vel, quod asperam redderet Cutim, qualis â Frigore e

de Febris Petechialis nova (eo Tem-
pore) ob stigmata multa, parva, rubra, maculis morsus pulicum
similia, plus minus in Cute turge

Febris Purpurata Riverio, Cent. 1, ob

Purpura, ob causam modò-dictam; aut cum e Febris Purpura
Miliaris, quod singul macul florid in centro insidentem plerumque
acquirerent elatam Pustulam ichoro

tota, vel prcipuè in Dorso, Collo, Pectore, efflore

pusculis, granorum Milii mulis, existeret largè ob
sui partem Milio vel Ovis Piscium conspersa videretur. Habitaque
e

Tragicorum eventuum; quàm aliàs quoque, ratione Symptomatum,
(Vigiliarum, Sitis immens, Delirii) et subitane Retroce
debeatur Sero cuidam subtili Scorbutico, vel Lymphis viscerum
volatilibus ebullientibus, mobilibus valdè: quo genere Morbi ipse quon-
dam Hamburgi, sub Cy
planè continu Exanthematic, laboravi. Nam quamvis Malum id
primis po
Lipsiense

e

ditione

manavit, ita ut Viro
invaserit; cujus exempla pluscula, aliqua etiam me cur sub
iteratò mihi nota reddita sunt. Imò sicut Febris illa Purpura in-
terdum Sudaminibus istiusmodi in medio macularum de
imò citra Febrim notabilem quoque ac Maculas, Sudamina aliquibus
erumpunt, qu non convenientiùs, quàm reciprocatò super Cutim
exasperatam echino ve
et solo Pruritu, maturitatis indice, hominem ad scal
simile quid, irritant.

. 6. Unde verò de Purpur Vox, in diversas O,
parte

pace, vel totius Romani Imperii: ex quibus mihi h videntur cele-
briore

1. Aliqui dictam putant, quasi Purum Putum אור Ubr, vel Ignem,
Hebris dictum:

2. vel quasi Purum Putum Urens, po tò Ubrere ab hoc

Ubr vel Igne derivatur, Sub
 mobili, lucidâ, (in statu congregato) corporibusque aliis S
 gratiam conciliante. Cujusmodi Etymologi verò videtur non tutò
 satis inuitendum. Si enim ab Ubrendo nomen haberet, cujus prima
 Syllaba e Purpur conveniret mediam Syllabam
 quoque produci, non corripì: quod puto e
 etiam acce

3. Vel quasi Πῦρπῦρ, aut Purum putum Ignem, vel Lucem; ut
 geminato hoc Ignis, Sub
 splendor Purpur notetur. Sed neque hæc Vocis deductio exactè quadrat.
 Sunt enim, ut notum, Cinnabaris, Minium, Coralia, Ro
 multò fulgurantioris Rubedinis, Purpurâ; et appellationem istam
 sic aliquantò digniùs mererentur. Imò in Purpurâ non tam S
 dor aliquis rutilans, quàm in ob
 Rube

4. Vel quasi πόρον φέρειν, Porum Ferre, vel Meatum: et Venam
 Cruoris Purpurei intelligunt. Sed proterquam quod Anatomicis minùs
 usitatum e Pori appellationem tribuere Venis Animalium; dubito
 etiam, an Syllaba Græcorum, φε, facilè in Pu Latinum mutata, in
 ullis nominibus aliis inveniatur; ut meram potiùs Vocum Allusionem
 existimem.

5. Vel ex Hebræo פָּרַר Le , vel פָּרַץ Rupit, Effregit;
 quod Ce
 frangenda priùs fuerit: quæ originatio utcumque specio
 sed incerta; cum multa alia, imò fere innumera, Corpora quæ
 Fragilia aut Ruptilia sint, quæ exiguum admodum cum Purpurâ
 familiaritatem habent: et videtur item Allusio tantum quidam e
 ad Radicale פ et ר, quàm vera Originatio.

. 7. Quin potiùs quando habemus Fontem manife

quid ullo Πορφύρα Grecis,
 id ad amussim velut, Latinis *Purpura* dicitur: et Derivata utrobivis
 perspicuè conspirant: 1. *Purpura*, Πορφύρα, h. e. purpureo Colore
 tingo, vel facio, ut aliquid *Purpur* in modum effulgeat; Vox veteris
 Poët, quam probat *Gellius*, lib. 18. c. 2. versum hunc adducens:

S . Inde 2. *Purpurati*
Patre

mani, aut hodie Cardinale 3. *Purpurarii*: qui erant tam Infectore
 quam Negociatore
 quæ eorum Officin ac Fraude Autor ipse nō , in capitis hujus .
 37. et 38. ex Πορφυρόπωλις, *Purpur* Venditrix.
 4. *Purpureus*, α, um, Πορφύρεος, ον, i. e. Ruber, puniceus, florens,
 ac nō *Virgilius* 1. n. v. 594.
 his verbis de

— — *Lumenque Juvent*
Purpureum, et lto

. 8. Et quoniam inter Colore
 fortior, vel Cœrule
 ullus amabilior, venerabilior, aut adspectu amœnior e
 communi *Purpur* nomine continentur; ideòque Poët prsertim, in
 vocibus latius extendendis liberi admodum, quidvis Pulcrum, amœnè
 coloratum, aut splendens, continuò etiam *Purpureum* vocarunt, ut
Flammam Euripide (in *Crœadibus*) *Lumen Virgilius*, 6. n. *Nivem*
Pedo, antiquus quidam sic dictus, *Mare Euripide* iterum l. d. *Comam*
Nisi, *Ovidius*, *Oculo* , ipso Olore vel Cygno *Horatius*
 lib. 4. od. 1. v. 10. Quod tamen ad *Mare* attinet, de quo sic canit
Virgilius lib. 4. *Georg.* v. 372.

In Mare Purpureum violentior influit Ætnis;

id citra Translationem etiam dicere poterat, ne
nor, purpureo schemate ex superficie Aquarum ad Oculum reflex.

. 9. 5. *Purpurina*, Pigmenti genus; de quo distinctiùs paucula,
ad prsentis Capitis . 24. notabo. 6. *Purpurissa*, *Purpurissum*, (à
πορφυρίζω, in purpureum colorem vergo:) simile Pigmenti genus;
de quo ibidem. et 7. *Purpurite*, Πορφυρίτης, lapis, inter Marmora
rubra principatum obtinens, columnis, mortariis, ac aliis rebus,
violenti obnoxiiis, parandis aptus: de quo vide *Ol. Wormium* libr.
2. Mus. Sect. 2. cap. 4. pag. 44: sed diversus à *Purpurite* seu
Purpurâ lapide
nobis exhibet Musèum Metallicum Aldrovandi lib. 1. cap. 3. pag.
89.

21.3 Annotatio 3

Ad Capitis 1. . 6. et 7. De O .

. 1. O rectè quidem Autor no hoc Cap. 1. . 6. vocat
prstantissimum omnium colorum purpureorum, per Artem pris-
cam Tinctoriâ ex *Purpurâ*, (Animali Ge factorum: sed
quò minùs quis seducatur quivocationibus, notandum, Vocem O ,
non hoc samo

eo, quod diximus: sed tùm pro ipso Succo, nativo adhuc penitus,
nullamque coctionem sui passo, tùm generalissimè, pro quovis, ali-
arum etiam rerum Colore purpureo ac rubro sumi apud Autore
passim, prcipuèq, Poëtas, quibus impunè licet, Voce
longè latèque, ad distantissimo

. 2. De Modo Parandi O in peculiari Annotatione inferius,
ad . Autoris 23. et 24. prsentis Capitis agetur.

. 3. Interim ne quid intactum principiò statim, quoad Nomenclaturas Rerum, transsiliat industria mens Column; ecce, ad Etymon *O* mox (. 7.) enucleandum vertit se; et rectè Vocem à Græco ὀστέον, quod denotat Os, deducit, cùm in Diritie et *O* Purpurarum non parum conveniant. Ob eandemque causam *O* quoque dicta putantur, quod *Ce* *O*

delicatam carnem contentam ve
O , nunc ab *O* , pluscul voce

. 4. 1. *O* , ab *Ob* Plinio lib. 18. cap. 1; quam Nominis rationem I
 Veterum, cum *O* 2. *O* , h. e.
 durum, asperum, et velut *O* Plautus
 habet alicubi; ni fallor, in Pnulo. 3. *O* , qui *O*
 vel *O*
 orum, dicimus.

. 5. 4. ὀσπεριος, quod Latine vertendum *O* , i. e.
 purpureus, vel *O* 5. *O* , Pro ,
 qu *o*

. 6. 6. ὀστραχον, Cortex, *Ce* 7. *O* , Pavimentum, vel
 Area domûs aut Conclavis, Fragmentis *Ce*
 què ac imprimis fictilium ex latere cocto, strata, interpo
 complanato supernè cum illis cmento aut calce, inspersis calculis;
 Germanicè *E* 8.
 ὀστραχόδεσμα, Animalia, loco Cutis, vel Involucris mollis, Putamen
 durum vel *Ce* ὀστραχον enim,
Ce Δέρμα, Cutis.

. 7. 9. *O* , ὀστραχισμός. Quo nomine intelligitur celebris
 illa apud Atheniense

Virorum, tanquam Reipublic perniciō

ad Anno

Ὀστράχα aut Ce

h. e. Ce

adscriptum erat, qui non tam ob flagitia aliqua, (qu potius Ex
pariebant) quàm quod Facultatibus, Favore po
tium, potentiâque gauderent pr reliquis, videbantur quammoxmè ex
Aris ac Focis eliminadi, ne scil: Autoritate nimium invale

A Latinis Ex

vocari, innult Aldrovandus lib.

4. Mus. Metall. c. 7. pag. 596. Et Syracusani tenuerunt similem,
Viro

Oleagino sunt usi, ut Vo (in Etymologico) memorat. 10. O

co ; quasi Ce dixeris, aut Sortilegium per Ce

Die

. 8. Ac denique 11. O : quo nomine Corpora varia conti
nentur; Nativa, Factitia, et Ambigui ordinis.

. 9. Nativis annumerantur hc: 1. O

vocatus, vel

Saxi crusto

Ce

brigand Cuti utilis pro Pumice, ut loqui placet Plinio lib. 36. cap.
19; scissilis verò imprimis in Ce

in minore

percussus, tanquam olla, sonum edat: in Montanis circa Bononiam
hodie frequens, notante Aldrovando (lib. 4. Mus. Metallic. cap. 1.
pag. 462.) nec non in Hercyniis, circa Hilde

à Paris dictum, ut notat Diligentissimus D. Frid. Lachmund, Amicus
meus, Oryctograph. Hilde

quo confer Joh. de Laet de Gemm. et Lapid. lib. 2. c. 10. Colore
autem ferrugineo aut fulvo à se notatum Cl. Olaus Wormius (lib. 1.
Mus. sect. 2. cap. 12. pag. 79.) memorat. Junioribus Grcis visum

ε Λιδόστρεον vocare: sed rectius nomen id O
Lapidem conversis, attribuitur. Quin Ceramiten prastaret dicere,
nam Κέρατος Tegulam denotat. Germanis, Agricolam sequutis, Co
stein, aut multò convenientius Scherben-stein. Nam hoc Co
etiam ambiguum ε

paragrapho agitur, quàm Urnas Fo

. 10. 2. tite , parum ab O

ab Scabritiem externam similem, fissilitati junctam, quâ plure
semper lapide

quid, in sinu suo gerat, pro titarum more quasi omnium. Eujusmodi
O , proin, tit speciem, ex quatuor constatem Crustis, inclusâ
in medio Terrâ luteâ, exhibet Lachmundus antè-citatus cap. 2. pag.
32. Clarissimus Bauschius verò in pereleganti suo, de tite, O

titem totie 3. Hmatitis speciem aliquam,
O

ε Aldrovandus, l. antè c. cap. 7. pag. 594: cum Hmatitarum
plerorumque fibr alias in longitudinem corporis, tanquam jacula,
striatim tendant. Eujusmodi Hmatitem ex O

per unctionem, sicut ex Magnete Ars Hmatitem efficit, similiter
Urendo, inculcat nobis Johanne lib. 2. de Gemm. et Lap.
cap. 10.

. 11. Quid quod in ipsismet Gemmarum generibus O
aliqui ponant; nominatim 4. Achatem. Ita enim Plinius lib. 37. c.
10. ait: O

similis, nisi quod Achate

vis, ut ali Gemm scul . Ubi nota τὸ Ἀτλ.

Itaque O Plinii, ipse etiam Gemma, et in specie Achate
erit. Imò 5. Sapphirascentem O quandam colligas licet ex
his verbis modò laudati Johannis de Laet, qui l. d. scribit: Nomi-

ne Germanico Lux-Saffier mihi o
Indici colore. Qui o
prduram ita, ut alias Gemmas incideret.

. 12. Porro 6. O de Litho , h. e. O vel to-
tie Lapidem conversis dici,

quemadmodum Rationi maximè consentaneum e

Ob Virorum Celebrium, qui talia notarunt,
sunt in promptu: quorum quatuor hic tantum memorabimus; Aldro-
vandum in Italiâ, Bononiensium Ge

Borellum in Galliâ; Wormium accuratissimum, et Stenonem inge-
nio Aldrovandus ait lib. 1. Mus. Metall. cap. 2.

pag. 53: Vidimus genus O

aurei. E

O

Et lib. 4. cap. 1. pag. 463. de

in Lapidem mutatam, Coraliurum rudimentis exornatam; ac ideò

O nuncupat. Ac libri e

594. Petrificati O mentio injicitur, cum Armaturâ durâ lapi-
deâ, cinerei coloris. Borellus, se in Galliâ O,

vidisse, et collegisse te

Olaus autem

Wormius O

nigras, odore Sulfureo, inque humido Aëre facilè re

O , Muséo suo intulit, lib. 1. sect. 2. cap. 13. pag. 87, hç

addens: Sunt verò et aliorum O

ro

duritiem, nec, ut priore

perennant. Ac sub

flavum, diaphanum conversam Novissimèque Steno, in Prodro-
mo Dissertationis su de Solido intra Solidum, ordine succincto agens de

Ge

iis, quæ à Montibus eruantur, pag. 59. meminit, O
Se ob

pacto minimè sit, in tantâ Ce
ampliùs à contradictionibus aliorum mihi metuere, si initio statim
paraphrasi hujus dixissem, Litho passim dari: qualia utique
mihi etiam Venetiis, intra de
me de Petrefactione Corporum aliquantò fusiùs e
dissertatione E
editâ; quorum benevolo Naturalibus.

. 13. Factitiis autem Rebus etiam aliquibus 7. O vocabulum
dari, exemplo Cadmi et 8. Ollarum Fo porro liquet: quas
tamen Nativis etiam rebus vulgò annumerant; et, certo re
non prorsus malè. Unde illas inter Ambigui Ordinis Re, dictas
superiùs (. 8.) tantisper referre liceat: et, quod de Cadmiâ hic
notemus, breviter e
haberi differentias has, preunte Clarissimo Viro, Johann. Schrödero,
lib. 3. Pharm. cap. 19. à figurâ externâ petitas, ut alia dicatur
Botryte

Placite Cadmia O, quæ Ce

. 14. Supersunt itaque Oll vel Urn Fo, quas etiam O,
Germanicè Co
convenientiùs (clariùs certè) Erd tö
Schalen, Erd- oder Berg-brüge, Berg-Cö
vocari po Nativis, nec
simpliciter pro Factitiis, sed Rebus Ambigui aut Dubii Ordinis
habendas ducam, Rationem claram e
non omne
redigend.

. 15. Alii ex Argillâ, vel Cerrâ tractabili quarvis aliâ, Aquis

subactâ, à Figulo sunt fact, et, ad durabilitatem ipsis conciliandam,
 Ignibus coct, prout Lapide
 Ollas, Urceo
 quibus jamjam etiam dicetur, confundend neutiquam.

. 16. Ali enim é contrario insuper ex Glebâ quidem etiam, sed
 siccâ penitus, nec unquam sub
 nimirum Natura ipsa subtüs in Molem aut Terram rubram, o
 Subterraneorum Ignium, priüs coxerat, ut Corno dein sub , inque
 Ollas, Urceo
 suffragante Johanne de Laet, qui lib. 2. Gemm. et Lapidibus, cap. 10.
 ex Ge , hc profert: Plurii, inquiens, Pagus e
 us, ultra Al

Comensem hodie vocant) vicinum, in monte proximo effo
 quidam pulli coloris et molliusculi, ad lebetē
 tur: et inde in diversas Itali, vicinasque Regione
 Augustinus Pantheus Chemista, hunc Lapidem Lebetum vocat, et
 ni fallor, alio nomine Petram Columbinam, ne
 In Siphno (inquit Plinius lib. 36. c. 22.) Lapis e
 tornaturque in vasa, coquendis cibus utilia, vel ad e
 usus: quod et in Comensi Itali lapide accidere scimus, etc. Talia
 item sunt apud Chatto , (pergit Autor) in fusco cinericea,
 in quorum formas quodvis metallum liquidum funditur. Hoc genus
 in Siphno, et in Italia circa Comum excavatur, tornaturque in
 vasa coquendis cibus utilia, quae circumdantur circulis ferreis, etc. Ex
 quibus abundè patet, Cornatile has, cum Fictilibus istis, de
 quibus in precedenti Paragrapho, non e

. 17. Atque easdem Fictile, quae aliàs κατ' ἐξοχὴν Fo vocantur,
 Funerale placet dicere, ab usu proprio, quo priscis
 Ethnicis habebantur: nimirum, ut Cinere ac O

suorum re

maiore

ob

primis, cadavera Mortuorum non comburente

bitumine, aut aliis rebus condiente

à Corruptione, traxisse, non vana o

. 18. Fabricius, citante Albino (Weissnisch: Berg-Chronic: Cit 23. pag. 177. 178.) persuasione Vulgi potius, quàm pro actus, Ollas illas à Pygmis in Cerrâ relictas refert, qui quondam in Antris Thuringi, et vicinaru regionum, habitaverint: unde Zwerg-Cö

passim, Pygmarum Gentem, et plura istiusmodi Vascula fingere. Quam fabulam autoribus suis defendendam, firmiterque credendam, libens mittimus.

. 19. Hoc verò à ratione minùs alienum e

Boëthius (lib. 2. d. Lap. et Gemm. c. 212.) Molle

(intellige, Friabiliore exemptas in aere lapide . I

et fatiscentia facilis, ab Humiditate Nitro

regionibus, longiusculi Temporis tractu, supervenire ipsis pote

quâ exhaustâ, vi radiorum solarium aut atmo

ad siccitatem pristinam redeant, et utcumque magis re

Unde in Lusatiâ quoque hunc modum effo

Albinus ait Incolas, ut re

Urn indicio, inventas easdem non statim eruant, sed circumfo

linguant in Cerrâ aliquandiu sub

minore ruptionis periculo dein eximi ac asservari po

. 20. Re

Lusatiâ

modò-dictâ, ubi gewachsene Cö

cinâ eidem Misniâ, Saxoniâ, Thuringiâ, Hassiâ, et ad Rhenum,

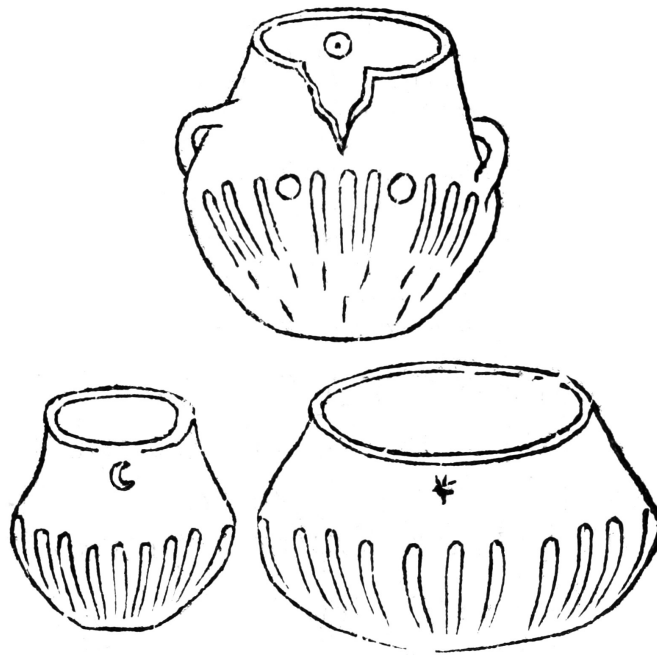
Fictilia Veterum, tam Funeralia, quam Oeconomicis etiam usibus
 de Autore discimus. Inque
 Hercyni Tractibus praesentim hodie id non e
 tum privatim per literas edoctus sum, ab accuratissimo Fo
 e D. Frid. Lachmundo, Hilde
 Sympolitarum suorum, Medico; tum publico scripto idem confirmat
 Becherus, Patim fo
 radiantis, mentionem faciens lib. 1. Phry
 num. 30: ne silentio prorsus transgrediar vel Hol porro,
 in cujus Insula quadam, Sylt, antiquioribus Frisiis habitata, sub
 Praefectura Emderensi, ex Collibus, plurimas Ollas Fictile
 erutas, o Clar. Danckwerthus (Co
 Hol Sile meam, tam
 in Montanis, Bohemiam re
 [ad quem Germani Cygnus, O natus e
 e

. 21. Monstrat enim incluyt Sile Cratislarvia, Patria
 mea charissima, in publicâ, quâ ibidem habetur, Bibliothecâ Tem
 pli Mari-Magdaleni, in Scrinio conveniente re Ollas Fictile
 16. effo Ransern, qui
 milliarum uno ab Urbe dissidet, sub ditione Illustris Senatus ibi, ad
 Viadri ripam, in purissimâ Arenâ, dum Aggeri re
 intenderetur; in quibus majore
 condidère: majusculas, mediocres
 earum lineis inscul
 item aliquas ab uno vel utroque latere; alias sine ansis; scabras quo
 dammodo, nec lithargyro obductas. Omne
 strictioris, Ventrisque amplioris. Ex quibus mediocres
 in defectu Artificis, dum charta haec jamjam perlo e

rudi scal

hic Schemate, intimando altitudinem earum et diametro
maximè ventris

Prima nimirum, Signo $\odot$ notata, Amplitudinem habet, cujus dia-
meter Unciarum $4 \frac{1}{2}$: Altitudinem verò $3 \frac{1}{2}$ Unc. circiter.

Secunda, Signo $\subset$ notata, amplitudine (diametraliter) quat Uncias
3. Altitudine Uncias $2 \frac{1}{2}$.

Et Tertia, sub Signo $*$ quat Amplitudine Uncias quasi 6. Al-
titudine Unc. $2 \frac{1}{2}$.

. 22. In Italia Se

O sunt dicta, ac Cineraria; Græcè ὀστοδόχαι, vel ὀστοδοχεῖα.
Eaque non Fictilia solùm, sed ex Marmore quoque, imò Argento,
ac Auro facta e Kirchmannus no
de Funerib. Romanorum, cap. 8. et quoad molem parva, minu-
taque Vascula ex Pro lib. 4. eleg. ult.

addiscimus, qui ait:

*Non minùs immite
Et sum, quod digitis quinque levatur, onus:*

quorum etiam alludit elegantissimus Poëta Christianus, Prudentius, his verbis, hymn. 10. Cathem. vers. 145.

*Non si cario
Dissolverit o
Fueritque cinusculus arens,
Minimi mensura pugilli.*

21.4 Annotatio 4

Ad Capitis 1. . 8. 9. 10. 11. 12. et seq. De Vocis Conchylii
significatu multiplici, et acce

. 1. Missis iis, quæ circa Purpur ac O
bantur, volebam modò ad Re
in primo, quod dicitur, limine detineor; et circa Conchylii appella-
tionem ob
ut par e Auctor quoque diligentiam quandam adhibuit; sed fo-
ret o
ordinatiùs disponendo, felicior fuisset.

. 2. Quapro
Methodo procedo, quâ omnis tandem evane
nimirum, alias quivocatione Conchylii, alias in voce Conch,
illius primitivo, haberi; et iterum alias utrique commune
levi additâ diligentia, ex sequentibus pote

. 3. Ad vocem *Conch* enim quod attinet, tre
Significatus habet; dum accipitur vel

1. pro *Ce* , sive sit *Univalve*, sive *Bivalve*;
in quibus, tanquam summis duobus *Ce*
consistunt communiter: sive *Crivalve*, aut *Plurivalve*, quae addenda
existimo. Elegans, quoad Generalissimum Vocis Sensem, interim
notari meretur locus *Plauti*, in *Rudente*, (2. 2. 5:)

Salvete Fure
num natio; quid agitis? ut peritis?
nisi forsam *Conchit* hic, specialissimè pro *Purpurilegis* aut *Muri-*
cilegis capiendi sint. In genere verò, dum *Concha Ce*
attribuitur, tribuitur ea Vox porrò vel

Cotis istiusmodi *Aquatilibus*, O
eorum, *Ce*

2. pro *Curbinatis*, ut *Autor* no
10. 15: quae *Curbinata* interdum pro Summo Genere *Ce*
Univalvium habentur.

Sed iterum haud aptè. Habentur enim etiam *Univalvia* alterius
ordinis, quae pro
patentioris, in Ventrem Volut alicujus notabilem, indeque spiraliter
in umbilicale Extremum non revolvuntur, ut *Conch Veneris* dict,
Aure

Et ob hanc revolut in spiram ventris
in aliquo ali *Re* *Conch* titulum po
acce *Portiuncul* O
spectans; de qua *Riolanus* lib. 4. *Enchir. An.* cap. 4. et lib. 6. c.
12. imprimis verò statim lib. 1. c. 1. videatur: vel in *Hydraulico*
& *Fontibus Hortorum*, *Pelve*
magn, Aquam ex *Cubulis* occultis lètè recipiente

Pater argente, Vitrevè grande, in Salutipotationis usum et abusum.
Vel in Officinis Chirurgicis Pelve, quæ inter tondendum Barbam
adhibentur. Ut de Pictorum Conchiliis tam nativis, (collectis in
littore) marinis, aut fluvialibus, quàm figulinis, stanneis, vitreis,
non multa addam; imprimis quod pereruditè ac plenius de his tractat
Celeberr. Joh. Schefferus in suâ Graphice, . 58. pag. 184.

3. *pro Turbinatis saltem Palustribus, non marinis; ut colligere*
e Column. de Purp. h. l. . 15. 16.

4. *aut ex marinis, pro Buccino majore, vel Cochleâ marinâ magnâ,*
in latitudinem, vel ventrem ampli orificii retortâ, et adhibitâ loco
Tub à Cyrrhenis, ante inventionem Tub, ut Schrevelius annotat
ad illud Ovidii lib. 1. Metam. Fab. de Critone, Ne
vel tubicine:

— — humero

Cœruleum Critona vocat, Conchaque sonanti
Inspirare jubet. — — et versum hunc

Virgilii ex 6. n. adducit:

Sed tum fortè cavâ dum personat quora Conchâ.

9. *Conchylium dein, (Græcè Κογχύλιον) similiter viâ Significatûs*
non constanter unius apud Autorem
incedit. Dicit enim illud legimus

1. *pro Cœ* , *suffragante Columnâ, in hu-*
jus cap. . 10. 25. sicut Conchæ vox, in antè-dictis, generalissimè
O

2. *præcipuè autem ve* , *ut patet ex Columnâ ibidem, . 14.*

3. pro genere Infectur, aut Colore, eximii illius Succii vel Sanguinis Purpur, qui in Catinis solebat confici, suffragante iterum Columnâ l. d. . 8. 9. 10. 12. 10. 25.

4. Et quidem Colore Cœrule , exinde re vid. Col. de Purp. c. 1. . 11. 12. unde Conchyliata Ve Colore isto purpureo infectâ dicitur.

21.5 Annotatio 5

Ad Capitis 1. . 11. 12. 13. De E

. 1. Sed jam directè ad ipsas Re Purpurei Coloris Differentias quasdam Columna, Cap. 1. . 11. 12. et 13. (quibus adde . 39.) pro

Lector Memoria satietur, iterum penè dubito; et quisvis, cui placet, privatim periculum facere de se I ex verbis fideliter primò extraham, hinc luculentiorē utcūque tractandi ordinem monstrabo.

. 2. Sensus Autoris, in dictis Paragraphis 11. et sequentibus ex

Conchylii, vel Purpur Cœrule Colorem fuisse dilutiorem, vel pleniorē; . 11.

Purpurea Colore saturatione variasse? *ibidem*.

Purpureum Colorem Plinio e bedinem tendat, saturato satis Colore, ut Ro nigricantis Ro . 12.

Alium Eidem dilutiorem e *ibidem*.

Alteram speciem Purpur, Plinio iterum videri, qu ex Rubro magis ad Cœruleum tendat dilutum, dicique pro

ut Helitotro

ob

ibidem.

Huncque colorem Illi dici Mysterium in glauco, et irascenti similem Mari; vel Virgilio Purpuram, nigr Viol sublucentem; *ibidem.*

Colorem Conchylii, (h. e. Purpuram coeruleam) sine Buccino fieri; . 13.

Buccinum enim ad Rubedinem Rotundare, juxta Plinium: Purpuram verò emittere magis Violaceam Saniem; *ibidem.*

Nitorem Cocci guri, ut (Purpura ad rubedinem ducenda) Sanguinis concreti speciem referat; *ibid.*

I

ibid.

Conchylium in coquendo evadere non debuisse nigricantem nimis: ideoque in Buccini Cortinam permutatam et superacciperet; *ibidem.*

Et Rubeum Colorem nigricante deteriore, Plinio dici, nisi sit adspectu Concreti Sanguinis; . 39.

. 3. Ex quibus, eo Ordine lectis, quo juxta ductum Columna nunc adducta sunt, admodum dubito, an què distinctam Purpur Veteris Differentiarum cognitionem tam commodè statim, aut primâ fronte, eruere quis poterit, excursurus à primo Ovo, quod dicitur, seu summâ Colorum distributione.

. 4. Colore Rerum nimirum distinguere soleo in

Ineffabile, (h. e. qui distinctam sui cognitionem recernuntur magis, quàm discernuntur; e. g. in principio Vertiginis ac Lipothymi.) ac Effabile, (h. e. qui peculiari nomine aliquo indigitari poterit excellunt.) Suntque vel

. 5. *Simplice*, principale
Extremi, (ut vulgò etiam subdividuntur) duo
Albus; (accuratè aliàs loquendo non tàm Color, quam lucula-
rum purissimarum congerie
Diaphani, ad oculum reflexa.)

Et Niger (A

no

Intermedii tre

. 6. *Unus*, *Exquisitè medius*, omniumque fortissimus, *Ruber*.
J
sit aptus, juxta Locum Scriptur, 1. *Maccab.* 6. v. 34. et *Justiniani*,
lib. 4. *Instit Jr.* tit. 1. . 11.

duo reliqui *Laterale*, *Rubro* proximi,

Flavus, aut *Citrinus*, mediocriter validus, sed *Rubro* imbecillior:

Et Cœruleus, aut *Sapphirinus*, mediocriter imbecillis, sed *Nigro*
validior, ortus ex Radiis lumino
refractis.

. 7. *Compo* aut *mixti*, ex qualiter utcumque combinatis videlicet
Simplicibus oriundi; iisque vel

duobus præcipuè, ad vitandam Confusionem;

tribus aut pluribus; imò *Simplicibus* et *Compo*

Compo *Decompo*, sed distinctum Oculorum
judicium tantò longius eludente

. 8. Cujusmodi vel ex *Simplicibus* plusculis *Compo*, h. e.
Valde-Compo, vel etiam planè *Decompo*, ad nullas
ampliùs subdivisione

Caudis Pavonum, striatis Herbarum quarundam Foliis, Soli ac Vi-
sui obliquè obversis, *Plumbo* recens-suso, et calente adhuc, *Pelliculâ*

Ex

turâ Sericeâ multicoloris fili, et misturâ confusionéve Pigmentorum
indifferenter multiplicium, aut Rebus aliis: nam emergit talium
rerum in ex

commixtionis lege; ac tandem tamen cogimur à Decompo
Compo

retrogrèdi, usque dum ipso
quibus iudicium Visûs determinatò acquie

Aut, si tre

leusque jungantur, luridus, lividusvè, cadavero
ingratus Color inde enascitur, ob maximè perturbatas Radiorum
Refractione

. 9. Ad Compo itaque Colore, qui proximè re
combinatione Duorum Simplicium, quod attinet; eorum celebrantur
pricipuè Cre
quantumlibet minùs flammei aut floridi, pro
ut

à Colorum Simplicium phnomenis vel specificè, vel gradualiter
distincta, ut distinctiùs, evidentiusque ex sub
Quâ videlicet ex

Albo

Et Flavò fieri conspicitur Flavè ; vel Flavum Albo vicinum:

Et Rubro, Color Carneus, vel Incarnatus:

Et Cœruleo, Cineraseens:

Et Nigro, Cinereus.

Flavo

Et Rubro, Aureus, Fulvus, Croceus.

Et Cœruleo, Viridis, gratissimus omnium, te Syracide, c. 41.

v. 22. Cujus rei ratio in moderamine accurato Refractionum si-

ta e

fortissimum intermedius; et Cœruleus, inter Rubrum istum impe-
tus

Illustris Carte

ad commendandam Viriditatis gratiam Simili utitur, à Pane, quem
nemo facilè fastidit, et Octavâ in Musicis, quæ universaliter item
delectet, petito; libr. de Homine, . 20:

Et Nigro, Fuscus; aliis etiam Leoninus.

Rubro

Et Cœruleo, PURPUREUS: cujus Differentias, ne Tabulam
hanc fusiùs extendamus, pro

Et Nigro, Subruber vel Brunnus.

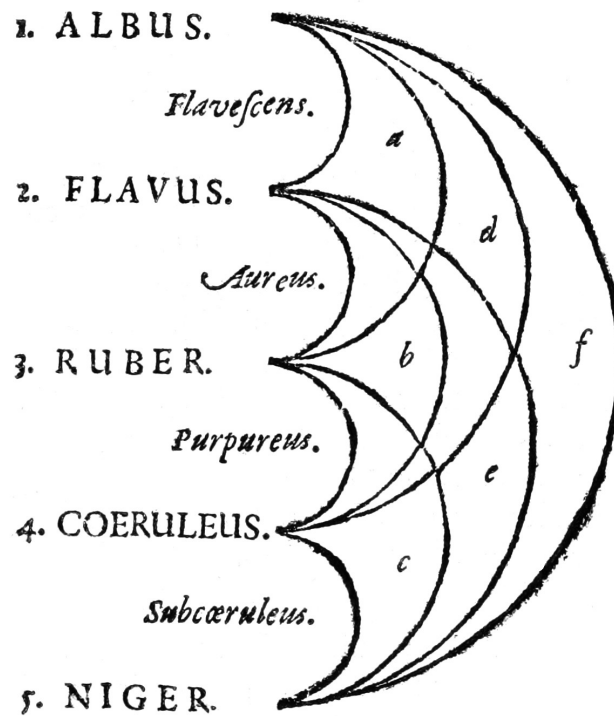
Cœruleo vel Cyaneo, et Nigro, Subcœruleus, vel Nigro pro
pro

. 10. Cujusmodi Differentias Kircherus etiam (libr. Mund. Subt.
Sect. 1. cap. 5. pag. 14.) strictim tetigit, easque tali circiter Schemate,
à me aliquantulum distinctius hîc, pleniusque exhibito, adumbrat; et
Dispo

Fr. Aguilonii (lib. 1.

pro

volentibus, patebit.

2: Figura — a.: Incarnatus. b.: Viridis. c.: Subruber, brunus. d.: Cinerascens. e.: Fuscus. f.: Cinereus.

. 11. Interim tempus e
 meliore paulum, aut commodiore, quàm qu apud Columnam, coeterà
 doctissimum, habetur, ad declarandas Purpur Differentias pergamus.
 Qu mihi videntur duplice

E , quâ Purpura (Veterum prsertim) habita e
 vel

1. Rubra, in Coeruleum tendens, h. e. aliquantò plus habens
 Rubri, quàm Cyanei: quam Petr. Joh. Faber (lib. 4. Panchym. sect.
 5. cap. 14. pag. 502. b.) putat ortum habere ex purissimo sulfure
 rubeo, quod eluceat in principiis seminalibus horum Piscium, et, ut
 Sanguis in Animalibus (Sanguineis Cerve rubeat.

. 12. Qu et Cyria vocata, te Columnâ in E
Sarrana, et Phœnicea aut Punicea, et Carentina, et Hyacinthina.

Ac Cyria quidem dupliciter,

vel à Cyro, Nymphâ, Amasiâ Herculis, qui illius Amore, Pur-
pur U Polluci credimus, quem Polyd.

Vergilius, lib. 3. de R. Invent. c. 6. citat his verbis: Cyrii ferunt,
captum Amore Herculem cujusdam Nymph indigen, cui nomen
Cyro

ram conspiciatus, pere

infecit. Cum igitur ad puellam adisset Hercule
usitatâ Cincturâ, affirmavit, sibi cum illo po
nisi ad Le Ve

Quocirca Hercule

Puell detulit primus, ut Cyrii dictitant, Punice Infectur Autor:

Vel à Cyro Urbe, ac Cyriis, e
U

o Cyriam Purpuram, maximè intellectam fuisse
Rubram, nimisquam clarè patet ex his Claudiani, (d Nuptiis Honor
1, v. 114.)

Amplexu careat Purpura Regio;

Et Ve

Alter Virgineus nobilitet Cruor.

Et Cyriam ve , tanquam ex Purpureis o
poni à Poëtis passim invenias. Ex quibus memori subeunt Virgilius
1. n. v. 340. cum Martiali lib. 4. e

Idemque, quem modò citavi, Virgilius 3. Georg. v. 17. O , (h.
e. Purpureum colorem, Ante ex suâ Ce Cyrium,
tanquam nobilissimum celebrat, ibi:

*Mi Victor ego, et Cyrio conspectus in O
Centum quadrijugo*

*Vel Sarrana etiam dictae Cyriorum Purpura. Sar enim
Phoenice olim Urb Sarranum O ,
i. e. Cyrium, vel prstantissimum. Virgil. 2. Georg. vers. 506:*

Ut gemmâ bibat, et Sarrano dormiat O

*Id quod Sandy , Anglus, aptè declarat, lib. 3. Itinerarii, (German.
edit, pag. 466:) agens incidenter ibi de Panni, precio
Cincturâ imbuti genere, Scharlach, his verbis: Welcher Nahme schei-
net von Ihr, (Urbe Cyro) herkommen Zu sein. Dann Cyrus wird
Sar genennet, weil Sie auf einem Fel
hat, lieget; etc. massen dann die Arabier Scan für Sar, und Sear
für Sar aussprechen.*

*Phoenicea item, aut Punica, à ποίνισσω, cruento, vel ποίνιξ, quod
ἐρυθρόν vel rubrum denotat: unde Phoenice, po
dicti, quod apud I
certè celebris fuerit; alio nomine Poeni aut Puni: quo
Phoenicibus e Salmasio docet Ant. Chy , notis ad Gallust.
Bell. Jugurth. p. 242: et Malum Punicum dicitur, quod Grana
ipsissimum ex Rubro purpurascunt, aut, ut Ovidius aptè canit lib.
4. de Pont. eleg. 15. v. 8.*

Punica sub lento cortice Grana rubent.

*Vel Hyacinthina etiam; po Hyacinthi haut semel Poëtis
vocantur Purpurei. Et in specie non tàm Coeruleo
cinthi Orientalis nomine hodie cognito Lilia Rubra, tanquam
Sanguine tincta Hyacinthi Pueri, subintelligenda suadet Balduinus*

(de Calceo Vet. Cap. 35. p. 335. 336.) Ovidii versiculo
10. Met. Fab. 5.) adducens:

Ecce Cruor, qui fusus humi signaverat herbas,
De
Flo
Purpureus Color his, argenteus e

Aut denique Carentina; ut in Column no ad Cardinalem San-
ne

2. *Violacea aut Cœrulea, in Rubrum tendens*, h. e. aliquantò
plus Cœrulei habens, quàm Rubri: quam Mœroris et Gravitatis
te Conchylium dicebant, momente Columna. L. jam
d. et ipsius Contextûs cap. 1. . 11. 12. addens in mox-sequente .
13. sine Buccino fuisse factam, quia Buccinum fecit, Purpuram
ad Rubedinem tendere.

Accidentalis altera, in specie Gradualis; quâ videlicet Purpura
tàm Rubra, quàm Cœrulea diversas Ruboris sui aut Cyanei In-
tensione
declarabitur.

21.6 Annotatio 6

Ad Capitis e De Gradualibus Purpur
Differentiis: et Cocco.

. 1. E Purpur Differentias sequuntur Accidentale, sub
quorum Genere Graduale stant. Perque eas intelligo Diversitatem
eam, quâ Purpur juxta distincto Exce
Rubedinis su ac Cœrule , in tot discrimina, et veluti specie

novas, ultrò citròque à Se abeunt, quot alterutrius sunt Atomi Coloris, vel Corpuscula, in mixturis conspicua quidem, sed non determinabilia (quoad numerum) ullâ humanâ solertiâ, sed soli DEO cognita; et imitanda tam difficulter omnia, imò pleraque saltem, in Pigmentorum synthe

aut communiter e

Differentias, quæ vulgò tantùm in Capillitiis Hominum occurrunt; in multiplici Foliorum Virore; aut Culiparum, vel aliorum Florum, mirabiliter-discre

. 2. Et potiùs Differenti e, quas fortè datur distinguere, habent se, ut Clave : quorum quidem,

vulgò notorum, videtur unus alterum immediatè consequi; sed certè in ipsâ Naturâ Soni, e

multò plure

consistunt in strictissimis quibusdam Minutiis, non secus, atque in Ulnâ vel Lineali, pedem Geometricum, vel 12. Uncias longò, non animadvertimus, an in unâ vel alterâ Unciâ inter metiendum alias re

aut quatuor. Si verò anomali illi nimi sint; evidenter quoque cadunt sub visum, et differentiam notabilem pariunt, peculiari nomine, fracti vel integri Unciarum Numeri, mox mox ex

. 3. Itaque in distantioribus Purpur Differentiis e

acquie

Visus subministrantibus: neque si iudex earum aliquis abeò callidus, exercitatusque sit, (quale quid de Mercatoribus putatür) ut triginta, quinquaginta, imò vel centum Purpuras, sciret quambene discernere; veruntamen juraret, singularum Paribus alternatim sumtis, non po

combinationibus iterum alias; ad Millenatio

. 4. Quin, ut ea, quae et cerni communiter à nobis possunt
et discerni, hic maximè sectemur; *Purpura* tam *Rubra*, quàm
Coerulea, iuxta *perce* *Colorum Gradus*, et
ac *Remissione*

in genere, in

Saturatam, de quâ h. l. . 5.

Et *Dilutam*: de quâ . 6.

ac *in specie* dein, in

Rubram; Eamque vel

Saturatam; de quâ . 7. Et quidem dupliciter:

exce

Et *profundè*: de quâ . 17.

Et *Dilutam*: de quâ . 18.

Et *Violaceam* aut *Coeruleam*: eamque pariter in

Saturatam; de quâ . 19.

exce

profundè: de quâ . 21.

Et *Dilutam*: de quâ . ult.

Ad huiusmodi Differendi modo

ducuntur, *Memorie* sine negocio imprimuntur.

. 5. *Purpura Saturata* videlicet, (*Saturans rectius*) *in genere*
et

intercursum *foveolarum* multarum, aut *coloris* præsertim *terti*
generis. Ita primus, quod sciam, ego de

cum *Columnâ* c. 1. . 11. *pleniorem*, aut *firmiorem*; vel *floridum*, h.
e. (ibidem ex *Plinio*) *Flore* ,

vocant.

. 6. *Purpura Diluta* é contrario e

e

fortitudinem suam, Visum movendi amisit, prout Cibus aquo
Nutrimentum etiam prstat minùs stabile, ad saturitatem ducens,
aut firmum.

. 7. Ac in specie de in *Purpuram Rubram Saturantem* vel
pleni Fulgoris, distinguo in *Rubram excell*

. 8. *Rubra excell* e

longiùs longiùsque à Cyaneis videtur recedere, eò pro
accedat intens Rubedini, et tantum non Minium aut Cinnabarium
muletur. Cujus generis *Purpura* (sub dispari tamen Intensionum
ratione) effulgebat olim, aut etiamnum effulget, e. g. in *Ro*
reâ, *Cocco*, *Sanguine*, *Laccâ*; et olim imprimis in celebratâ tanto
Purpurâ Dibaphâ.

. 9. *Ro* exemplum ipse inculcat *Columna*, c. 1. . 12.

eâque adspectu nil e *Plinio* dixerat;
qualem imprimis *Mile*, (Plinio eidem dictam) celebrat *Sachsius*,
(*Gammorol.* lib. 1. cap. 16. pag. 370.) quam *Damascenam* *Lobelius*,
intensè rubentem *Camerarius*, et *Dome* *Matthiolus*,
citante *C. Bauhino* (*Pinac. Theatr. Bot.* lib. 12. pag. 481. a sub
Ro

. 10. Et *Coccum* dein *Autor* nò (. 11. 13.) cum eâdem com-

parat. Quo Nomine tre 1. *Frutex* ipse,
dictus *Ilex Coccifera*, vel *Ilex Aculeata Cocciglandifera* *C. Bauhini*,
(lib. 11. *Pinac.* pag. 425.) aut *Coccus Baphica* *Dio*. *Frutex* sur-
culo

nascens, foliis oblongis, in ambitu, (instar *Aquifolii*) aculeatis, baccis
rotundis, rubris, ad tingendum sumtis: quam plantam omnium
convenientissimè *Bellonius* (lib. 1. Ob 2. *Bacc*

prsertim, famo Grana, Lentis magnitudine,
aut Pisi minoris, colore Sanguineo rubentia, sed albo pulvere adasper-
sa, ut habetur in E Matthioli, (p. 774.); in quorum medullâ
generantur rubri Vermiculi, (unde Gallis Vermeillon) ex quibus,
antequam avolare po

ve Ursino
Vol. 1. Anal. Sacr. l. 3. c. 29. p. 204. Aliquibus Bacc simpliciter;
vel Granum Infectorium (Ital. Grana da Cingere:) ab usu, Seri-
cum aut Sericeas Laneasque ve
istorum, aut Succo Granorum imbuendi; Germanicè Scharlach-Beer:
Græcè Κόκκος: unde Coccinea Purpura, i. e. rubra: Coccina Ve
qui Cocci, vel Vermiculorum e

ne Matth. 27. v. 28. περιέθηκαν αὐτῷ χλαμίδα κοκκίνην,
circumdederunt Ei chlamydem coccinam: vel Coccinum, sub
A Καὶ ἡ γυνή ἡ περιβεβλημένη, i. e. Et mulier erat
circumdada Purpurâ et Coccinno: cūm quo loco confer mox mox
cap. 18. v. 12.

. 11. Sed istud no Coccus aut Coccum (perinde enim id
legitur) minimè confundendum e sive cum Cocco
Maldivâ, sic dicto apud Garziam ab Horto lib. 1. Hist. Arum. c. 26.
Palm Indic scil. genere, fructus angulo
villo

et in vasa ac pocula tornabili constante
alio

p. 29. conveniente Augerius Clutius
perscripsit: sive cum Coccis Orientalibus, vel Granis Orientis, Cocco
Maldivensi multum minoribus, Cocculis de Levante (vel Cocculis
Ele

tutis; quorum Planta vel Arbor, iudicio E Chabri (d. l. p.

26.) incognita, virtusque ceteroquin egregia sit, ad Pisce
(vide *Ab* *E* p. 597. 598.)

. 12. Nec Confundendum cum Cocconileâ, vel Coggygriâ, quæ pro
Cotino Plinii, vel Cotyno coriariâ, habetur, tingendis (ratione Radi-
cum et Ligni, non verò Baccæ ullius) pannis apta: sive cum Ficis
Indicæ Granis, Cocchenille, vel Cochinillia vocatis, apud Bauhinum,
(Pinac. Botan. pag. 458. b.) quæ nihil aliud sint, quam Vermiculi,
Foliis adhæ-

nati simili ratione, atque Bellonius ante-laudatus refert, (in fine dicti
capitis) aliud insuper genus inveniri, cujus neque Vetere
Recentiore Excrementum in Myrtis nascens, unico
Animali vivo, Te sive cum Cocco Radicum,
seu Granis rubentibus, quæ Pimpinellæ radici adnascantur, et Serica
no Cherme, vocato, suffragante Et
Matthioli, dum (p. 773.) sub Cocci Infectorii Imagine hanc Censu-
ram addit: Non rectè, inquiens, sentiunt, qui Coccum Infectarium,
et Cherme sive demum cum Coccognidio vel
Granis maturis rubris Laureolæ, primo statim Vere, Floræ purpureæ,
suaviter fragrantis, superbientis.

. 13. 3. Cocci nomen ab ipse Color tam Cocco
pro
competens, modò insigni utcunque aliquâ, ad Coccum plus minùs
Rubedine, accedens; ut imprimis in Cherme vi-
demus, quem utique à Cocco distinctum quid e
Nihilominus ipsemet Coccus etiam Carme nomen interdum ac-
cipit; et coincidere cum Kerme vel Cherme putatur adeò,
ut decantatissimam etiam hodie, toto Cerrarum Orbe Confectionem
Cordalem Mospeliensium, de isto potius, quàm Cocci nomine, No-
men suum ac famam obtinuisse, et Alkerme vocari, constet; rubore

suo micantem à Cocco, cujus Succo imbutus Pannus, peculiariter
Scarlatum dicitur, Coloribus reliquis, imò Colorum Colori et velut
 Luci, (Albedini) ambitio Horatii lib.
 2. Sat. 6.

— — *Rubro ubi Cocco*
Cincta super Lecto

Atque Cocci istum fulgorem à Poëtâ pro Purpur specie habitum
 fuisse, interjecto mox uno aut altero versiculo, ibidem ex connexâ
 Voculâ Ergo, constat:

Ergo ubi Purpureâ porrectum in Ve

. 14. Porro Languinem, ad ex Purpur Rubr, saturatò
cel naturam, superius (. 8.) Exempli loco adducimus.
 Cujus asserti fidem ut o
 num, ex Homine ac Brutis effluentium co
 dein magis magisque cœrule Purpu-
reum jam olim Languinem notanter Homerus vocavit alicubi, in
 excogitandis ad naturam rei E
 po Purpuream vomit ille Animam; et simile
 sequit. Quare ex Recentiorum Scriptis hoc unicum saltem addam,
 quod insigniter facit ad Rem. Ita enim scribit diligentissimus ac
 politissimus Autor, Erasmus Francisci: (part. 1. O,
 Ind. Lust-Gartens, p. 390.) In dem Königreich Sina hat e
 art Affen, so man Sing
 liche Purpur-Farbe züchtet. Wenn man die
 setzt man einige Ge
 treflich gern sauffen, und sich gantz und gar darinn bezeichnen:.

hermach, wenn sie alle voll, kan man ihrer ohne sonderbare Müh
fähig werden.

. 15. Nec Lacc, sive Nativ adhuc, sive ad formam Pigmenti
redact, e Colore

excellenter-Rubro spectare: eandem tamen etiam, non sine mixturâ
Cyanei, tam floridè Erube , pictoribus prsertim constat, qui
temerè utique agerent, si Aureum Colorem ex Flavâ et Rubro
misturi, Laccam Auripigmento adderent; quia Cœruleum (in Laccâ)
clam subre

Qu fusius his verbis declarantur ab Aguilonio (merentur enim
adscribi) dum lib. 1. O Plurimum

intere (qu itidem, sed simpliciter, Rubet)
in Aurei Purpureivè Compo

(h. e. Auripigmentum, quod flavum e Ceruss to
jucundum gignit; non item verò commixta Lacc, quod h. Cœrulei
portionem habeat, qu juncta nativo Rubori, Flavque Sandarac, trium
Simplicium Miscellam producit, austeram ac invenustam. Rursus
Lacc rubedo, qu Cœrulei quadantenus e

Indico (quod Cœruleum e in vividum Purpureum commutatur:
Sandarac verò intrita, ob trium Simplicium congre
et prorsus austera evadit.

. 16. Imprimis verò maximam apud Prisco Rubei Excellentis
aut Excel gloriam, preciumque pr aliis, nacta e Purpura
Cyria Dibapha, h. e. bis-tincta, ut ex Columnâ, in prsentis Capitis

. 22. discimus: de δῖς, i. e. bis, et βάπτω, tingo.

Unde etiam βαπτίζω, intingo, vel mergeo; eratque Baptismus olim
Lavacrum immersionis utique, nec verticalis tantum irrorationis
aut irrigationis. Dibapho autem Magistratus Romanus, tanquam
precio Cicero

alicubi: Curtius, inquit, $\nu\omicron$ $\delta\iota\beta\alpha\varphi\omicron\nu$ cogitat: sed eum Infector
moratur. Cujus Purpur Titulum Græcum, Romani quidam Poët,
tanquam eodem genio acti, sic circumscribunt; Horatius nempe, lib.
2. Od. 16:

— — *Ce bis Afro*
Murice tinct
Ve — —

Seneca, in Hercule Oeto, vers. 663:

Nec Sidonio mollis ahenis
Re

Et Claudianus, lib. 2. de Laud. Stiliconis, vers. 333:

— *tincta simul re*
Contulimus pensis. — —

Interce
aut *Purpurei excellentis Ruboris*, vero persimile, imò nece
e
nunc hujus, nunc alterius *Tectur*, *Atomis*
numerabit?

. 17. Quin his missis, ad *Purpuram Rubram*, non excel
us, sed *profundè saturatam*, memor superius. (. 4.) dictorum, ut me
convertam breviter, et hanc etiam *Exemplo uno ac altero* declarem;
dico paucis, ipsummet *Auctorem* $\nu\omicron$, facere (cap. 1. . 13. et
39.) *Concreti Languinis* mentionem. Et penè profundioris aut ob
rioris, (cum *misturâ cœrulei*.) *Rubedinis*, solent e *Caryo*

quidam hortense *profundissimam* verò *Purpuram Rubream*, sed saturanter tamen Visum afficiente, existimo
e *Bitumine* re

standum à partibus Dio , qui, citante I Aldrovando (lib. 3. Mus. Metall. cap. 14. pag. 379.) inter Notas genuini Bituminis, primam refert hanc, si Purpur modo splendeat.

. 18. Saturat huic Rubedini purpure o *Dilutior*:
qualem fortè in Tulipis quibusdam, ex Rubro cœrule
plenam sui eruptionem, vel etiam dum sensim exole
Floris habent decidua, quis quarat.

. 19. Alterum Genus Purpur, h. e. Violace, similiter in Saturatam et Dilutam distinguebamus. Et Saturatam porrò statuimus, Excel

. 20. Excel , vel maxime florida, censetur ab Autore (Cap. 1. de Purpurâ, . 11.) ex Plinio, conspici in Violâ Serotinâ, Conchyliorum, ut ibi scribitur, vegetissimâ.

. 21. Profundior aut Ob , dicitur Nigricans, vel (Plinio eidem) Color Austerus in Glauco, et irascenti similis Mari, citante Columnâ, (l. d. . 12.) Exemplumque ibi infertur Viol purpure Montan, quam Virgilius proin Nigram dixerit: et nō addi hīc pō Malvam hortensem atro-purpuream, censemus.

. 22. Violacea Dilutior demum notatur ab Autore nō , conspicua e *Heliotro* (. 11.) et *Amethy* , quem Ianthinum, (h. e. Violaceum, κατ' ἐξοχὴν quasi) vocaverit Plinius spe-laudatus: quo ipso de Gradualibus Purpurarum Differentiis jam sit dictum satis.

21.7 Annotatio 7

Ad Capitis 1. . 20. 21. 22. 23. et 24. De Murice.

. 1. Muricis porro iterata apud Autorem no mentio fit, in diversis Capitis hujus locis, diversoque Sensu. Quapro etiam aliquis ordo querendus e existimo e

. 2. Accipitur nimirum vox ea 1. pro pro Aculeis et Eminentis, quemadmodum Rerum quarumlibet, e. g. Sco Maris, apud Virgilium, aut Cacuminum, ad Cardus Sylve Plinium citante utrumque Autorem Columna, hoc Cap. . 21: ita Ce , aculeis longis aut brevioribus, crassis, tenuioribusve constantium; et prsertim Purpur, (ibid. . 24.) tanquam Animalis Ce et velut Munimentum undique, ad Lege Fortificatori, muniti. Ita enim bellè satis loquitur Ludovicus Mo , Nobilis Veronensis, (in De Rem: é fortificata di moltiplicate Punte, come chiodi, con bellissimo ordine dispo .

. 3. 2. Cralatiè magis, et ampliatiè quâdam, pro Purpurâ totâ, vel Animalis Ce Cinctura olim parata e Columna, cap. 1. . 3. 20. 21. et 22. Plinii, Ovidii, ac Horatii autoritate utens; quorum Verba ipsa nolo retrahere huc. Aut 3. in specie pro Purpurâ, Mensis illatâ, Conchyliumque Græcè dictâ: Column. l. d. . 23.

. 4. Vel 4. pro Colore Purpureo, Pannisve, eodem tinctis. Ita enim Autor no Cyrius Murex, inquit, id e in Cyro tincta, ex Cyriis Muricibus; scilicet Purpuris. Et confe addit: Sed et Murex Cyrius pro Colore ipso acce apud Virgilium. etc. Et Sacrum Muricem simili sensu acce offendas in Corpore Juris Civilis, (Leg. 3. Cod. de Ve Lib. 11.) his verbis: Vellera adulterino Colore fucata, in speciem

Sacri Muricis, intingere non sinimus.

. 5. Et quoniam *Purpura* (Animal) e
Aculeatorum, quàm Aculeo carentium, imò in genere, Ge
facile omnium Regina; adhuc laxiùs diducta e *Muricis* significatio,
et per illum notantur 5. *Curbinata* quvis, Aculeis prdita; quorum
Piscatore Murileguli (Rubricâ de Murilegulis,
lib. 11. Cod.) rectiùs sine dubio *Muricilegi*, vel *Muricileguli* vocandi.
Protrahebant enim ex Mari non Mure
Curbinata, aculeis prdita.

(Column Verba de Murice Murito maximo Marmoreo.)

. 6. Quorum S
digniore *Purpura*, ob quam totus hic Column Tractatus primariò
conscriptus e *Murex Muritus Maximus Marmoreus Exoticus*,
quem alio in loco, in Ob
strium, cap. 31. de
ob affinitatem materi, tum ob raritatem Scripti. Itaque isthc sic
sonant: Interno Colore, hvore, duritie, et pondere marmoreo cum sit
Ge
Muricis nomen tribuimus, non quod planè *Muricem* e
sed quòd ex eo genere e
dispo
ita brevi definitur, ut ab excedente Oris marginis appendice, sive
Limbo, Auram effigiente, occultetur, unde *Muriti* cognomen. Exte-
riùs obliquè Striatus leniter, ad oris limbum usque, qui contrario
modo rugo
recurvatur, et deficit, foramen relinquens ad Lingu usum. Oris
hiatus ab aliis omnibus differt, quod non rotundus, et hvigatori Conch
modo, ferè oblongus, angustus; sed hvis, et parallelis Lineis defini-
tur; et in imò appendice magna, lata, plana, sicuti et tota Oris

margo veluti de
dono habuimus, quindecim abhinc annis. Se
te

. 7. Vel 6. ex Turbinatis aculeatis ea prcipuè, qu Cincture
apta. Ita enim iterum in prsenti Autoris cap. 1. de Purp. . 20.
legimus, citantis Plinium pro Se. Et 7. indifferenter pro Turbina-
torum Genere, eundem Plinium po
constituunt aut complectuntur plerasque specie
valvium; sed non omne
monuimus. Imò 8. universaliter pro communi genere Ce
omnium; qu magna profectò Vocis ampliatio e
e

. 8. Quo prtextu denique, in defensionem sui, indubiè Plinius,
si viveret, sit usurus, quod Muricem 9. peculiariter quoque pro
Buccino dixerit, ut ex Columnâ l. d. constat. Quod Buccinum, stans
sub Genere Turbinatorum, sub se Buccina quidem aculeata hoc ipso
complectitur; et eatenus cum iis Muricis Vox quadrare po
ausim dicere, Buccina glabra é contrario, aut Striata quantumvis
etiam, vel rugo
e

Aculeatis) Nomen istud attribuat, non video. I Columna
totie Plinii Autoritate usus, Impro
eundem, in hoc negocio, arguit, (. 21.) quia in Buccino (sunt I
Verba) non sunt aculeati et extuberante .

21.8 Annotatio 8

Ad Capitis 1. . 24. De Purpurisso et Purpurinâ.

. 1. Superius (Annotat. 2. . 9.) dictum e *Purpurissum* et *Purpurinam*, notari quoddam Pigmenti genus; et de eo clarius paulum, inferius (h. e. in hoc ipso loco) agendum e quod Autor no d. *Purp. c. 1. . 24.* ad id occasionem nobis supeditet, quando ex Plinio he verba affert: Si *Purpuram* facere malunt, *Ceruleum* sublinunt; mox *Purpurissum* ex Ovo inducunt. Ex quibus he tria imprimis licet colligere; *Purpurissum*, Pigmenti genus fuisse; et quidem Rubeti: inductumque ex Ovo fuisse. Dumque ex e Plinii lib. 35. c. 6. addit insuper hoc; *Purpurissum* fieri (aut factum suo tempore fuisse) ex *Cretâ argentariâ*, ac *Sanie Purpur*, quod idem cum O e tam he, quàm modò dicta reliqua, breviter ex

. 2. Pigmentis itaque 1. annumeratum *Purpurissum* fuisse, constat tum ex jam-adducto loco Plinii, tum ex initio Capitis e ubi illud Autor recenset cum Pigmentis Floridis, et convenienter hac Annotatiunculâ Dalechampii illustratur: Ut *Indicum*, inquentis, S

nis tingendis; sic *Purpurissum* S *Purpurâ*, cum ex eâ Cinctura conficitur. Loco *Purpurissi Pictore* . Dique Mixturam hanc Polluci ἀνδρίκελος, Germanicè Leib-Farbe, Doctissimus Sachsus suggerit, lib. 1. *Gammarol. cap. 16. pag. 370.*

. 3. Et quidem 2. Pigmentis Rubris. Id enim videtur exinde colligi, quod Plinius dicebat, *Ceruleum* fuisse sublitum, si *Purpura* facienda e *Purpurissum* ex Ovo superinductum. Nam eo ipso, quo *Purpurissum* *Ceruleo* fuit superlitum, ut *Purpureus* ex his duobus Color prodiret, existimo e nil aliud, quàm *Rubram* Cincturam aliquam fuisse, qui *Purpureus* color, per naturam suam, ex Rubro et *Ceruleo* compo

ex iis prsertim, quæ superiùs in Annotatione 5. et 6. adducta sunt, lique

. 4. Constituitque hoc pacto, prter usum, quem in Pictoriâ prstitit, in Co tertiam Fuci speciem: nempe Rubri, ad genas tingendas; pro potius faciant, albo (cerussâ videlicet, aut similibus) utuntur: et ad Supercilia Nigro colore tingenda, olim prcipuè Stibium adhibitum e

non migrandum e

. 5. Quin de Purpurisso potius porro 3. quid o verbis, quod illud ex Ovo inductum supra Cœruleum, ex Plinio discimus? Equidem, nisi sequenti Conjectur locus, ne hunc vel capere ipse, vel Scriptori benevolo ex ex Arte Pictoriâ, e Colore , et per hoc tractabile 1.

Aquâ, quæ aut simplex penitus e

Felle bubulo; aut, loco Aquæ, Aquâ Rosæ

Lixivio; vel 2. Oleo; vel 3. Glutine aliquo, cujus cert S

Clariss. Scheffero, in Graphicâ suâ, vel Arte Pingendi, (. 56. p. m. 181.) fact nimirum ex Roum Cornibus, Ungulisque; vel Membris animalium puris; vel ex Auribus et Genitalibus Caurorum; vel, pro picturis, in chartâ, delicatioribus exhibendis, ex Gummi Arabico aut Tragacantha. Cujusmodi Gummatum Solutio, quemadmodum quò spissior facta, eò magis visciditatem transparentem Albuminis Ovi mulatur: ita factum puto, ut Vetere Albumine Ovi ad temperando

in Plinii locum Conjectura.

. 6. Quâ pro 4. sequitur, ut quomodo Purpurissum cum Cretâ Argentariâ, cujus Idem Plinius mentionem injecit, (l.

superiùs d.) quadret, perpendamus. Ex Creta Argentariâ enim, et Purpur Lanie factum e , dixerat. Ita verò se re Purpura in ahenis coqueretur, Cret istius parte eò, ut inebriarentur. Et inebriabatur Creta hoc pacto; imò celerius, quàm ipsa Lan, ut notat Philander ad Vitruv. lib. 7. cap. 14.

. 7. Hæ Creta Argentaria apud Plinium (lib. 17. cap. 8.) habetur pro altero Cret genere. Wormius, no Sect. 1. cap. 3. pag. 5. pro specie quadam Marg habet. Et Fabris Argentariis e (vel Terra Cripolitana) poliendis ex Auro vel Orichalco Vasis adhibetur.

. 8. Demùm 5. illud genus Pigmenti cum O venire, superiùs dictum e aliquis; quin Sensus rei e aut ex collatione terminalium capit. 13. cum initialibus cap. 14. libri 7. apud Vitruvium. Capite 13. enim ait, é Conchyliis (h. e. Purpuriis) Ferramento scissis, Purpuream Laniem profluentem, in Mortariis terendo comparari, et O appellari: sed Cret ibi nullam mentionem adjicit. Et cap. 14. ait, fieri etiam purpureo Colore infectâ Cretâ, Rubi radice, h. e. succo purpureo, qui ex radice Rubi elicitur. Ideòque si Purpurei Colore injectâ in Rubi Succum Cretâ; facti utique etiam fuerint tantò magis, injectâ eadem in Purpuram ferre O dictum exim prodierit.

. 9. Quod O Purpurissum, an Purpurissa, vel Purpurina dicendum sit, Grammaticis bella non movebo; nec puto, his terminis notari diversa admodum. Abusivè tamen Purpurin prsertim Vocabulum video, ad Pigmentum minimè purpurascens, et ad Ho (Lapidum specie

. 10. 1. Quâ ratione enim sive Alexius, sive Cardanus (apud Libarium lib. 2. Alchem. c. 35. p. 91.) Colorem Aureum vel flavum, Picturis Scripturque aptum, ut Cœrulei, Purpurinam tamen indiget, non video; nisi id fieri sit dicendum per magnam Metonymi licentiam, quæ Oratoribus quidem linquenda; ferò scribentibus non item.

. 11. Verba Alexii, qui (intendend Flavedinis ergò) Crocum etiam commiscet, non transscribam. Hunc verò ex Cardano Proce Libarius, dicens: Plumbo albo foliato, selibr pondere, misce tantundem Hydrargyri. Po quartas singulas. Fiat Massa: quam de Purpurina, aurei coloris. Quid manife genere, Pigmentum qualecunque intelligi. Additque E in parenthe Libarius: (Phlegma educendum e spondeat Colore, refunde id, macera, et iterum ab .) Liquorem verò, in quo materia macerari debeat, non addens, Lixivium fortè vel urinam, ex pmissio à se Alexii Proce Cardani Proce Aldrovandus etiam (lib. 1. Mus. Metall. cap. 8. pag. 185.) exhibet, et usum illius docet: Hanc (Purpurinam) inquit, non solùm Pictore Statuas ex Gy tinct, et Purpurinâ inspers, ex Metallo conflata. Et hunc Fulgorem Metallicum vocari Bronzinum, idem Aldrovandus Lib. d. cap. 10. pag. 205. admonet, dum scribit: Purpurina, Coloris specie Colorem, quem Bronzium vocant, Statuis conciliant. Sed omnium maximè ipsa Cardani verba, quæ ex in medium producamus: Purpurina Coloris e imitatur, si o

coeli, nec diuturna admodum e
argentique vivi, paribus portionibus: salis rursus Ammoniaci et
Sul
sextante
bum album et Argentum vivum miscentur: nam plumbum in
tenuissima folia redactum e
vase; de

. 12. Ac abusivè dein 2. etiam Purpurin nomen gerunt Ho ,
 vel lapide (h. e. Crustâ) metallicâ forinsecus muniti,
 Auri, ris, Orichalci, aut Ferri speciem ferente, ob sublimata in Sub-
 terraneis Metallorum Ramenta, compacta in superficie quorundam
 lapidum: quo censu prcipuè stant Ce
 Lyncurii, Lapis Scissilis, Cornu Ammonis, et alia. Ita enim idem,
 quem antè laudavi, Aldrovandus, lib. 4 Mus. Met. cap. 15. pag.
 626: Lapis, inquit, quidam, nomine Armatur fuit nobis communi-
 catus, quem vulgus Purpurinam cognominat, cum neque Colorem
 purpureum, neque Amethy
 Orichalci imitatur. Suâ naturâ friabilis e
 et aliis rebus adeò adhret, ut immobilis e
 ratione hujus Coloris Chry
 U
 vel potiùs Orichalcum simulet.

21.9 Annotatio 9

Ad Capitis 1. . 27. De Ce

e .

. 1. Ad distinctiorem magis magisque cognitionem Purpur delabi-
 mur, sequendo Autorem no ; qui Capitis prsentis

paragrapho 27. nonnulla de Animalis istius *Ce*, hujusque *Mu-*
ricibus considerata exhibet, et ansam hoc ipso dat, illam quasi in
Parte dissecandi: quas more, ab Anatomicis transsumto, in Conti-
nente

enim non tanta in Partibus *Ce*

Natatum etiam quorundam, majore apparatu prditorum, occurrat
diversitas: habent tamen structuram et numerum organorum, sibi
competentibus functionibus convenientem.

. 2. Atque sic Continentium titulo stant he duo; Primarium
unum, *Ce*; secundarium, nec perenne, alterum, *O*.

. 3. De Magnitudine *Ce* sic loquitur Columna, . 27: *Ce*
parva, *Regi Nucis*, *carno*
quanquam et quadruplo majore.

Perque Nuce intelligit, quas ideò
Regias vocari *Otho Brunfel* Autor e *Com. 3. Herbarii*)
quod eam Rege

Utque magnitudine, crassitieque, sic consequenter etiam Pondere,
Purpurarum Ce

. 4. *Figuram Ventris*, *Curbinatis* plerisque communem, ipse
quoque, ut ex contextu patet, *Columna Purpur* su tribuit: et *No-*
minis istius qu sit ratio, qu *Ce* *Ventris* sint, qu minùs; qu
pro *Purpuraru* in *O* *sede*

tota doctrina jam dicta disponenda accuratius tandem mihi videatur,
po

defectus ac lapsus, non tam ex ruditatc ullà, quàm animi confusione
quadam, inter ineffabile

ocio

distribuendis ritè Ce

mutatas ac permutatas, atque iterum correctas, iterumque renovatas

Œ

tione

Tabulâ Universali O

; per

meras Dichotomias, (manife

â Generibus duobus summis, ad subdivisionum subdivisione

nuas, sine interruptâ doctrin liquidò sibi cohrente

Tabulam

O

unicam; apparenter saltem, et chart

angustioris ergò in plure

liter ad se mutuò spectante

Corporis, Benevolus Lector in fine O

uberius pro

scribendo. In quo duo hc, ad emendationem confusimtradit à tot

seculis doctrin, hc duo simul, ni fallor, cur habenda utiliter veni-

ent: primùm, ut S,

etiam Synonymorum classibus incedant eo modo, atque Bauhinus

in Pinace suo scripsit de Stirpibus: deinde, ut ordine retrogrado à

singularibus ad specialia, atque ab his ad generaliora magis magisque,

velut per gradus adscendendo, consilium ineatur, formandi Regulas

aliquas universale

, quarum ductu, sine ulteriore

Viv vocis, aut Scriptorum usu, aliquis, collatâ cum Regulis, solâ

Œ

sit, vel Nautilus, vel Nerite, vel Cochlea, vel O

Glaciem ac Ovum cum Columbo fregi. Nunc glorio

alii provehi poterunt cum vel

. 5. Ad Superficiem interim Purpurarum quod attinet, prter-

quam quod Volutarum ambitus unis ac alteris Rugis, à Vertice

vel Acumine stricto rectâ deorsum tendentibus, et Striis, compac-

tim obliquèque latis, extrinsecus exasperantur; brevibus insuper et

crassis omne

elatoribus, firmisque Muricibus, ex Rugarum limbo surgentibus,

principuè majore Internè verò glabra politaque omnia, ut Animal
sine offendiculo, ultròcitòque sub Ce
pro Columna, . 33: Intus lvis e
ob

purpureo-nigris maculis, ex Oris margine, in internâ ventrio .

. 6. Color foris nunc candicans, nunc flavicans, aut cinerascens.
Aliqu etiam lineis Maculisque longis, latis, et veluti fasciatis, pur-
purascentibus variegat, (si prsertim Soli obvers conspiciantur) et
pict veluti, eque elegantissim, videntur. Be in Garzo
suo unam nigro flavoque Colore distinctam habet. Interiùs Colore
nunc violaceo, nunc albicante, nunc rubro, aut albo, in purpureum
vergente, splendent.

. 7. Sed de Colore isto exteriorè notandum, ad ordinandas sive
Purpurarum, sive Ce
qu à Colore de
mo statim intuitu, de specie aliquâ superficiei externi judicandum
e

sit minimè pro
ductam pertineatque vel rasione, vel maceratione, vel irrigatione,
vel immersione in liquoribus acidis, cuius Ce
tenuiorumvè) speciei convenientibus, vel blandâ cautâque Aquarum
fortium adspersione, et edulcoratione iterum, artificio
genuinus tum demum et glaber ac nitens, atque à Corticis antea
impacti colore perquamdiversus Color, pulcerrimè se o

. 8. Duritiè exquisita, promore Ce
crassiorum: quorum Ce οστεῶν vel O quia
O) dici jam superiùs Columna (d.
Purp. c. 1. . 7.) dixerat; sicut à Ce . Imò
una ex Purpurarum majorum Ce

muricibus armata, olim emptā Venetiis, consistenti adeò solid, ut
ego, (et omne
Marinas ampliùs, vel Lapide

. 9. Ac porrò ne quid intactum linguamus, qu ullo modo ad
de Purpurarum, quàm fieri pote
ant; ecce *Ce* earum hucusque de
summari, cum mole reliquâ molliore, totam Purpuram constitu-
entis, seorsim nunc etiam *portione* minore
producamus, quarum aliquas (et quidem plerasque,) spontè vel ultro
conspici, *Volutas* nempe, earumque *At* extremum, *Murice*,
Muricumque *Crachelum*, *Tubercula*, *Rugas*, *Limbus*, *Ro* , aut
Cubulum; aliquas non sine labore aliquo, ingeniorè humano erui, ut
Ce ; notare convenit.

. 10. *Volut* vox accipitur nunc in modum *Cotius Ce*
tim in *S*,
arcuatâ, et in se haud-què reduplicatâ, incedentium; nunc in modum
Partis, vel *Revolutionum S*,
quotie
aut circuli *e*
am) numerantur, etiamsi (sicut *Inte*
aliis) sint parte
Revolutionum, ut dixi, discre
Volut inprsens accipio, ad *S*,
qu scilicet non semel aut bis, sed vel quater, quinque
reduplicetur. Vocantur *Volut*, à *Revolvendo*; Græcè *Helice*, vel *S* ,
quale
in *Prlis* et *Corcularibus* conspiciuntur, inque *Ce*
universalem *Curbinatorum* characterem suppeditant, illaque ab in-
juriis externis protegunt. *Volumina* item, *Curbine*, aut *Circuitus*.

Eujusmodi *Volutarum* ali planiore
superiōre, ali rotundiore
planiore

. 11. Per *A* verò *Volut* intelligitur *Curbinat* *S*,
termitas, in structurâ *Ce*
conspicua, intercedente, intra *Ce*
vel *Columnâ* aut *Scapo*, à quo, tanquam gradus in *Scalâ* cochlide,
tota *Ce*

. 12. *Muricum* appellationem ab quivocationibus suis jam supra
(*Annot.* 7.) liberavimus. Hicque intelliguntur per illo
ibidem (. 2.) sunt dicta: appo
facie, acuminati oblongi *Proce*
aut valdè longi, quam *Conicè* magis se habente
et quidam quasi segmenta conorum, in sectionis latere crispata
pereleganter, prsertim in *Purpuris* majoribus.

. 13. Nec non de *Serie* illorum aut *Coordinationibus* prterea hoc
notandum; quod *Situs* eorum non tam transversim, per latitudinem
Ce
bitum exasperet; quàm juxta longitudinem *e*
ad imum, vel limbo
muniat.

. 14. Et quemadmodum modo-dict acut, in *Purpurarum* *Ce*
term *Prominenti*, tot vocantur *Murice*
summi acutum et extremum *e*
tum *e* *Crachalus*, vel *Crachelus*, ex *Græco*, Τράχηλος,
vocetur: nam *Τραχύς*, asperum vel scabrum denotat; unde *Τραχύτης*
A, *Villo* *Τράχωμα*,
interior *Pal* ; et hoc ipsum *Crachélus*; quod ob
asperitatem, de quâ nomen acce

aliis itidem tribuitur: nempe Collo Animalium, spinorum Proce
Parti Mali Nautici aut Veli Navalis,
 cum superior dicatur Carche
 no Schefferus, lib. 2. de Milit. Nav. cap. 5. pag. 144. vel
Parti Catapult, suffragante Bernardino Baldo, d. Verborum Vitruv.
 Signif. Indeque in Botanicam traducta Vox Crachelii, vel Cervicari,
 quod in Cervicis vel Colli (Τράχηλος dicti) affectibus hæc herba o
 ferat.

. 15. Rug, in convexo Purpur, à summo e
 Orificiis angustias tendente
 conspicu satis, et prominul, densiusque compact, quàm pro more
 reliquorum Rugo *Autore non pauc, in effigie*
 monstrantur. Perque eas non insul
 quoniam oriuntur cumprimis ex eo, quod Purpur, dum Ce
 quotannis rursus egrediuntur, novas uberiores
 Lentoris, Limbo vel Orificio Domicilii sui agglutinant; unde inqualitas
 aliqua, formâ Rug, in longitudinalibus Volut portionibus emergit,
 ut aliquantò inferiùs iterum dicetur.

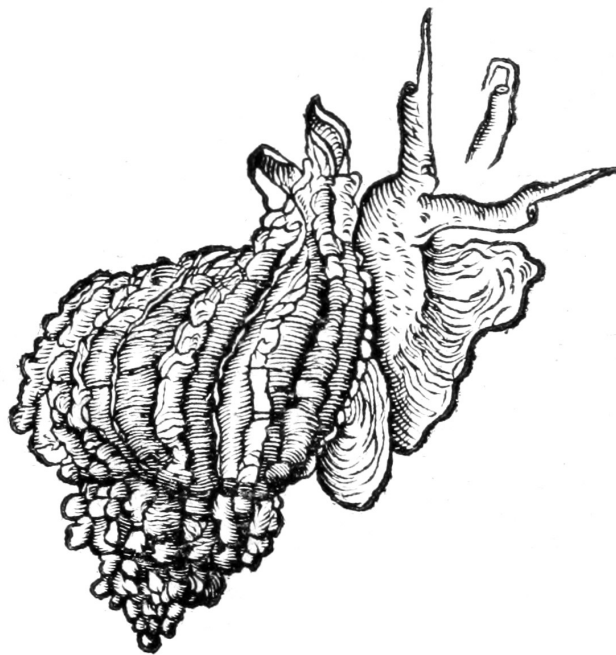
. 16. Limbus verò vel Orificiu Purpur, e
 et concava illa ora, quâ Venter illius antrorsum terminatur; et
 intra quam Purpur vegetior Mole
 sui partem, ultrò citròque fertur: rotunda fere, nisi quod in Ro
 strum utcumque productum constringatur; in uno etiam suo latere
 Muricibus armata, ut jam antè (. 13.) innuimus.

. 17. Id Ro (à rodendo dictum) in aliquibus Purpuris,
 prsertim grandioribus, e
 semiaperti relictis, vel tenui etià ac durâ laminâ superinductâ tecti,
 spinisque in uno limbo exasperatum, vel iisdem etiam carens, ac
 nudum: in aliis contrà, ut in presenti Columbianâ, brevius, et

duplicis potius productionis re
emissi, canalis conditionem ferens: quale
breviore

Columna,

de suâ, ita ait, cap. 1. . 28. Brevi admodum Cubulo vel Canali,
Oris pars superior definitur, ut in Buccino.

. 18. De Ce verò et Filis Ce Purpur)
ante acutissimum Pic. Stenonem, (in Prodromo Dissert. de Solido
intra Solid.) nemo quicquam, quod norim, scripsit. Et per ea quid
intelligatur, quque de iis sint dicti Autoris Ob
ac Hy
istud elegantis Doctrin S,
ad finem pro
additisque tantisper, qu hinc loci de Purpur O re
dicenda adhuc, sequentis Annotationis vicem Stenoniana illa in
medium distinctim prolaturus sum; poteritque ea, qui vult, pro

lubit, Purpur Ce

. 19. O his verbis de Columna, cap.
presentis . 33: O

lis capiti annexum et innatum, incrementum accipiens cum ipso
Animali. Nota e . E

commune Turbinatis universim omnibus, ut quemadmodum Cochle
Terre

anteriùs etiam Crustâ durâ, ex Salivâ illorum Lentore, et Sordi-
bus Terrâ natâ, ductâque transversim per Orificium Ce

Limbi latere, vel paulò intimiùs sub eo: sic Ce

reliqua, et inter illa, Purpur, sub O aliquo, ab Autore modò
de

pinguibus, spiraliter concretis, et planioribus, in superficie aversâ
vel interiore, Carnem re

berante, ut pricipuè in Umbilicis Marinis videmus, qui vulgò pro
Lapillis, Hemorrhagi narium sistend aptis, habentur: sed nihil aliud
sunt, quàm Ce

O : ab usu, claudentis O Καλύματα, vel
Ἐπικαλύματα Aristoteli ab Ἐπικαλύπτω, O

lum Purpur, videtur ratione figuræ concavæ, Cavum dici. Communiter
verò imprimis O

vis alterius pro Blattâ Byzantinâ, Officinis dictâ, habetur; quæ Græcè
Βλάττος Βυζαντος, non aliâ causâ dici putatur à Leonh. Fuchsio
(lib. 1. de Comp. Med. c. 15. pag. 72.) quàm quod Purpura Indica
Βλάττιον vocetur Græcis Recentioribus; unde à Latinis etiam Blattius
Color pro Purpureo po Blattia isthc,

(rectiùs forsam Blattus dicenda) dum writur, ingrati Odoris e

Castoreumque redolere scribitur, et ratione nidoris e

suffitus, Hy

Schrödero (lib.

5. Pharm.) laudatur; *Unguis Odoratus* verò, Officinis dictus, suavem odorem spiret; ex eo *Fuchsius*, (l. d.) et po *Jonstonus* (de Aquatil. tit. de Purp.) colligunt, *Blattam* cum *Ungue* haud e confundendam. Quod genus O *Grcè ὄνυξ* vocatur, quia *Carno* parti anteriori *Ce*

Odoratus autem, quod in *Cextur* su diverticulis aliquid alat pinguidi, prunis injecti, *Fumum* olidum fundentis, et accedentis utcumque ad *Nardi* halitum. In *Indi* enim *Nardiferis* *Lacubus* *Conchyliis*, *Nardo* nasci, ibique inventa, et cremata dein, *Nardum* spirare, ex *Dio* de creditur: quod verò *Purpuram* et *Buccinum* haut facere, *Columna* no *I* etiam, *Blattium*

Byzantinum, cum *Ungue Odorato*, confundendum non e quasi innuit. Germanicè vocari videtur *Magel-Schneck*: sed paulò convenientius fortè der *Deck-Magel* von der *Purpur-Schneck* dicetur.

. 20. *Re* de *U* non minùs *Phy* quàm *Medico*, paucissima addamus. Quorum po consistit in hoc, quod *Dentibus* ab ab

adhibetur, usta et preparata. Circa priorem verò, vel *Phy* *Dubium* oriri po

ad cavendum, ne *Caro* contenta diffluet. Sed *Caro* earum adeò tenera, lubrica, et, medull instar, dissipabilis non e id ex eà sit timendum. Et quis *Urticarum* *Marinarum* *Carno* *Cextur* multò teneriori, imò tremul (ad modum *Gelatin*) *Ce* circumpo

servandi caloris ergò? ut video *Jonstonum* (de *Ce*

36. b.) in genere de *Ce* *Furnulum* quasi vocat, quo *Calor* ex-Sanguinum leviusculus conservetur. Id quod *Veritati* puto multò potius e

usum, què notabilem, excludit; defendere nempe Animal ab injuriis externis.

21.10 Annotatio 10

Ad e

De Striis, Ce

ad Ce

. 1. In Præcedentis Annotationis . 9. et seq. Striarum non minùs, quàm reliquarum Ce
totie

me præterit iterum: satiùsque ob id duci, à notabili istà differentià exordiri hìc, quàm omni prorsus Silentio eam præterire.

. 2. In genere itaque Stri in Ce vocantur virgat in earum convexo Eminentè, et portiumcul ex
sed tantò longiore
bris, tùm inter asperas etiam vel minùs glabras, à tubero verruco

. 3. In specie, ratione Dimensionum suarum ac Figur, dispescere eas soleo, in breve
strictas, (vel lineolis tenerrimis simile eminente,
et compre
vel ratione Qualitatis, in unicolore
Numeri, in simplice
implexas.

. 4. Ex quibus ad Exochas, vel Eminentiore istas quod attinet, ulterius illas divido in solidas, (vel nihil Cavi inter convexum pro
longo ductu excavatas: quibus imprimis τοῦ Ράβδου (Rhabdi) nomen convenit, h. e. Virg, Lime, aut Stri maximè eminentis. Unde ῥάβδωτός,

virgatus; prout Autor nō Concham suam
Exoticam mucronatam eò, quod Striis Eminentibus, in mucrone
exeuntibus, armatur, perquam aptè μαχαίροραβδώτην vocari po

. 5. Et denique ratione Ordinis aut Sitūs, easdem in Rectas
distribuis, juxta longitudinem Ce
supputatur, procedente Transversas, vel ductum S
ut Helice
et Obliquas, ac velut diagonale

. 6. Ex cujusmodi dictis Stiarum Differentiis Columna (cap.
1. . 28.) in de Purpur Ce, duas prsertim conjungit,
et conspirante ipsâ passim ex Ab his
(Prominentiis Canaliculatis) de
Stri, Ce

. 7. Deinde, in Annotationis progrē
Stenonianam de Ce (ex E
Dissertationis de Solido intra Solidum) doctrinam, Contemplatu
dignissimam, in gratiam Purpur, apponere ibi; quàm consultò ac
specialiter negotium id huc transscripsi, ne scilicet interjectu e
tanquam rei, obiter quasi incidentis, interromperetur Contextus
Rerum ibi pro
ex

. 8. Hc itaque sunt Incomparabilis Stenonis verba: Inter Solida,
Solido naturaliter inclusa, nullum nec frequentius occurrit, nec magis
dubium e
illis disseram, considerando primò Ce
illas, quæ Montibus eruantur.

. 9. Omnis generis Ce
habuere, Sensibus nō
re

ad duo genera reduci, Colore, Sub
differentia. 2. In Ce

e

eorundem Filorum, in Limbo Ce

Superficiem internam e

seu maxim Ce

ex superficie exteriori minim te

intermediarum Ce

. 10. Circa Modum, quo Ce

quentia evidenter demonstrari poterunt: 1. Materiam Filorum

Sudori Animalium in eo similem e

ciem internam Animal

produci po

vel, dum cre

jam pridem concret te

humorem intra utramque superficiem contentum, partim in Fila

ducit (id quod humoribus visco

ris excretionem adauget, quod nulla alia materia intra dictas duas

superficie

Pororum diversitate, quibus Animalis superficie

à diversitate materi, qu per eo

id generis Animalis geminam sub

altera durior e

indago non parum lucis affert O

si extimam, seu minimam exce

exteriorem, et ipsum Animalis corpus: adeoque non à se ipsis,

sed à loco figuram acce

quantitas, aliquam in figurâ varietatem spius in O

cat. De extimâ te

ambiens Fluidum tetigerit, an vero membranâ quâdam tecta fuerit;
crediderim tamen, ultimam o
omnium reliquarum Ce
fluido ambiente intacta fuerint. 2. Quod in Chamis hirsutis videamus,
membran vel corio simile quid te
re tantumnon insensibili gustio e
jam tum induruisse prim Ce
constet, O

. 11. Ex dictis facilè ex
et Aculeorum, qu in te
rationem multorum meretur; cum aliunde non procedat, quàm ex
limbo Animalis, te
sensim cre
ginem relinquit; quandoquidem dict or vel cre
ex limbo Animal
Canibus Marinis dente
limbi locum, et eorundem Dentium instar, versùs exteriora sensim
evolvuntur.

. 12. 2. Margaritarum productio; tum earum, qu te
te
in superficie Animalis Pororum o
rotundam adipiscuntur: namque inter margaritarum cortice
charum margaritiferarum te
quod te
rum verò cortice
S

. 13. Elegans huius rei exemplum inter alias Margaritas à me
diffractas una prbuit, qu exterius candida, interiùs corpus nigrum
includebat, simile grano Piperis, et quâ colorem, et quâ magnitudinem;

in quo Filorum, alterâ extremitate centrum re
evidentissimus erat, ordine
poterant.

. 14. Eadem occasione vidi, 1. Margaritas variis tuberibus inquale
nil aliud e
crustis inclusas. 2. Margaritas flave
in superficie extimâ sphr, sed in omnibus sphris interioribus,
flavo colore tinctas e
e
thio
fuerit, ut
flava fuerit, ut
tempore interiore

. 15. Unde patet illorum error, qui inconsultâ naturâ Margari-
tarum, imitationem ex ingenio fingunt, cum vix quisquam feliciter
illud aggre
varia re
inquisiverit, vel inde didicerit difficultatem, Natur labore
di. Non negaverim, po
compo
serie ordinare, unde nativus ille margaritarum splendor de
id verò factu difficillimum judicaverim.

. 16. Qu Ce
Primum genus earum e
ovum Ovo: quandoquidem, ac ips Ce
Ce
Ce
se, etiamsi Ce
consideratio demonstrat; et Concharum Bivalvium exemplo patebit.

. 17. Quotempore format sunt Conch Bivalve
conchas contenta 1. habuit Superficiem levem, et poris innumeris
pertusam, duplicemque diversitatem Pororum: 2. Sub
tilem, et minus duram ipsâ te
materiâ communicavit, ab alterâ parte nullum cum eâ habuit com-
mercium: 4. Sensim rece
commercium cum materiâ externâ versus illam partem, ubi libe-
rum illi commercium erat cum eadem materiâ: 5. potuit se
intervalla aperire, pro amplitudine illius anguli, quem Cardine
Ce
unde confect Ce

. 18. Materia externa Conchas ambiens 1. si non omninò flui-
da ex
dilatandise in materiâ, intra Conchas contentâ. 2. Continuit Sub
tiam fluidam, aptam conficiendis inde Ce
Loci tum interni tum externi conditione
argumentis et figuris demonstrat, satis evincunt, intra Conchas
Animal, extra Conchas Fluidum ex

. 19. Secundum genus earum Ce
cterò simile
leviore
habeant Succo adscititio re
ex
sint, nisi Ce

. 20. Tertium genus earum e
de
ibi, nec Fila, multo minus Filorum diversitas ob
ali Mère sunt; ali lapide, colore, vel nigro vel flavo; ali marmore;
ali cry

sequenti modo ex

. 21. Ubi Ce

iidem succi, vel terrâ hausti, reliquerunt Ce

(qu ego te

pro e

vel marmore, vel lapide implevere; unde ortum habet Marmoris

illa pulcherrima specie

e

consumptâ te

succe

. 22. Non patitur instituti mei brevitâs, ut afferam omnium
illorum de

generibus notatu digna ob

tia huc referam: 1. Concham margaritifera in Etruriâ re

adhrente ipsi conch margaritâ: 2. Pinn marin majoris partem, ubi

consumptâ Bisso, color Bissi remansit in materiâ illa terreâ, qu

concham re

. 23. 3. O

oblong à vermibus ex

lapide Anconitano, Neapolitano, et Siculo certum genus concharum

inhabitat; qu Lapidum cavitate

è luto, format fuerint, (quod vix crediderim, cum ipsa medii Saxi

Sub

cavitatum, qu omne

cum et superficie

re

quod ipsi cavitati magnitudine, et figurâ re

. 24. Certè nec a Conchis, nec circa Conchas fact sunt, cum organis

ad rodendum de

Ce

ex

prbere in dictis Cavitatibus, cum earum nullam hactenus viderim
manife

circa certa corpora concreto, cavitate

cavitate

fuissent.

. 25. 4. Ce

ti jacturam crusta Marmorea supplevit, variis Balanis tecta; ut
adeoque certò concludere liceat, a Mari relictam in Cerris te
secundò in Mari de

à Mari derelictam fuisse: 5. Ova minutissima, et turbine
oculis Micro

Conchas bivalvas, non cry

stallinas. 7. Vermium marinorum Cubulo
Stenone.

Hucusque ex

21.11 Annotatio 11

Ad Capitis 1. . 28. 29. et 30. De tate, Nutritione, Motu, et
reliquis Actionibus Purpur.

. 1. Potissimum, quod in prsentis Capitis . 28. 29. et seq. per-
tractandum sibi pro Autor, e
solâ Ce Animalculi tate judicare? Sed quia
de tate et Vitâ talium Corporum vix licet agere, nisi Nutritionis,
Augmentationis, Loci Natalis, et similium, aliqua simul injiciatur
mentio: age hc etiam breviter attingamus, addendo de Actionibus
reliquis, quæ facere ad rem quamproximè videbuntur.

. 2. Summa primum dictorum Paragraphorum e
Ce

indeque signa Annorum peti po . 28. Easdem cum Orbibus
Volutarum non confundendas e ibidem. Atque sic, in Purpurâ
clavatâ quamlibet muricatam Oram, Anni illius incrementum apertè
o . 29. Et hanc Oram (vel hanc Limbo
intercipere dimidium ferè Orbem singularum Volutarum, ibidem.

. 3. Hujusque limbo , quod
Purpur, quotannis fix hrendo Sco non po
Ce

o , . 30. Et in minoribus Ce
interdum Orbium anfractus ibi dari, . 31. Verbo: Fallacem e
Orbium numerum, ad ob , . 32.

. 4. In specie verò Autor concludit (. 30.) Purpuras non tam
se
verisimiliter Nutriri, suaque Incrementa magis magisque, capere,
si prcipuè versentur in Loco, Natur su convenientiore. Unde
promissi, paulò antè (. 1.) dati memore
breviter ex

. 5. Ad Putrimentum Purpurarum quod attinet, Plinius Foetidis
delectari scribit. O , citante Here (Chereutic. pag. 817.)
tradit, capi missis Strombis piscibus, aut O
è Vimine aut Junco complexo
ad e
irretita prehenditur. Alii, Purpuras capi parvulis rarisque veluti
Nassis in alto jactis, e
seminece
Purpur, porrectisque Linguis infe
claudunt se

suâ, Purpur tolluntur, Aquâ dulci necantur.

. 6. Aqua Marina utique gratum ipsis confert pabulum, sive
ob Bal , partibus superficialibus Globi Terraquei
impre Corruptelis Piscium et aliorum Animalium,
in Mare pro
vitalis antea Succi particulas, unâ cum elementaribus aut aliis. Et
hanc Aquam Marinam proin Purpur ingerunt, egeruntque non tam
lusuâ, quàm su commoditatis ergò, ut videlicet parte Alimenti hoc
pacto fruuntur, et quod superfluum e
haustâ, o

. 7. Ac ex diversitate et co
vel Tempore, indoleque Locorum, diversitas Magnitudinis quoque
pendet. De quâ jam paulò superiùs (Annotatione 9. . 3.) aliquid
dictum e Columnâ, sed alio quodam E
Tractatu, (Ob videlicet) de
tum, ob Argumenti cognitionem, ad scribamus, hoc titulo:

Cap. 32. Purpura Major pelagia, exotica, corniculata.

Et, de alterâ Marmorea, sive Murice Magno.

Scabras Aristotele
Plinius clavatas, ob aculeo
ob id forsam Latini Murice
videntur, qu ad similitudinem Muricum e
Murex enim Latinis idem quod τριβόλος Grecis, ob similitudinem
Tribuli herb, fructus aculeati, sic appellata; ad cuius similitudinem
ferrei tribuli sive Murice
ut illis sparsis â subitâ ho
à Valer. Max. lib. 3. refertur. Omnis etiam acuminata duritie
aliquando Murex dicitur. Virgil. neid. 5.

— — *et acuto murice remi*
Obnoxi cre — —

Plinius sylve
folia pauca spino
purpurâ acce
tantum mentio habetur; et à Latinis Purpura sive purpureus color,
Murex dicitur. Martial.

Sanguine de no
Iduis, et non hoc e

Et Ovidius:

Nec qu de Cyrio Murice lana rubet.

Non ne κήρυκες *Aristo-*
telis, usurpasse, dum ait: Purpur vivunt annis plurimum se
latent sicut Murice
stotele τὰ μὲν γὰρ ὀστρακόδερμα πάντα φωλεῖ, ὅιον τάτε
ἐν τῇ θαλάττῃ πορφύραι, καὶ κήρυκες. *Et alibi Purpuram et Buccinum*
ad tinctur usum aptas recenset, dum ait: Concharum ad purpuras
et Conchyliâ eadem quidem e
marginè tantum incisa, et Purpuram clavatam et ro
leis in orbem se
nomen, tanquam genus turbinatorum acce
e
utroque latere se colligentem, qu Mutiani Echeneis e
ricum generis sunt, qu Grci vocant Colycia, alii Corythia, turbinata
què, sed minora multo. No κήρυκεῖα, à Verbo κήρυξ, ἐο
magis, quod què turbinata, sed minora e

specie

omnia Maris animalia recensens, Muricem nominat et, Buccinum
omisit, Purpuram suo loco referens. Quamobrem suspicari non
parum po

Plinium, quàm Buccini Synonymum; et turbinati genus ad Cinc-
tur usum, vel Buccini effigie. At retenta Muricum derivatiane
ab aculeis, quibus exasperantur, ad differentiam Purpurarum, qu
etiam sunt muricat: reliqua te

qu muricata sint, alio quam Purpur modo; ut scilicet triplici ordine
Trigono Tribuli modo, quoque versu re

infe

deletio, reliqua te

infe

Purpuram intelligamus à Plinio de
sed littoralem à Doctissimo Rondeletio de
Sconciglio appellant, mensis ex
nam; cujus S

aculeis variante

Rom habuimus adhuc invisam, qu littorale
perat, decem pollice

turbine, tribus anfractibus contorto, ventrio

aurito, pari limbo elato et lato, oris orbem alterâ parte adimplens,
strias per longum orbis divisas, ut vulgaris, habens, in quibus magni
admodum et tre

numero, contrario modo recurvi, et ideo Corniculatam appellavimus.

In summo longo quinque pollice

ordinibus, obliquè sursum tendentibus, rectorum aspero se

etiam numero. Colore ex albo pallente, ut Vulgaris; Rugis minimis
verò et crispis tota Ce

Marmore alterius Pelagi te
 admodum distat, marmorea fere specie: tribus aculeorum magnorum
 ordinibus, trigon, circuli sectione dispo
 crassior in margine oris, alter minor ex o
 in parte po
 orbem majorem impleant, ut in Purpura; Differunt aculei crassitie
 insigni, curitate, ac etiam quia cavi, et rude
 recurvo de
 rugo
 formantem in imo. Oris margo undo
 parte elato limbo aurito, ut in Purpuris aliis ob
 tem quat longitudine; Rom habuimus hujus anni initio, cum aliis
 rarioribus, striis et habitu in reliquis parum differt. Huic congene
 re
 verum tuberculis eodem modo dispo
 deinde accedunt Purpur specie
 vice tabero
 et elato: ro
 Rondeletii, striis oblique densis ac per longum, limbis crispis, oris
 elatis se
 elatione limbi, dorso proferentibus; Reliquis, cum Purpura sit, non
 differt, duplo major vulgari: Hucusque Autor. Cogor fateri, me
 ipsum haud què in hoc dato Column capite omnia po
 Sed hoc debetur fe
 transcriberet, mandavi, vitio
 ob Autore ipso, quem conferre voluissem, de

. 8. I

Co

untamen Causis aliis,) initio Paragraphi pcedentis dictum e

priusquam de *Augmentatione*, *Nutritionis* asseclâ, discedamus, et transeamus ad *Actione* reliquas; placet de *Loco Natali* earum quidam inspergere, ne hoc etiam comma negligentius transsiluisse videamur.

. 9. *Locus Natalis Purpurarum* igitur e *Communis*, h. e. natur ipsarum ubivis conveniens, *Aqua Marina*, ut ex iis, qu. 6. dicta sunt, pate

Limo *Pro* , *Maritimi* quidam tractus, ad hoc vel illa *Orbis habitabilis loca* pertinente

diverso *Vitruvius*, (lib. 7. *Archit.* cap. 13.) dum ait: *Non habet in omnibus locis, quibus nascitur, (Purpura) unius generis Colorem; sed Solis cursu temperatur.* Itaque quod legitur *Ponto et Galliâ*, quod h *Regione* ad *Se*

et *Occidentem*, invenitur lividum. Quod autem legitur ad *quinotialem*, *Orientem*, et *Occidentem*, invenitur *Violaceo Colore*. Quod verò *Meridianis Regionibus* excipitur, *rubrâ* procreatur pote et ideò hoc rubrum *Rhodo* etiam *Insulâ* creatur, ceterisque e *Regionibus*, qu proximi sunt *Solis cursui*.

. 10. In specie verò de *Africanis* mentionem injicit *Pierembergius* (de *Mirac. Terr. promiss* cap. 93.) illarum *Cincturam punicam*, aut quasi-*Violaceam*, emergere. Et *Cyri* prsertim (unde *O. Sarranum*) ab urbe *Cyro*, vel *Phœnici*, à *Regione*, ubi sita fuit illa *Urb*

De quâ re jam supra, (*Annotat.* 5. . 12. et 13.) fusiùs actum e

. 11. *Laconicarum* mentionem à *Plinio* fieri, *Columna* no (cap. 1. . 11.) annotavit: qui *I* etiam *Carentinas* (in *Dedicatione*) celebrans, *Puteolanas* prsertim à *Plinio* jamdicto laudari ait, et pro *Capiuntur*, inquires,

pro

Mare Mortuum appellato, ubi Maris stus non recipitur: Portusque censetur, olim ab Agrippâ et Augusto constructus. Ubi sequentia sub Capiuntur etiam toto Maritimo tractu Australi, in Sinu Formiano, olim dicto, nunc Mol o Inque Maris Mediterranei ac Hadriatici locis pluribus capiuntur.

. 12. Atque sic de Venetis demum quid dicam? Quorum mentionem nî factam viderem à Philandro (ad Vitruv. lib. 7. cap. 13.) J

Venetis quando agebamus, cum Stellâ Pisce attulit Purpuras aliquot Philippus Strozzius, Florentinus, etc. Ex illis contusis Purpuris exce Pluraque Natalia earumdem Loca allegata videas apud Clar. D. Sachsium, lib. 1. Grammarol. cap. 16. pag. 374. seq.

. 13. Tempus verò capiendi hoc notat Here in eleganti suo Libello, Chereutica inscripto, qui annexus e Rusticâ, pag. 816: Purpur capiunter po Vernal tempus: quoniam quando foeticavere, fluxo Et Tempus Generationis ipsarum censetur Ver prcipue: quo ut omnia quasi turgent, et multiplicationi sui incumbunt Viventia; ita ill agminatim congregantur in Mari, ac pro

. 14. Circa Generationem ipsam hæc imprimis notanda veniunt: Materia; Modus; et Effectus, vel multiplicatio Sui per Ova.

. 15. Materia, ex quâ Purpur generentur, Rondeletio, polianum, censetur Materia Putre . Huic ab aliis Limus, Favago, aut etiam Saliva superadditur. Ex Limo enim (nullâ re ampliùs) in genere O

Kircheri, lib. 12. Mund. Subterr. Sect. 1. cap. 9. pag. 345. b. Limum, vel Favaginem, quæ Limi Cerr et materiâ putre

Pieremberius (lib. 6. *Hist. Nat.* cap. 17.) inculcat. *Aristotele* autem hâc ex parte, Veritati accedens paulò pro
 Cap. 15. Salivam conjungit cum Putrilagine, citante *Mo* (lib. 3. *Mus.* cap. 53.) his verbis: Nasce (La Porpora) non dalla Congiuntione, ma dal Fango, e da Materia corrotta: nella quale lasciando una *S*
Aristotele. Et ad Salivam *Scaliger* quoque, de *Subtil.* (Exerc. 4. sect. 17. nî fallor) provocat.

. 16. Per quam undecunque etiam ex *Purpurâ* deductam, certè tamen Principium aliquod Seminale, animalculis istis Pro , subtilis natur, in spumæ vel Salivali corpore tantisper recubans, meritò intelligimus, sicut Semina reliquorum Animalium, (imò Plantarum) h. e. Aur Genitale in vehiculo crasso viscidioraque natura recondidit, ne justo citiùs diffuant, et *S*

. 17. Quod Principium Genitale Animalium, et in specie *Purpurarum*, etiamsi cum *Panspermia* Rerum cognationem non levem habeat; imò maximam sui partem ex *S*, in Semine Generali tamen illarum, ut *Faber* (*Panchymic.* lib. 4. Sec. 5. cap. 14. pag. 503. a.) appellat, pro

e

ad *Purpurillam* producendam o

Purpurarum Corpori divinitùs demandata e

earum se habent, juxta talem conditionem eorum etiam Character peculiaris toti *Oeconomi* *S* Ideas

O vocare po

Marco Marci, celebri *Bohemi* Medico ac Mathematico, cujus Liber de iis, ex Ingenio sublimi natus, meretur Sectionem. *Petri Johannis Fabri* modò dicti verba verumtamen adducamus: Fiunt, et progignuntur Semine Generali, et *S*

Seminali Aqueo: quod pedetentim Calore Solis in locis peculiaribus disponitur, et animatur in Conchas. Non enim Ova pariunt, nec Semen habent particulare, progignantur, sed Vitam suam habent ex Chao

. 18. *Modus generandi pariter, ob quandam obversam hominibus conjecturam per Purpurarum generis Genitalis Humoris Effusio: vel Transfusionem quadam, et æ utrumque Sexum, progreditur*

. 19. *In Simplici Effusione Salivalis aut Sæ videtur Mo, ex Aristotele, acquiescere, quo consentit Jonstonus (d. Aquatilib. Ex ait: Effluit in Terram id, quod continebant. Atque eo in loco Purpuræ minut oriuntur atque concreverunt. Imò, si exemplum de O, (verbis Præclari D. Wormii lib. 3. Mus. cap. 7. pag. 254) Mirum est, acceperit*

Id ipsum enim in Aquam injectum, ad Saxa ima adhærescit

. 20. *Per Transfusionem verò intelligo jacturam Liqueoris Sæ matici, de Purpurâ unâ (Animali) in alteram. Quod utrum Affrictu fiat, vel Inoculatione, non liquet. Affrictu utique Procreantur Freigius, lib. 33. Quest. Phyz. 1024. scribens: Verno Tempore mutuo affrictu Lentorem cujusdam Ceræ salivant. Quorsum refer, quod ipse Autor non cap. 1. . 20.) profert.*

. 21. *Effecta Generationis Purpurarum sunt vel proximè, Ova; vel ultimò, Individua cultiora ipsa, in quibus Sæ*

aut *Purpurill.*

. 22. *Ova* quidem *Purpuris* denegari, modò (. 17.) ex *Fabro*
perce

Voce *Ovi.* *Orum* Doctoribus in *Anatome* no

Genitura (etiam recentissima) quam *Membrana* ambit; orta, ut mihi
videtur, ex nece

calor particulas viscidas in vaporem non potuit redigere. Unde
Humor genitalis intra *Membranulam* magis magisque elaboratur,
irritato ibi S,

casione dixi. Perindeque e

sive non; magna sint, aut parva; conspicua, aut inconspicua; et
Salivali S,

minùs; rotunda vel *Ovalia* aliquandiu maneat, aut ob flexibilitatem
laxitatemque genitalis su *Membranul*, et directionem peculiarem sui
S

modi *Ovis* S *Cochlearum* aut *Limacularum* corniculatarum,
recentissimisve *Eorundem* *Fœturis*, aliquot millie

conspersa, tanquam nive aut grandine, videre e

Maris Balthici, *Folia Quercus Marin*; ut imprimis *Edenford*, tribus
abhinc *Milliaribus*, notavi.

. 23. *Purpurarum* *Ova* vel *Semina* itaque aut S

prolificam, similiter in *Vado Sco*

allini: unde superventu *Caloris Radiorum Solarium*, per angulo
acuto

Corpora potius, quàm ut indifferenter *Frigiditatem* insignem lo-
cis submarinis debeamus tribuere, cultius cultiusque efformantur
tenella *Purpurillarum* *Corpora*, et *Muricata* ipsarum S , itè
conservatur.

. 24. Quibus hac ratione (citra ullius tamen prjudicium) ex

videamus, an et quale Purpurarum sint Actione reliqu, quibus Animalis ipsarum Natura clariùs porro ab oculo censu habentur h du: Sensus, ac Motus.

. 25. Sensibus omnibus non gaudent quidem, cum minor in Cestaceis tam his, quàm omnibus aliis, Partium apparatus, Sensusumque numerus plenus ad Vitam illorum minimè nece Cactu tamen et Gustu pollere, certum e
Dn. D. Jonstono (de Aquatil. Ex Odoratum insuper ipsis tribuere, quo Purpur valeant; et ad E longinquo accedant: Visum tamen é contrario iisdem non mordiciùs denegarim, ob Oculo Auctore no

. 26. De Motu verò paucula ad Capitis hujus 1. . 34. dicemus.

21.12 Annotatio 12

Ad Capitis 1. . 33. et 34. De Carne
reliquis, intra Ce .

. 1. Duriorem Purpur Portionem, h. e. Ce notat. 9.) ab omni e ducit Auctor, ut Partium etiam Molliorum, in Ce contentarum, instituamus scrutinium aliquod, po nem injecit de Carne illarum, Cervice, Corniculis, Oculis; nec non . 34. de Lingua, Limbo gradiente, vel Carne, extra Ce re Carneam Molem quasi totam, in genere primò, placet perpendere; inde ad Portiunculas e integratur, ordine procedemus.

. 2. Carnem Purpur convenienter Jonstonus (de Aquatilibus Ex Musculum quendam fortem ac candidum, medi

Ce

firmâ et co

Corpusculum id, Ce

gravem, ferre citra languorem, et spiûs supra se à latere ad latus
in spiram gyrare po

. 3. Color flavicans, densis Maculis, ex Cœruleo purpurantibus
de , ipsi adscribitur ab Auctore no aliis exquis
luteis immixtis, prsertim in Cervice. Odor autem vix ullus, nisi
summum Marinus. Sapor talis, qualis e

Sal

duritiem

tamen et tenacitatem Fibrarum, Ventriculo minus convenit, concoc-
tuque difficilis e

constat: Martialis prsertim; cujus Distichon hoc Columna tum Cap.

1. . 23. tum alibi proinde recitat:

Sanguine de no

Induis: et non e

ac hodiernum Mensis inferri ab Italis suis, idem Columna l. d. .
36. 37. memorat.

. 4. Temperamentum Frigidum et humidum vulgò iis tribuitur:
sed si bal

tota Purpur Mole

haut pauci manife

etiam contemplemur; Calidius potiùs existimandum erit. Pote
de Viribus medicis illius, antè-laudatus Jonstonus legi.

. 5. In specie, sic eandem liceat velut dirimere in Parte: ut
nempe harum plerque Solidiuscul quidem sint; Fluidiore veruntamen
etiam ali. Solidiore porriò divido, in Carno , et Pro
Carno nomino, Limbum gradientem; in eoque Fauce ; Caput;

in eoque Cornicula; et Cervicem; cum Linguâ. Pro , aut ab his distincti generis, videntur e Oculi; Ventriculus; Me , ac Cor, cum He et Papavere (si qu horum sunt): præcipuè verò quesita olim tot laboribus, tantoque precio redempta, Purpurei Laticis proma conda, Vena. Cujus Sanguis demum, cum Salivâ, et Succo, ad Parte pertinent. Qu omnia distinctim jam clariora fient. Camen breviter.

. 6. Ad Limbum gradientem itaque quod attinet; per eum hic intelligitur inferior illa, majorque Carnis pars, qu extra Ce emergens, et per iteratas Ex diatè tangit, et lambit superficiem Corporum, per quorum Plana fertur. Limbumque gradientem vel re placuit dicere, ad distinctionem e vim nullam habet, h. e. Limbo duro Ce et quidem aliquantò plenius, infra in Lexico O , sub voce Limbus, actum e

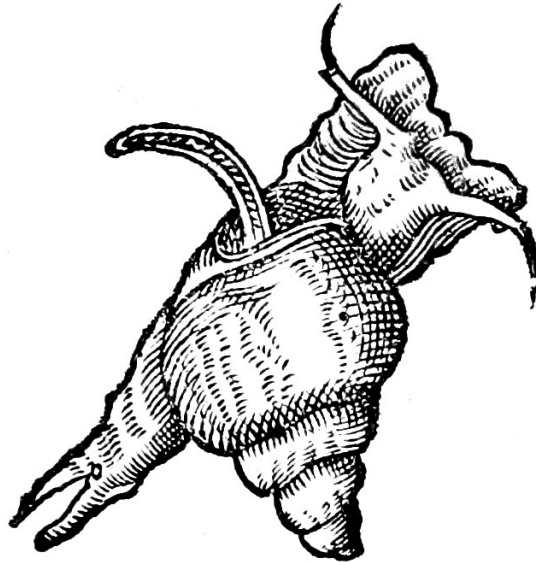
. 7. Fauce in anteriore Limbi jam dicti parte quadam situm, foraminequo rotundo pervium e pura Sco Wormius loquitur, et in Stomachum excugens Liguamen nutritium demittit, quo sco Mari oblinuntur.

. 8. Capitis Turbinatorum notationem in Lexico item abundè declaravimus. S Purpur, cartilagine umac durum Wormius jam-dictus tribuit, lib. 3. Mus. cap. 8. pag. 258.

. 9. Cornua vel Cornicula, parum aut nihil ob imprimis quod in Lexico identidem huic Voci ex sit; quò Lector benignus remittitur. Limacum modo illa attollit, iisque iter pertentat; et ab illis differt saltem in hoc, quod Oculo non in summo eorum ex

. 10. Regio capitis illa, quæ proximè po
Cervix
aut Dorsum Carnis appellatur: quam maculis diversicoloribus va-
riegatam, et exiguis luteis præsertim ornatam, notat in præsenti .
33. No Autor.

. 11. Linguam Idem (. 34.) de
illâ Aquam fistulæ modo ex Le Vidisse: in Icone tamen non
ex
ratâ pro
Figurâ:

In Purpurâ sanè Longitudo Linguæ planè Digitalis tribuitur ex
Plinio, lib. 9. c. 36. dum ait: *Lingua Purpuræ, digitali longitudine,*
quâ pascitur, perforando reliqua Conchyliæ. Unde Proverbium:
Purpurâ voracior.

. 12. Illamque Rondeletius firmam toro
muscidibus Muscarum, quæ inter cornua sunt, comparat; sed tam
duram e Ce, rectè negat; Ro addens,

et quidem Verisimilius; quod Dn. D. Jonstoni E
po

. 13. Ro enim id fieri, impo
maximè illud e
Ce

Et 5. quod maximum, ubi e
reretur, ad Ce

acutam, in actu Cerebrationis credit, et suspensam ritè tenere in
quilibrio, et circumagere fortiter, et circumagendo simul in Solidum
aliud, pre

Cunei. Cuneus verò vim Mallei et Plani Inclinati; ut Mechanica
no
vel forti et agili manu aliquis, Purpu Ce
e

. 14. Quin aliter paulum Plinii verba sunt capienda, ex
candaque non de Cerebratione aliquâ rudi ac violentâ unius Solidi
ab altero Solido, (à Purpur Ro
quod Purpur Linguâ suâ, tanquam instrumento oblongo, stricto,
et ex
liorum, perve

in easdem recipiant, et à claudente Conchylio se, detineantur, ut
tumefactam ibi, non po

. 15. Unde Artificium, Purpuras o
tum jam supra (Annot. 11. . 5.) ex Here deteximus; cui
suffragatur Landy , Angli, Relatio, quod ex
Germanicè reddito, (ubi de Cyro agit) pag. 465: Die Zunge einer
Purpur-Fische

kurtz, daer damit eine Auster-Schale auf brechen kan, welche
die Ursach ist, da er gefangen worden: denn die Fischer fulleten

ihre Beusen damit, die sie in den Grund de
sen. Wann nun der Purpur-Fisch darzu kam, steckte er seine
Zunge darzwischen ein. Wann er nun die Aустern heraus ziehen
wollen, ward er durch das ge
fe
konte, sie zu öffnen.

. 16. Oculorum Purpur de Columnâ ipso, (cap. 1.
. 33.) accuratò pro
mentionem aliam etiam facit Severinus in suâ Zootomiâ (part. 4.
pag. 350.) sed, dum dicit ibi, longo tubo e , tam facilè
aliquis po
in summo vel Extremo Cornuum; quàm in Medio eorundem: id
quod Columna multò diligentius ac distinctius ex

. 17. Ventriculum verò etiam vel Stomachum, cujus jam paulò
antè (. 7.) mentionem brevem inge
guus e
illum ex Severinus: ac Me prte-
reà illis tribuit, simile Lacert vulgaris. Fide

. 18. Item Cor, quod Ervi magnitudine sit, ipsi adscribunt Zoo-
logi aliqui; quod alii contra habent pro He , dicuntque viscidulum
e Papaver, Græcè Μήκων, ab Aristote-
le vocari, ad cujus latus Purpureus Mucus appareat. E
gratius Carne, aut reliquis Purpur partibus. Scripsitque Athenus,
citante Jonstons, co
Wormius Autor e
procreare, a trique humoris co

. 19. De Venâ verò agetur inferius, in eâ ad Columnam Anno-
tatione, ubi de Porphyro
Deque Sanguine, Succo, vel Mucos Purpureos ibidem tractabitur.

. 20. De Salivâ, quâ Purpur madent, sicut Curbinata quilibet alia,
quâque superficiem Corporum oblinunt, per quam serpendo ferun-
tur, puto rem e Succum verò quatuor

po

velut ex salivali humiditate, re

partibus. Unde trahenda huc mihi videntur verba Autorum, qui
Purpuras continere Succum Sal

Salivâ jam dicta humiditas. 3. Humiditas interna, bal

tritiva (et quidni Genitalis etiam?) in ipsis Fibris carneis. 4. Cruor
vel Mucus purpureus, de quo jam (. 19.) dixi.

21.13 Annotatio 13

Ad Capituli 1. . 34. De Actione iterum Purpur potiore aliquâ, vel
Motu.

. 1. Ne longè nimis excre
fine e

Annotatio 11. superius pro

Purpurarum

maximè nobilis, vel Motus. Qui e

. 2. Cota Purpura Movetur Serpendo paulatim, ut Curbinata
reliqua; suo domicilio tamen, vel Ce
dimidium; nam intus fixa hret. In quo o
Ce

et tota Volut concameratio major fiat: 2. ut vi Volutationis istius
Carno

Circumactionis. Quam his verbis de
Ce

Columna Cap. 1. . 34:

corpore in basis modum ad hoc elato.

. 3. Modus Volutandi succe

partis carno

undo e

dem perficitur: ex quo non ob Motum quendam
 Succi innati Circulatorium, periodico suo ingre
 carneas, turge
 superior aut anterior pars tumet, o
 tra. Dum Purpur intra Ce
 verisimile e
 illud, quod omnium subtilissimum e
 magnam Carnis inflationem, partem Carnis unam po
 reciprocè perambulare.

. 4. Sub Motu Partium, Agitationem Corniculorum intelligo,
 et Ductionem Aqu. Ex quibus ad Vibrationem Corniculorum quod
 attinet; prter contractione
 genere quovis conspicuas, vulgòque notas, hoc imprimis peculiare
 Purpuris Columna no
 Oculo
 cornicula illa, supra sedem oculorum, non rarò, ad specialem horum
 defensionem soleant. Unde Fibris tam rectis, quàm circularibus
 constare, conjectura non planè ocio

. 5. Et Ductionem Aqu h. e. sorbitionem e
 iterum, vel ex
 Earum Nutritionem excogitasse; minimè verò augendi ponderis
 gratiâ. Cur enim Purpur, ut graviore
 sorbeant? Nullum Elementum in pro

. 6. Cum et Vocem emittere Purpuras, ab
 tantum abe Fuchsius quidem (lib. 1. d. Comp.
 Med. eap. 15. pag. 68.) scribit, Purpuras interdum, flante Vento
 per anfractus sibilum emittere, ut Cuba videatur: sed qualis e
 Sco
 dum spiritu fortius inflat susurrum reddunt aut sibilum; talis etiam

concameratis Purpurarum Ce
se; quoniam Felle, Fistulâ aut aliis vociferandi organis de

21.14 Annotatio 14

Ad Capitis 1. . 37. et 38. De Purpurariis et Porphyro
Purpurificio.

. 1. Ultimum, quod ad hoc Caput l. Column mihi videtur, Notatio-
nem aut Commentariolum aliquem mereri; sunt Infectore
arii, et Porphyro , vel Purpur prparand antiquum Artificium.
Quibus demum peractis, puto, me ex Auctoris quammaximè
satisfecisse. Reliqua Tractatus sui Capita, sicut secundariò magis,
quàm ex intentione principali, ab I adjecta sunt, ob cognationem
materi: ita non e

. 2. Infectorum igitur primò mentionem aliquam (. 37.) inge-
rit, dum ait: Ob maximam Fuci Co
denominant, quo nunc Infectore
unt, Sericia inficiente
impensâ, et maximo lucro, etc. Ex quibus verbis perspicuè satis
colligere e Infectore, Column tempore, aut etiam antiquiore vo,
Purpur Confectionem cum lucro mulato Pur-
purariorum gauderent titulo; quin velut Officio, sic nomine, fuisse
maximè distincto

. 3. Cum et in Purpurarii voce aliqua sube
tio, po Cinctore vel Prparatore
Regii, quo sensu utitur Auctor no Mercatore aut
Negociatore
ac horum sive alterutro secundum veterem Consu-
etudinem ab omni munere immune , Imperator decrevit, (Leg.

7. Cod. de Excusationibus Munerum.)

. 4. Sed *Porphyro* ipsius negotium hîc imprimis cordi curque habeamus: dict à *Purpurâ*, et *Facio*; unde in Inscriptione capitis hujus consultò etiam *Purpurificium* appellavi, vel celebre olim *Purpur*, per Coctionem parand, magisterium. In cujus de ut Ordinem aliquem teneam, placet his partibus totam de negotio eo doctrinam metiri, dicendo breviter 1. de *Purpur Veteris* naturâ ac titulis: 2. Inventione ac itetum de notâque o
Abusu.

. 5. 1. Quoad naturam ac titulum; Ratione Sub *Succus* convenientissimè dicitur, contentus inter *Papaver* et *Collum*, texturâ densâ, colore candid *Membran*, quâ ablatâ compretingi accidit. Ratione Caus Efficientis, *Sanie*, quasi qu per modum ac vim Dige
Purpur, tanquam *Sanie*
ri verò *O* ; quo nomine *Vitruvius* utitur: dictumque de *O* affatim inveniet Lector suprâ, Annot. 3. Ratione Qualitatis, *Flo*, uti *Aristotelem*, *Plinium*, ac plure
quem *Florem*, h. e. *Succum* aut *Sanguinem* *Purpur*, vivacissimi Coloris, *Plinius* in mediis *Faucibus* stagnare docuit. Ratione Efficaci, *Virus*, et velut *Contagium* aut *Venenum*; quòd quemadmodum *Veneni* fermentalis fome
ex
tingendas habuerit vim. Quam in rem plura, si placet, vide apud *Barthium* in *Adversariis*, (pag. 478.) ubi *Virus* pro plusculis rebus, etiam minùs venenatis, adhibitum cogno
. 6. 2. Quoad Inventionem; po *Her-*
culem, aut e

ut superius (Annot. 5. . 13.) dictum e
Purpur frequentius fuit itum: traduntque Autore
demortuis, sed recentibus e
iis; aliàs vix inveniri.

. 7. Imò Cinctur istius parand usus planè iterum interiit. Cujus
rei causam Cardanus (d. Subtil. lib. 4. pag. 240.) ignorare Se ait:
Nierembergius verò (d. Miraculo
existimat e
Purpura re
cupassent, Purpurarum captu itidem non ignobilem; vel in ipsâ
Syria hodie Fastus et Avaritia non què etiamnum, ac in Euro
no
te
altiusque evehendi.

. 8. 3. Ad Preparationem verò quod attinet; illam, ni fallor,
precedebat hoc, ut scil. 1. Confringeretur Ce : 2. vel quomodocunque
Exemptioni Ven aut Animalculi totius, o

. 9. Confractio Ce , Uno ictu Lapidis fieri debuit, ut gradum
Cinctur de
diu sustinuisse traditur, quin amisisse Colorem, ut iterum legimus
apud Nierembergium; eò quòd per dolorem vel Sanguinis meliore
parte
(et Latex bal
sideratione quadam) in universum Corpus diffundatur, atque è Venâ
evane
celeri ac valido impetu succumbentium Mortem non aliunde, quàm
ex hoc ipso deductâ similitudine, Purpuream appellari, Doctissimus
Wat (part. 1. Theatr. Variarum R. tit. 1.) autor e

. 10. Et Modum Exemptionis sic de Vitruvius, lib. 7.

Architect. cap. 13: Ea Conchylia cum sunt lecta, ferramentis circa
scinduntur: è quibus plagis Purpurea Sanie
excussa in Mortariis terendo comparatur; et, quòd ex Concharum,
marinarum Ce

. 11. ¶ dein sic fiebat, preunte iterum nobis
Nierembergio: Coquebatur Sanguis cum Venâ, prius aperta, in Va-
sis vel Lebetibus plumbeis, (adjectâ tamen Aquâ) modico vapore, et
longinqu Fornacis cuniculo, (aut moderato Ignis gradu) Inde splen-
didus ille, et quasi intermedius inter Rubrum et Nigrum, Color
eliciebatur, qui Cerys Purpur Fornace jam-dictâ
confer Libarium Vol. 2. Alchem. part. 1. pag. 161. Nec De
matio lenis ab hoc ipso Porphyro
prsertim si Calor fortè intensior fuerit.

. 12. Preparationi demum succe , proximè quidem ipsa ap-
plicatio Purpur ad tingendum, videl. Pannorum, Lan, aut Serici
in eandem Immersio; longius verò aut longissimè, Nota Probitatis,
qu in duobus quesita e
Nierembergius: In Italiâ, inquit, discernunt veram à nothâ, per
Oleum, Filo Serici Purpureo affusum. Si enim relinquat Maculam,
Notha judicatur; sin minùs, Legitima. 2. ut diu Durabilis e
perennaret. Purpurâ enim infect Ve Barthio (lib. 22. Ad-
versar. cap. 20. init.) credimus, nequaquam elui poterant. Quorsum
trahit Locum E cap. 1: Καὶ ἐὰν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν, ὡς φοινικῶν ὡς
χρόνα λευκανῶ: quasi illud alioqui factu sit impo

. 13. 4. de Purpur tandem Dignitate, U , et Abusu annecti
po
1. Column, Vela verborum contrahere, et re
doctrin evolvere parciore manu.

. 14. Dignitas Purpur antiquo vo omnium maxima semper

ex Precium Margaritis quale, ut ex Plinio discimus: ex quo etiam hoc Elogium inculcat Columna, initio statim Dedicationis Purpur su ad Cardinalem Sannæ , dum ait: Quanti olim et U et Precii Purpura fuerit, Amplissime Cardinalis, vel solus Plinius Histori su Naturalis Libro nono no sunt Verba: Ne

Ne, inquit, juvene Violacea Purpura vigeat, cujus Libra Denarius centum venibat; nec multò po Quam rem aliquantò clariùs ex Polyd: Virgilius de Rer. Invent. lib. 3. cap. 6.

. 15. De U Romano, modò dictus Virgilius, ac in specie, quibus illam ibi ge Alexander ab Al: et Vinnius ad Instit. Juris (pag. 144.) no informant. Intellige, vix nisi Imperatoribus, Regibus, Consulibus, ac Magistratibus, aut aliàs lautioribus; quorum Ve nobiliorum Prtext, o

. 16. Hæ, inquam, non minùs in Imperatorum Paludamentis, Cogaque Triumphantium, ut e Juvenalem, quàm Calceis utrorumque fulguravit; utut tale Deque Purpurâ Militari videri Meursius pote de Luxu Rom. (pag. 28.) de Coccineis verò Imperatorum Calceis videatur Nigronus (de Caligâ Veter. pag. 188. seq.) ac de Calceis eorundem Purpureis, et Cothurnis, simili Fulgore superbientibus, Balduinus de Calceo Vet. pag. 94. 151. 184.

. 17. Nec convenientiorem Regibus Habitum, quàm Purpureum, tanquam illorum Personâ dignu, Virgilius innuit, de Didone partim, partim ac aliàs, de Rege Latino, canens. Et imprimis Consulibus ac Magistratibus summis familiarem fuisse, Prudentius in memoriam revocat; et tro Claudianus

Ovidiusque, Purpuram pro Magistratu po-
etiam (Annot. 2. . 3.) monuimus. Neque apud Romano
Purpura, Regius Habitus habitus e
aut Regum Amicis per singularem indulgentia conce-
rei Exemplum in Sacris habemus Dan. 5. v. 29 1. Maccab. 10. v.
20. Deque purpurato Rege Persarum, alicubi tractat Herodotus.

. 18. Adhuc apud Romano Lecti quoque Purpurâ instrati, ut
ex Claudiano et Martiali discimus. Imò Fasci Puerperiale peme
Illustre Celeb. D. Ch. Bartho-
linus de Puerper. Vet. pag. 36. Quidque sit aut fuerit, in Purpuris
Imperatorum nasci, Barthius adiri pote
2383.

. 19. Libro item Purpurâ ornato Martialem, ex E
Locis aliquot colligere e Encaustum, Atramenti genus
Purpurei vel atri, quo Imperatore
vel Decretis sub
erat prohibitum, ut ex Pancirollo refert Pierembergus spe citatus,
ex Nicetâ unam atque alteram Historiam adducens. Dictque sunt
Liter, Pigmento tali script, Liter Rubricat, Liter Regi, Sub
Imperatoris, Divina Manus, Sacra Annotatio, etc.

. 20. Et Encaustum ipsum, ab Inurendo: (Κάω Græcè) unde Ubi-
culum dici Latine, Wat (Cheatr. Var. Rer. part. 1. Cit. 2.
pag. 3.) memorat. Encausticeque ipsa Ars, quâ pictura antiquitus
inureretur: cujus Materiam quidem, quomodo hæc pararetur, de
Pierembergus; Inurendi Modum verò hodie ignorari, Ludovicus
Demontio , in Erudito de Picturâ Commentario (Architectur Vi-
truvii annexo) rectè admonet. Fuitque po Encausti vox
latius extensa, ut hodie Atramentum quoque, et omnem liquorem
Scriptorium denotet. Unde Encaustum album, Flavum, Ro

Nigrum, etc. apud Perum (de Arte Vitruviâ) de

. 21. Nec aliud sibi vult vox *Inchio* apud Italo
quidem *Atramentum*, quo communiter scribimus; sed corruptim
certissimè e *Encausti* voculâ enatum. Et de *Chalcographorum*
Encausto sic scribit diligentissimus *Sachsius*: (*Ompelogr.* lib. 2. sect.
9. cap. 1. p. 582:) Refert *Baccius*, de *Vino* lib. 1. c. 21. ex *Fce*
Vini combustâ fieri Rom *Encausti* genus, dum ex
placentulas comburunt, donec inflammantur in totum, subinde in
Aquam conjiciente
reliquum, ex
phyrite Lapide, ac cum oleo nigrum malaxante
o

. 22. Sed hæc de *Encausto* quasi obiter, occasione *Purpur* in *Libris*.
Imò *Sacro* etiam *Cultu* quasi affectam *Purpuram*, licet colligere
ex *Carmine Veterum*; quorum aliqui *Junonem*, *Venerem* alii, vel
ipsam etiam *Pro* *Purpurâ* indutam (in *Versu*, in quo
quidvis licet, quod libet) concelebrarunt. Vel citra *Poëma* etiam,
Crabéa (τραβεία) *Ve*
vel *Deorum Vicariis* placuit; *Regibus* nempe, ut antè-dictum. De
quâ *Voce* distinctiùs agitur in *Che* *Clar. Viri*,
Andr. Reyheri. Deque *Purpurâ* tam *Mortuorum*, quàm *Mortuo*
Lugentium, videri pote *Kirchmannus*, de *Funeribus Romanorum*.

. 23. Et jam pro declaratione *Ex*
Autoris no *Column*, re *Abusum* etiam
Purpur aliquem, lineolis duabus tribus intinemus. Quem duplicem
facio: *Luxurio* unum; *Contumelio* alterum.

. 24. *Luxuriantem* in *Ve* omnis *Romana* nobis
abundè suppeditat *Historia*. Cui alias adde *Exemplum* illius *Divitis*
apud *Evangelistam Lucam*, et ea, quæ hanc in rem doctè affert

Barthius in Adversariis, pag. 2521. et pag. 2522.

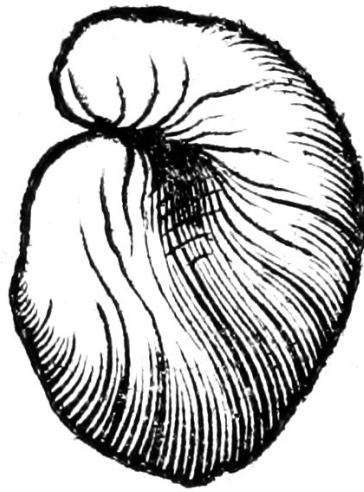
. 25. Quantumque ad Contumeliam: hâc utique SOLUTIOREM
perspicuè afficiebant Milite
dicendo: SOLVE RES JUDICUM.

21.15 Annotatio 15

Ad Capitis 12. . 5. De Conchâ Gibbo
Column.

. 1. In antecedentium Contextu aliquo jam-dictu e
minimè o Column No
Capite, tanquam primariò et ex profe
reliquis ex
ferè, et occasionaliter magis ab Illo annexis.

. 2. Quapro
bus, ad Duodecimum ut strictim me convertam, occasionem mihi
dant Verba Capitis e
Anomis rarioribus, Vertice Ro Huic similem,
majorem multò, Lapideam, de
Conch Gibbo. Per hanc Primam Partem verò intelligit Ob
tione , ubi Concham istam
Gibbo
affert hanc, quam Ligno scul

Verba ipsa verò piget, quod simul transscribi non curaverim,
vel quod transcripta perdiderim.

. 3. Interim invenio, ex Earundem Ob

De Buccini lapidei me notasse. Qu quidem ad Concham
istam Gibbo Buccinum

e

Lapideum dicitur, ab eodemque Autore, rarò in Biblio
undo, de

su de Purpuris Doctrin parte

non grave erit, huc Laudati Viri verba, Annotationi huic inserta,
benignem ferre.

. 4. Hunc in Modum itaque verba sonant: Lris e

Ge

tatem, numerum, et parvam incumbentiam: non enim inferiore
à superioribus nimis occultantur, ut in aliis ob

non paulatim, sed statim in acutum de

Differt ab aliis, quod inferior orbium pars incumbens aliis, limbum
ex

anfractibus, se in acutum de

e

ventris

vario; cinereo flavente ac albicante, parum oblongiore Ro
recto. Neapoli frequens in Sco
quat. Hc Columna. Ex Cujus Ob
conferrri poterant. Sed e

Annotationum
in Purpuram Columnianam
Finis.

*

**

NB. Ad re

Locus LIBRI VIII, de FORNACE Purpurariorum, cujus superius
(Annotat. ad Cap. 1. . 37. et 38.)

mentio facta e

pag. 161.

ita se habet:

Re

qui colore

per cuniculum agitur calor, aut ignis additur. Plinius lib. 9. cap.
38. scribit: Venam Purpur, addito Sale triduo maceratam, fervere
in plumbo, modicoque vapore torreri, affusâ aquâ, et ideo longinqu
fornacis cuniculo. Qu ratio hujus fornacis fuerit, inquisivimus etiam
in E

ingeniis, et cotem porreximus, cui affricta nonnihil acut inventionis

ederent. Sed relictis hactenus sumus, cum non libenter se
in Sordidas fornacari disciplin tenebras, ne quid inquinamenti trahant.
No

perre

omne

aptiorem ad istam cuniculatam formam, Accediã. Revera enim he
in se accenso ignis calore non fruitur, sed aliis à latere po
ministrat, in quas immittit S

cuniculi formam succe

à latere adiguntur ad aliquid inferendum subducendumve cavi,
tanquam ab animali cuniculo, vel gliribus facti. Sed cum longinqu
fornacis cuniculum nominet Plinius, o

constituere, et labra labris proxime jungere, verum collum quoddam
interjicere, per quod labens calor ed cortinam plumbeam perveniat
debilior. Id dupliciter fieri pote
inferiore et subterraneã in cry
collocatã.

*

**

22 Doctrin de Ce

in Ordinem congruum redact

S

Comprehensum; et non minùs connexum cum editis Annotationibus in
Columnam

De Purpura,

Quàm ceteroquin inservituum facile

Ad Conchylia, et Ce

Disponenda, cum brevi

Dictionario O,

De partibus Ce

Autore J. D. M. Med. D.

*

**

Lectori Benevolo.

Ad differentias Ce

ima exempla, vel Singularia, methodicè ducendas sic, ut fundamen-
ta distinctionum citra ullam interruptionem doctrin per meras
Dichotomias, ex

non facile po

sua quasi, jam non sit intra Methodicam istiusmodi Tabulam
prstructa; ad Laborem, inquam, hunc nemo Autorum hucusque,
quod sciam, efficacità ullâ Se compo

Ignoranti illorum, Ignarivè, quàm mirand Conchyliorum, qu pasum
occurrunt, Varietati, et in varias, Vit magis nece

Illorum curis tribuo. Sed, si omne
dissipat in mille lacunas Doctrin O
quam exornandam non minùs, quàm prdicanda Magnalia DEI ctera,
tenemur? Itaque quò indige
lectis, et tantum non Canonicis, sensi Chao
(horis vacantibus) ob susce
indignabundè quodammodo à frustra quito ordine digre
fervidiùs mihi succrevit de
permutatas privatim Ce
plerumque antea mihi relinquerent in animo alio
tandem eò penetrandi, ut in ex
ceorum Varietatem, tali includerem Cabul, qualem (ob paginarum
augustiam) in Cabellas plusculas discerptam, nunc sisto hic: et si-
sterem certè stipatam subdivisionum subdivisionibus pluribus, nisi
(nunc quidem) monstrandi genuinam doctrin sedem, circa Ce
Columnâ (lib. d. Purp.) allatas prsertim, potior cura e

22.1 O,

[referenda ad Annotat. 9. . 4. in Column Librum de Purpurâ.]

℞

Animalia, (Græcè ὀστράχόδερμα) dicuntur vel

1. Impro

Viventia: et sunt, e. g.

℞ Marin quadrupedis:

Nidus Avium, seu Congelamen durum, Concarum, Cragacanthi-
forme, marinis Indi Sco
de

Tubuli Vermium, ex Limbo Maris indurato, seorsim aut super
Coralia, O,

non-Viventia:

℞

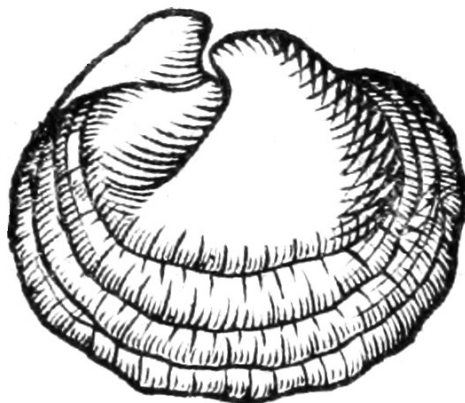
: de quibus vid: Colum. c. 16. . 5. Nuclei

Lapidei, ℞

pro I

Col. c. 16.

Concha Fasciata, Gemmeâ concretione re : hâc figurâ:

2. Pro

22.2 Tabula 2

[Referenda ad finem Tab. prioris.]

Ce

Pede

ante exclusionem sui delite

trium omnium: (Ce

quorunda, e. g. Ce

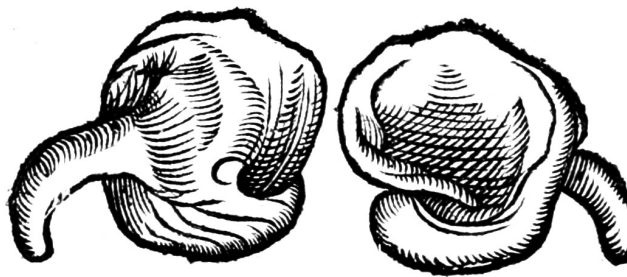
Natatilium, sunt à Piscibus, Crustatis, et Mollibus distincta,
omnium famo

Confusim: Ce

deam aut Sabulo

distinctim, Generis vel

Incerti aut dubii: qualis videtur e Concha Exotica, Vertice
muricatum (intellige turbinatum) intorto, Column. de Purp. cap. 19.
Ex contextu enim Autoris precise non liquet, Univalvibusnè, an
Bivalvibus annumeranda sit?

Certi ac determinati: de quo vid. CAB. 3.

22.3 Tabula 3

[Referenda ad finem Tab. prioris.]

Le

Univalvia (Μονόθυρα) Onificii

[Et Plurivalvia, (Πολύθυρα) vid. TAB. 10.]

liberè patentis in

[Strictionis: vid. TAB. 4.]

Longitudinem,

Παραλλήλως, Penicilli Marini: nisi potius ad Cubulo
TAB. 1. notato

Pyramidaliter, Dentalia.

Latitudinem

Le vel Patell, à patendo dict: qu vel

[Concha Patatilis: vid. Tab. 4.]

ver, et κατ' ἐξοχήν Le (speciei multiplicis) partim

Mediocre Le de Purp. c. 6.

Parv, e. g. Le

agri vel sylve Aure : Fulgore
 O , foraminibus pertus, dictque Column, c. 18. . 3.
 Aure :
 nullo, et fusc potius: Aure (lib. 2. Aquat. fin.)
 nisi potius O,

22.4 Tabula 4

[Refer ad Terminalia Tabul prioris.]

Ce

[Vid. Tab. 3.]

Liberè patentis in

Longitudinem

Latitudinem:

Le

Concha Natatilis Νηριτώδης minima, Persic dict Recentiorum
congener, Column. de Purp. c. 18.

Strictioris: vel

Sine Turbine, aut Ce

Conch Veneris ver: quarum mult differenti.

iisdē Analoga quda, et Turbinatis accedentia vel

planè non: e. g. Concha utroque latere se colli-exotica, Column.
c. 20.

quadantenus, h. e. duct intus S
Conch et Conchul quasi Conch Veneris, (plerumque alb.)
cum Turbine, aut Volutâ spirali manife Turbinata: de quibus
vid. CCB. 5.

22.5 Tabula 5

[Refer ad Tabul prcedentis finem.]

Curbinata distribuenda videntur summè, in

Ventre carentia: qualis e Voluta, utrobivis aperta
(lapidea potiùs) nullibi aliàs de :

Et Ventris

ab

Nautilus Indicus major,

margaritali vel o

manife

utroque (supernè ac infernè) Cornicula Lacùs Plœnensis Hol
tica,

alterutro saltem (familiarissimè) Ventrem gerentia vel

Orbiculatum ac brevior

Ovalem circiter, superficie externâ

Inquali: vid. TAB. 6.

quali, vel glabrâ.

Cochleatum, et limbotenus prsertim ampliatur: vid. TAB. 7.

Oblongior

22.6 Cabula 6

[Refer ad terminalia Cabul pcedentis.]

Curbinata Ventris

Ventris sui Ovalis Superficiem Inqualem habentia, protuberant vel
in

α.

β.

Muricum vel Aculeorum, Muricata,

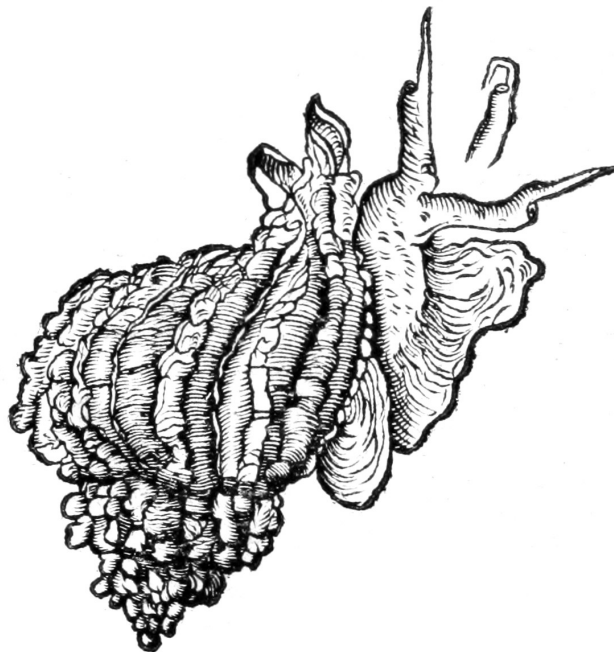
Simpliciter talia:

Mixtim talia, h. e. vel

Muricato-Striata:

Muricato-Rugo
de Purp. cap. 1.

Purpura Column,

errucarum vel Tuberculorum: *Verruco* ,

Simpliciter talia:

β.

Mixtim talia: h. e. vel

Verruco

Verruco

Verruco

Productione

formâ

Rugarum: *Rugo*

Simpliciter:

Mixtim, *Rugo*

Striarum, rectâ deorsum, rectavè transversim, vel obliquè, et cancellatim, reticulatimvè procedentium; *Striata*

Simpliciter:

Mixtim; *Striato-glabra*: aut rectiùs, semistriata, et reliquam partem glabra vocanda: eaque duplicia: vel

Fasciâ spiraliter ambiente cincta:

non-Fasciata.

22.7 Tabula 7

[Refer ad lin. penult. Tabul 5.]

Curbinata Cochleatim, vel limbotenus prsertim ampla et Ventriosa; aut brevius, Cochle (tam Marin, quàm lacustre vel Turbine.

Compacto, et constipatiore: Volut Superficie externâ

Inquali, et protuberante plusminus in

A.

Muricum vel Nuculeorum: e. g. Cochlea Se
vel 4. proce

Verrucarum, vel Tuberculorum.

Productione

Rugarum: Cochle Rugo.

Striarum: e. g. Cochlea Marina Exotica marmorea Column, de
Purp. c. 10.

quali vel glabrâ.

Distinctiùs emisso, et velut per Sulcum spiralem profundius
insecul

α.

Communi, et nihil extraordinarii habente: iterumque in Superficie
externâ vel

β.

Inquale

γ.

Α,

Productione humiliore,

Rugarum:

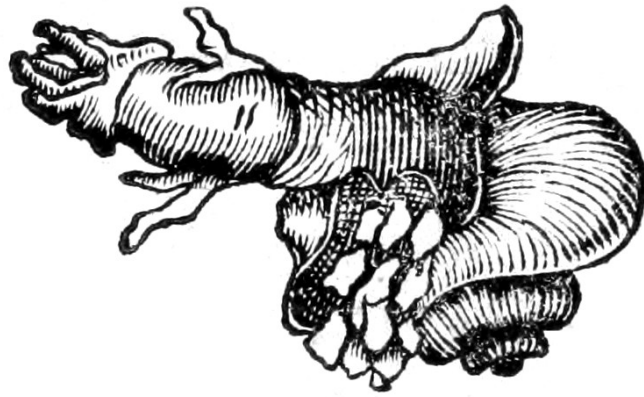
Striarum: e. g. *Cochlea Cerre*

c. 9.

quale

extraordinario, aut minus in reliquis usitato, Elatiore nimirum, et
velut in Pinnae vel Aure *Cochlea Janthina*,
apud Columnam de Purp. cap. 2. de
tenuis, tribus Volutis Constans, Limbo circa Umbilicum effertur
admodum, quod in aliis Cochleis non ob

22.8 Tabula 8

[Refer ad Tab. 5. lineam ultimam.]

Curbinata Ventris Oblongioris vel Elongati, sunt accedentia ad formam vel

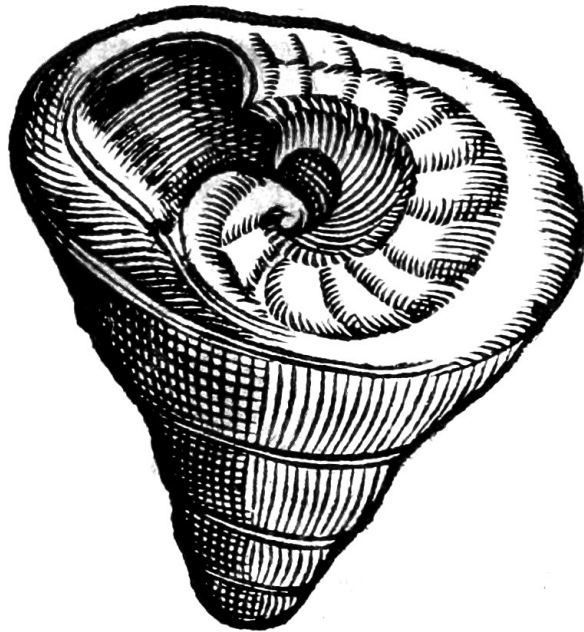
α.

Triangularem: eamque vel quasi

Conicam, A,

Summo, (vel stricto Ce
catus Column. de Purp. c. 3.

Curo Exoticus Umbili-

Imo, vel Basi: Conch mult Persic, pulchrè maculat, Volut S
totâ in planam plusminus basin collectâ.

Pyramidalem plusminus: Ex quibus omnia quidem A
sum Curbinis in summo, Orificiumque apertum in imo, vel Basi

habent; sed aliter contrà discre-
vantur vel

β.

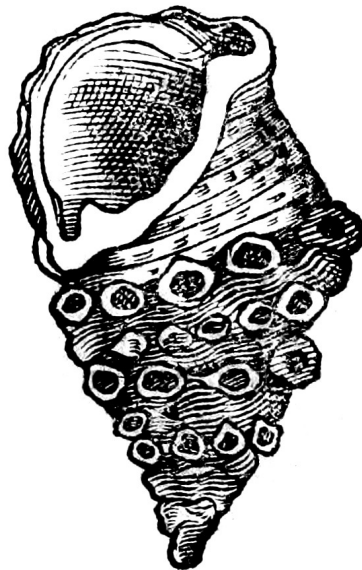
More Communi Turbinatorum, in sinistram partem: Eaque
tūm

γ.

Muricata:

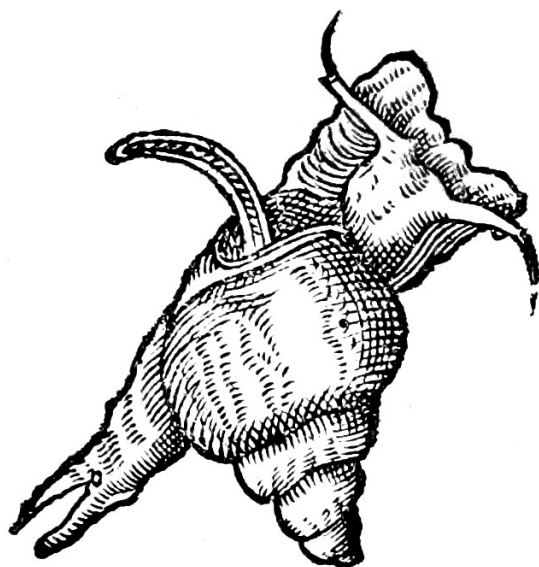
Verruco
Purp. c. 5.

Buccinum Exoticum parvum Column, de

Rugo

Striata: quorsum fortè spectabit *Buccinum parvum* no , (h.
e. Neapolitanum) Column, c. 4. dictum.

Contrario modo, in

Dextram: e. g.

Purpure

de *Purpurâ*,

Major, cap. 7.

Et Minor: *ibidem*.

(antea) monente *Columnâ*

Cylindricam: vid. *CAB*. 9.

22.9 Tabula 9

[Referenda ad finem prcedentis.]

Curbinata Cylindrica, Turbine

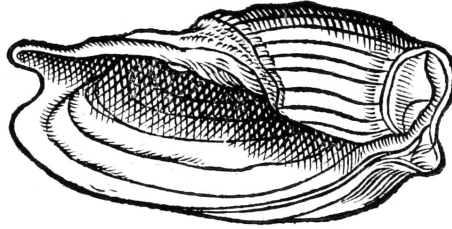
non prominente multum, quin compactiore, superficiei extern

Inqualis

Rugo

Concha Natatilis Νηριτώδης Column. de Purp.

c. 18. . 5.

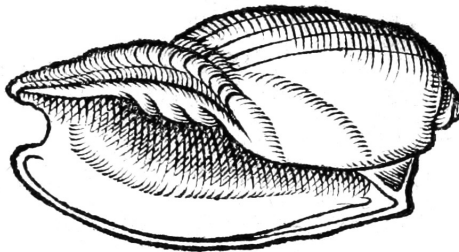

Striat.

qualis, vel Glabr.

distinctius emisso: e. g. Concha Natatilis Νηριτώδης altera Column.

l. d.

22.10 Cabula 10

[Refer ad Cab. 3. et ad Annotat. in Column de Purp. c. 11.]

℥ε Πολύθυρα) sunt vel

α.

Bivalvia (ultra quod Genus, cum Univalvium Genere, Autore
vulgò non feruntur) ℥ε

β.

Paris Latitudinis, aut ordinari Commissur; dupliciter; Vel enim
incrustantur ℥ε

γ.

determinatò, ac constanter in omnibus speciebus,

δ.

utrâque Concavâ: Superficie extern vel

ε.

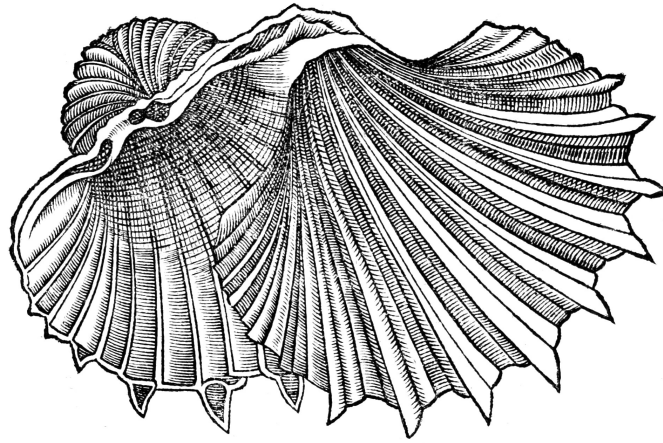
Exasperat

ζ.

Muricibus

Simpliciter: Bivalvia Muricata.

Mixtim: Muricato-Striata; qualis e
in Mucronem emissa, Column. de Purp. c. 17.

Verrucis:

Rugis:

Striis: iisque vel

integrè excurrentibus:

rectâ deorsum:

obliquè aut transversim:

reticulatim.

fractis, et Imbricem velut constituentibus vel

Simplicem, e. g. in Conchâ Striatâ lapideâ imbricatâ L.
Baumannic; cujus, Laxeo frustulo adhuc immers, e

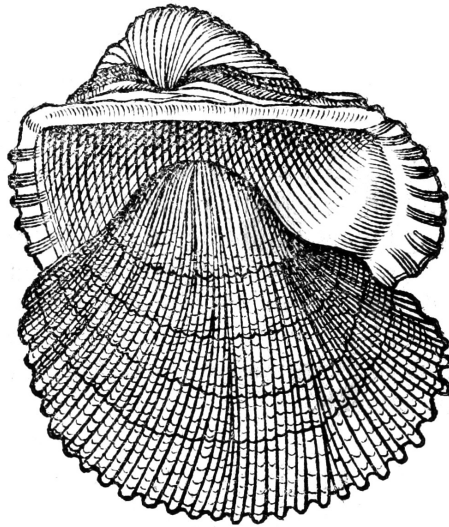

duplicem:

triplicem.

quadriplicem: qualis e
lumn de Purp. cap. 11.

Concha Πολυλεπτογίγγυμος Co-

ε.

Glabr.

δ.

concavâ unâ, planâ verò alterâ, Pectinum S quasi omne

γ.

indeterminatò ac inconstanter, nunc cavo-cava, nunc cavo-planâ:

O , ut

bus, Concava e

nunc planè etiam Plana. Et inter plurimas O

e

Ordinari mediocris; O

, (qu volâ, digitis demtis) tegi

po

extraordinari,

triplo aut quadruplo majore
Regi.

enormiter magn: e. g. *O* , 8.
pedum in ambitu, pondere 467. librarum; de quâ vid. *Olear. Camer.*
Got torp. Cab. 29. num. 6.

β.

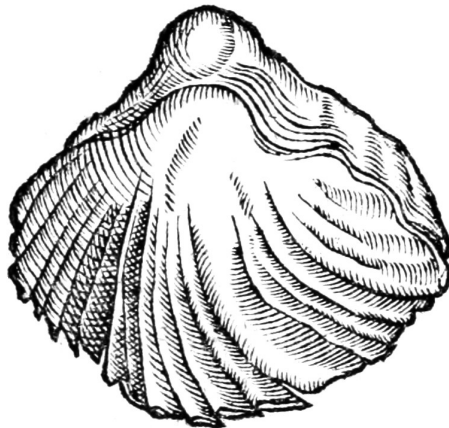
Imparis Latitudinis, ita, ut majoris unius vertex superemineat
minori alteri, illamque quasi in se recipiat, dict apud *Columna*
Anomi, vel irregulare de *Purp. cap. 12. 13. 14. 15.* Quorum ali
sunt Vertice

Imperforato: *Concha Anomia altera Striata Τριλοβος rarior,*
Column. c. 15.

γ.

certò talis

major: talis nempe:

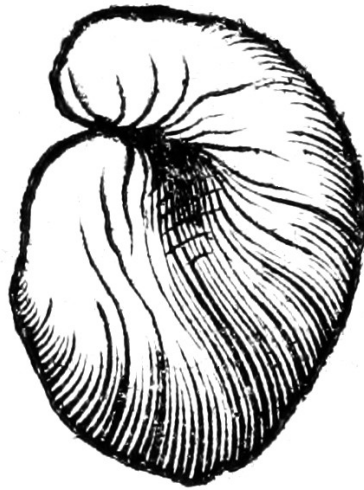

minore , *Avellan nucis magnitudine: vid. Column. de Purp.*
cap. 15. . 3. seq.

incerti utcumque ordinis, *Concha Lapidea Gibbo*
Aquatil. et Cerre

Incertum

enim, ex effigie, an ad Univalvia, vel Bivalvia, (quod tamen verisimilius) pertineat.

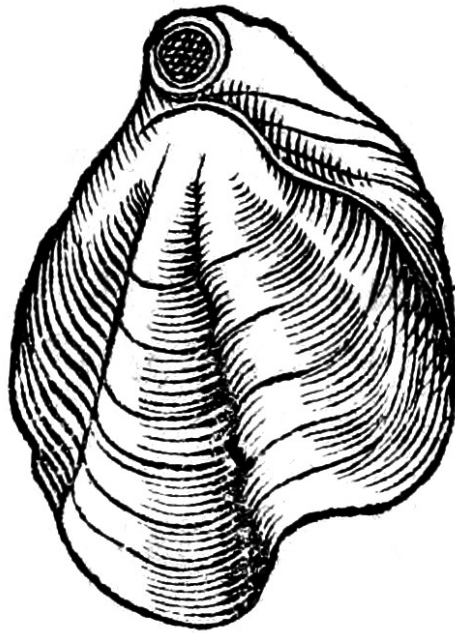
β.

Perforato: varia:

Undo Concha Anomia 4. margine Undo Column
de Purp. c. 14.

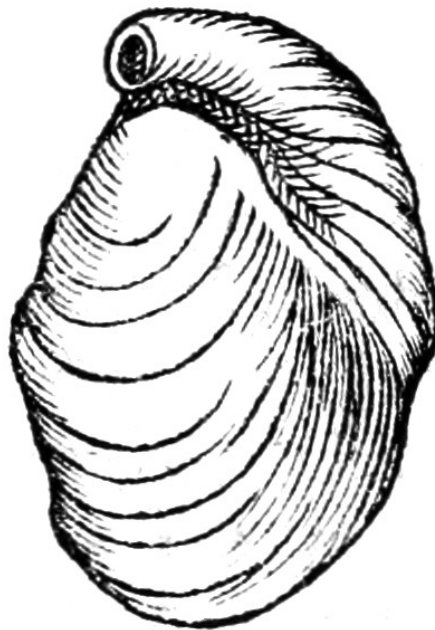
Undo Concha Anomia altera, vel Ne
imbricata, Column. c. 13.

Rugo Concha rarior Anomia, vertice ro
c. 12.

β.

Striata: e. g. *Concha altera Anomia Imperati*, *Column. de Purp.*
cap. 12. . 5.

α.

PLURIMUM in specie dicta, h. e. Ce
instructa: iisque vel

tribus circiter aut quatuor; quò referenda, quæ veniunt nomine
Concharum Anatiferarum:

pluribus spe etiam: Balani aut Glande; quarum ali
Majore

Nud, ali Arundini, Cignis, Mytulis, aut rebus aliis innat.

*

**

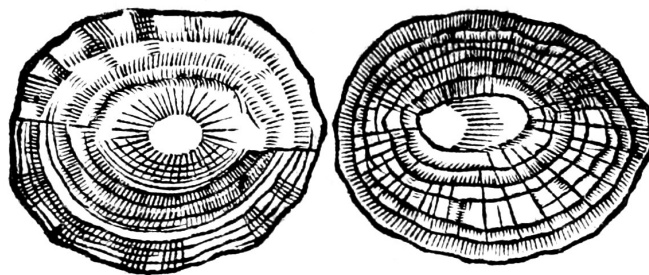
23 Dictionarium O,

Sequitur, Coronidis loco,
Dictionarium O,
Potissimas Animalium
Ce
Exhibens, ac olim fusiùs edendum.

23.1 A.

Aculei: Prominente Columna de Purp.
c. 1. . 21: Impro
pro
Purpurarum genus. Unde patet simul, pro Aculeis etiam dici
Murice Col. l. d. . 24: Aculeis, qui alio nomine Murice .
Et . 27: Aculeis illis, sive Muricibus longis, caret. Diversitas illorum
unde sit, de eo actum vide superiùs, Annotat. 10. ad Col. d. Purp.
. 11.

Ambitus: Determinatio Patentioris Ce
Column. de Purp. cap. 6. . 1: Le (Exotica variegata) magis
cava, rotundiore ambitu, nec in angulo . Iconemque adducit
talem:

Anfractus: communiter *Voluta* S.
 stinctione
Voluta hinc inde; ort ex *Limbris* singulis, qui cre
 quotannis superadduntur, ut *tas* illius non ob
 po
 hinc inde ex *Voluminibus* Ce
 hoc e
 int, distingui faciant. Confer etiam Vocem, *Limbus*. *Columna* de
Purp. cap. 1. . 31: *In exiguis quandoque plure*
 ob
tibus, censemus, ob *Animalis* *Volutionem*, et Ce
 Priori modo tamen *Anfractus* vocabulum *Autor*, de *Purp.* cap.
 9. . 1. adhibet, de *Cochleâ* *Cerre* Quinque
 constat *Anfractibus*. Hancque dat imaginem:

Anus: *Meatus* *Excretorii* orificium vel apertura, per quam ex-
 crementum e

A : Orificium amplum Ce

A : *Terminus* Ce

alterum *Extremum*, *Orificio* o

stricta Ce
in Turbinatorum prsertim genere; dicunturque Aculei.

Ab : E

prominul parte

Animalculi pertimente Column. de Purp. cap. 2. . 2: Ab
habet (Cochlea Ianthina) binas, quarum altera exterior major, etc.
Icon relata e Glandis.

Armatura: Crusta tenuis metallica, fulgore Auri, Orichalci, aut
Ferris, in convexo Ce
conspicua, superinducta ipsis ex congelamine Halituum subterra-
neorum, re

Articulus: Ce

Ginglymi committitur. Confer titulum, Ginglymus.

Aure: Pro

et aliorum Animalium, concavo modo structa, foris protuberat; hinc
tro

quarundam E
in aliis.

23.2 B.

Brachium: in Homine quid sit, notum. In Piscium doctrinâ, eorum
Pinn aliquando Brachia vocantur, ob usûs similitudinem; inque
Phytologiâ, Rami majore

Figur: In Technicis item Brachia Ballistarum, sunt arcuati earum
proce

Cirri) vocantur Eminentis long carno
acutum tendente
ipsis Membranâ, instar Palmipedum.

By : Cextura ex Lino vel Serico subtilis aliàs;
 eademque Purpurea, precio
 ob quandam Coloris mulationem, Lanugo vel Villi, ex commissurâ
 strictiore Pinnarum (qu sunt specie
 progerminante
 Musci purpurei specie *Fibr.*

23.3 C.

Cacumen: Constricta in angustum *Ce* *Co-*
lumn. de Purp. cap. 3. . 1: Differt (Turbo Exoticus) quod obtusus
sit Cacumine, circa medium tenuior; deinde ne Molæ effigie in lati-
tudinem se diffundens.

Callus: Duriuscula portio Carnis *Ce*

Canale : Longiusculi, stricti, et concavi Proce
Ce *Cubuli aliàs; de quibus suo loco vide.*

Caput: 1. Anterior pars Carno
 aliorum Sub
 firmant, loco per eandem moventur, et po
 nunc retrahunt se intra *Ce*

Summitas angusta te *Column. de Purp. cap. 15. . 1: Alterâ*
parte, quâ Valv it caput prominet.

Cardine: Concavo-convex Bivalvium Portione
 siore Concharum suarum, quâ conjunguntur, et mutuò sibi inarti-
 culantur, more Cardinum, in Januâ dificii. Conferatur Ginglymus.
Column. de Purp. cap. 11. . 1: Pluribus hc Ce (*Conch Πολυεπ-*
τογινγλύμου) notis ab aliis Conchis differt, pro
 innumeram Seriem exiguorum Cardinum, rectâ per obliquum lineâ,
 et admodum longâ, *Ce* .

Caro: In genere, omnis mollior Sub
qu te
Ventreque solventis plena, distincta à partibus itidem mollibus
quidem, sed Veno
exhibentibus. Hc Caro (specialiter sumta) sicut Colore variat; ita
Flavicans et maculata Purpur e Columnâ de Purp. cap. 1.
. 33.

Cervix: In Homine, Colli pars po
veluti Carno
nua. Column. de Purp. cap. 4. . 1: *Cervix* (Buccino parvo) crassa
e . Imò in Ce
idem, quod productio e
cardinis. Ita enim Column. c. 12. . 3. de Conchâ rariore Anomiâ:
Collum, Cervicemque totam, qu longior e
netque, supra cervicem alterius diffundit, ut infra illius Collum,
altera Cervix connectatur. Icon ex Autore sub Vocem, Vertex,
inferiùs relata e Idem, in fine Cap. 14. Omne (Conch Anomi)
cervicem habent perforatam.

Circuitio: vid. *Voluta*.

Cirri: In Homine, Capilli inordinatè aut negligerter contorti.
In Nautilo, Eminentia long carno
interpo
Gubernaculo utitur. Confer *Brachia*.

Clathrum: O,

tim componuntur. Column. de Purp. c. 10. . 4. Qu (Ce
Marim Exotic) Clathrata Lineis erat per rectum et obliquum.

Clavi: Muricum, vel Concharum aculeatarum cuspidè
dine dispare Column. de Purp. cap. 1. . 27: Non omne
generis Ce

admodum Tuberculis. Inde Claviculati Orbe Eidem (ibid. . 31.) id
e

Cochlea: in modum Partis (durioris, à carnibus distinct) sumta,
e

Turbine in seipsum reducto potius, quàm longius emisso. Column.
de Purp. cap. 10. . 1: In anteriore et rotundâ parte Cochle, ob
vantur denticuli plures (in Cochleâ Marinâ Exoticâ Marmoreâ.)

Collum: in Homine Pars, inter Caput e
Pro quo Capite dum anterior carno
reliqua proximè huic succedens, etiamsi et ipsa O
bus, Musculis, et Vasis ampl Cavitatis de
tamen Connexionis, Collum appellatur. In Ce
la productio Commissur. Column. de Purp. c. 12. p. 3: Altera
Conch (Anomi) pars oblongior e
diffundit.

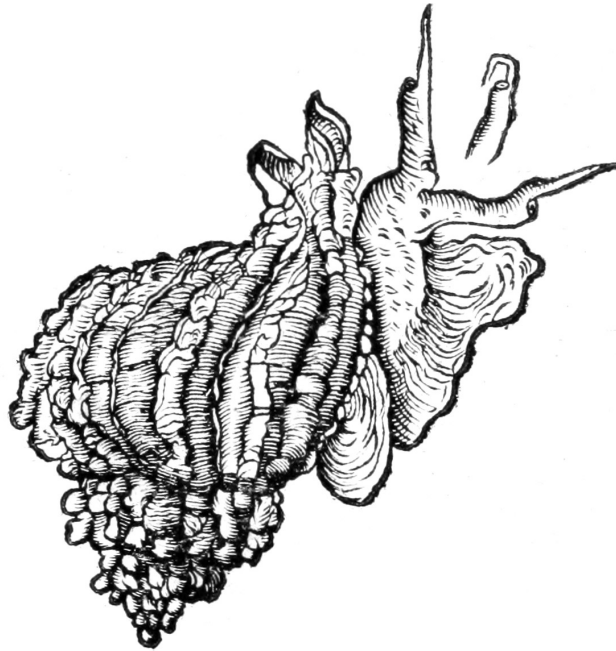
Columella: tanquam parva Columna; Firmamentum medium, et
velut Axis Ce
volvuntur, re
cui gradus singuli, spirali ordine infixi hrent. Column. de purp.
cap. 10. . 1: Hiatus (Cochle Marin Exotic Marmore) non rotundus;
nec à Columellâ, ut in aliis, definitur; et cap. 18. fin: Lunat sunt
in extremo Columell ad Lingv usum.

Concha: in modum Partis sumta, idem quod durior Ce
Animalis Pars; nimirum Ce Column. de Purp. cap. 1. . 4. ex
Plinio: Ve

Crinium frangunt. Et . 14. ex Eodem: Conchyliorum firmissimas
Conchas.

Cor: Purpur Cor idem cum He
statuitur, ut ex Annotat. 12. . 18. patet.

Corniculum: tanquam parvum Cornu; Proce
 binatis, (præsertim de Cochlearum genere) geminus, vel Prominentia
 carno
 contactum, dum obrium quidvis faciliè, tanquam digitis pal
 Oculoque, ut videtur, superne aut in medio insignita. Column. de
 Purp. cap. 1. . 33: Hujus quidem (Purpur Cornicula) in acutum
 de (Cochleis)
 sed supra medium Corniculorum ob
 luti re . Et cap. 4. . 1: In
 cujus (Cervicis, Buccini parvi) lateribus, Cornicula, ut in Purpurâ
 diximus, in medio veluti re Vel etiam,
 nisi planè Proce
 cujuspiam offendiculi; spontè interdum eo
 leniter incurvant: ad Oculo
 Ita enim Autor no Oculo
 do tueri Corniculis, supra illo
 ob .

Cornua: Cochlearum generi ferè pro dictum. Doctissimus Schwammerdammius videtur statuere, Cochleas terre

cornuum istorum commissu, eire: et lacteum Liquorem ex eorundem cuspidibus sponte ex

Veris, ob

Dn. D. Sebaldus Scholtz,

Medicus Vratislaviensis.

Cortex: Crusta limo

in diversis Ce

sub eo latere alium, plerumque splendoris o

(Annotat. 9. . 7.) Column. de Purp. c. 1. . 27: Cortice rugo

colore fusco aut cinericeo, velut Limo obducto. Et cap. 3. . 2: Cortex

superior (Turbinis Exotici) rugo

maculis variegatus. etc. Confer, Crusta.

Crinis: in Homine quid notet, notum. In Historiâ O verò notantur hac voce cumprimis duo: 1. Fibr musco

nascente

2. Fibr nervo

Column. de Purp. c. 1. . 4. ex Pli-

nio: Ve

Crinium frangunt.

Crusta: duo significat hic loci; 1. Corticem paulò-ante-dictum, seu limo

adeò iisdem insidente

mersione in liquoribus acidis et corro

o

effulgere debeat. 2. O , Turbinatorum orificiis transversim innata, sub quibus Carne

O . 3. Corticem Semilapidem in Conchâ Lapideâ, Column. de Purp. c. 16. . 3: qui ait: Cota terreâ Crusta, et veluti sordida, Colore Ochri foris e . etc.

Cuticula: Quo re Perlis vel Margaritis tribuatur in ipsarum gene Anselmi Boetii lib.

2. de Lapid. et Gemm. cap. 37. (pag. 167. 168:) ubi hc scribit: Ex Conchis Margaritas exemi complure

corpore nasci ex eo Humore, ex quo Ce enim ille, Ce

(ab Aqueo Animalis humore) re

et induratur, ac certo tantùm tempore, non semper, ab Animali pro Ce

Cute, dum po

humor ille ab Animali morbo

Corpore hret, detineturque, si ibidem ex

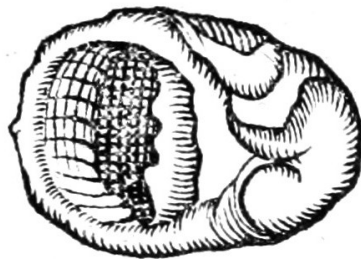
initium sit Margarit; qu adjecto spius novo humore, eoque ex

cute subinde novâ augetur, ac in Unionem abit, non secus, quàm in Fellis Ve

qu per Urinam ex
ex
multis Cuticulis generatur.

23.4 D.

Dente : 1. S.
et quali longavè serie, in Ambitu illarum po Column. de Purp:
cap. 15. . 1: Et senis striis, totidemque strigibus in singulis Lobis,
quibus margine (Concha Anomia, τριλοβος
dicta.) Icon reducta habetur ad Vocem, Strige. 2. Eminenti intimio-
re
prsertim) ex ampliore Ventre strictior redditur, et in Ro
acutius angustatur, ut inde quasi Plic qudam breve
tangul, qu *Dente* similitudine quadam appellantur. Vel brevius:
Crem acutiùs prominente
videmus in Conchâ Venereâ; nec non in Cochleâ Marinâ Exoticâ
Marmoreâ apud Columnam de Purp. c. 10. . 1 dum ait: In ante-
riore et rotundâ parte Cochle, parum infra extremum, ob
Denticuli plure . Et hanc Iconem addit:

Dorsum: 1. Pars Ce
Univalvium, quàm Bivalvium. 2. Pars superior carnis, ad Caput

Purpur, ac Turbinatorum aliorum pertinens, inter Cornicula ac
Ce

23.5 E.

Echinus, Echini: Superficie
et Aculei ipsi.

Excrementum: Humor crassus, Fœculentus, qui po
dige

Excretorius Meatus: Pars concava intra Carnem, quâ Excre-
mentum egeritur.

Exoch: Stri Eminente Εξοχή, Eminentia, Acie
illud, κατ' ἐξοχήν, per excellentiam: inque Architectonicis Pars dificii
quidam, qu protuberat, Exocha dicitur.

23.6 F.

Fasci: Eminentiore
latitudinis, imò vel Macul saltem etiam, obliquo longo ductu illam
ambiente
Column. de Purp. c. 1. .
27: Et Fasciis distincta oblique Purpurascentibus.

Fauce: 1. Ingre

e

foras pro

de Sco

Annotat. 12. . 7.

Fibr: Stamina minuta, competentia Ce
per se, accidens magis, quod foris saltem adnascantur. Per se;
intelliguntur Ce
his Ce
Stenonis, suprâ, (Annotat.

10. . 7. et seq.) ex Per accidens; Villi, seu germina musco
 Crinis aut Lanuginis instar, O
 censentur: ut et Venetiis in Chamis plurimis ob
 earum, eodem Musco villo
 nidificassent. Inque Pinnis prcipuè Stamina talismodi progerminant;
 qu peculiariter By appellantur. Vide etiam supra, sub literâ
 B.

Fimbria: Pars Ce
 cunque (sicut Fimbria in Ve
 Ce Ce quidem, e. g. in Conchis Venereis plusculis:
 Carnis verò, e. g. in genere Le
 Ce
 Laxis hrent; solut verò eandem iterum retrahunt.

Fistul: Tubuli. Fistulo
 in Conchâ Exoticâ Column de Purp. cap. 17.

Flo Purpur: vide Sanguis.

Foramina: Lacum, inania spacia; qu pro
 niam Privationem solam conspicui Corporis in S
 notant, sicut Cenebr non videntur, nec Silentium auditur, nec Insi-
 pida gustantur. Ad ex
 Limborum amplitudinem, quibus Lacuna talismodi intereff, Fora-
 men ipsum quoque, vel Vacuitas, consuetudine aut o
 videri existimatur. Et sic Foraminibus pertus, magnis, parvis, plu-
 ribus, paucis, aut uno, rotundis, angularibus, simplici, aut multiplici
 serie, vel inordinatè etiam, po
 netrantibus, conspicu sunt Ce in Vertice, ut Le
 Sylve Column. de Purp. cap. 12. . 5. Conch Anomi
 Vertice Ro E , cap. 12: partim in Strigibus, vel Striis
 eminentibus fistulo

partim in Cardine, ut in eâdem apparet: partim in Ambitu in-
 triore, ut in Aure Marini, de quâ hanc in rem vide Col. cap. 12.
 . 5.

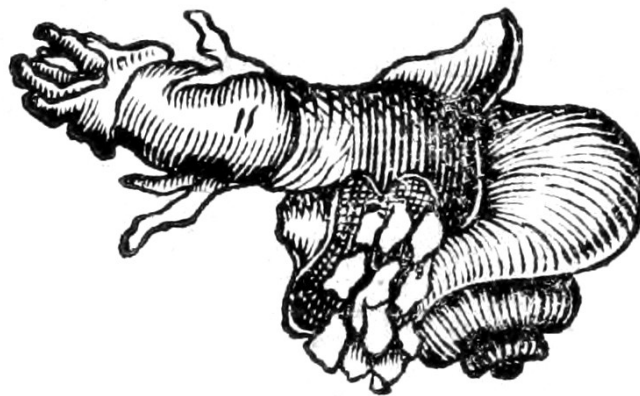
23.7 G.

Ginglymus: (Cardo veluti Janu.) Modus Conjunctionis duarum
 Ce

pricipuè terminus hic transsumptus e
 vide Column. de Purp. cap. 2.

Πολυλεπτογυγλύμφ

Glans: Extrema pars Carnis, in longum emiss, instar Penis,
 rimamque habens in medio, ut videtur in Cochleâ Janthinâ Column
 de Purp. cap. 2. . 2. cujus hc e

Gompho : à voce Γόμφος, Clavus vel Cuneus. Incuneatio itaque,
 vel modus Conjunctionis Bivalvium, sicut Dente
 Clavi asseribus aut Parieti infiguntur. Wormius lib. 3. Mus. cap.
 7. pag. 254. In Chamâ Peloride, amb Conch per validam Gompho
 in medio nectuntur.

23.8 H.

Helice: Circumvolutione

Volut.

He : De *he*

Annotat. 12. . 18.

Hiatus: *h*

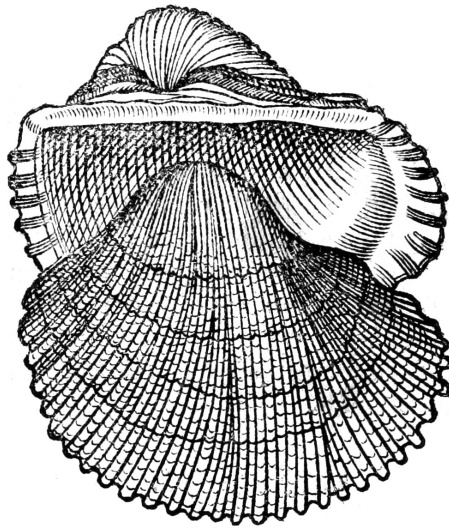
valvibus. Item Orificium exterius in Cochleis, ac Univalvibus aliis.
Column. de *Purp.* cap. 10. . 1: *Variat hac* (*Cochlea Marina Exotica*
marmorea) à *maritimis* no
non rotundus, etc. Et cap. 18. . 1. de *Conchâ Natatili Peritode*
minimâ: Colore ex pullo candicans, amplo admodum Hiatu, ut intra
se Turbinem colligat.

Humor: i. e. Sanguis *Purpur.* *Column.* de *Purp.* cap. 1. . 23.
ex *I* Ex quibus *Purpura* tingitur, et inde *O*
Quod appellatum, quod hâ Cinctura ex Ce

23.9 *I*.

Imbrice: in *Architecturâ* pro
quod *Imbrem* exce
coordinat *Regularum* e
cis, *Stri* eminente
incedente

te Πολυλεπτογγύμφω *Column* de *Purp.* c. 11. . 3:
cujus *Ce* Obliquis densioribus *Rugis* exasperata (e
ut *Imbricata* etiam dici po ; cujus *Icon* hâ habetur:

In Conchâ item Ne E , cap. 13. quam Imbricatam peculiariter nominat: in Pectunculis: et in Conchâ Striatâ lapideâ S ducimus; hanc nimirum:

Inte : Canalis strictus, mollis, oblongus, pro transitu Excrementi, ex Alimenti re Simplex in Turbinatis continuo ductu fertur âgulâ ac Ventre, in sinu vertico ciprocanis, sursum adscendit ad Carno terminatur, quâ emittitur Excrementum: sunt verba Jonstoni de

Aqualit. Ex

23.10 L.

Labra: Or extrem, aut Limbi Ce Worm. lib. 3. Mus. c. 7. p. 254. de Chamis Piperatis: *Labra non habent crenata, sed lvia; magisque in rotunditatis ambitum circinantur Cellinis.*

Lac: Liqueor Ce

L, Worm. ibid.

Lacryma: i. e. Sanguis. Column. de Purp. c. 1. . 23. ex I
Quod circumcisa ferro Lacrymas coloris purpurei emittat, ex quibus Purpura tingitur.

Lanugo: Fibr collect et crispat tenue
Ce Villi.

Lapillus: Calculus. Margaritifforme Coagulum durum, foris splens: *Phile de Pro*

*Pinn quod humidum effluit de Viscere,
Qui fulgur quet, sit Lapillus lucidus,
Sed Unionis induit tandem jubar.*

Lentor: Viscidus salivalis humor. Column. de Purp. c. 1. . 20. ex Plinio: *Mutuoque attritu Lentorem cujusdam Cer salivant simili modo, ac Murice*

Limbus: Quvis Ora, vel Determinatio strictior, ac longius protracta Sub
quod attinet ad

*Durior*em, ac verè Ce *Limbis Ce* spectatur eorum
tüm

α.

Magnitudo, quotannis incrementa sumens. Quod intelligendum
e

non verò in Latitudinem, vel quoad transversale
aut S,

his verbis Column de Purp. cap. 1. . 29: No
distinctione

Lingu usum Extuberantiis, ortum ducunt per longum Volutarum,
tot anno

Situs,

β.

ad Umbilico incipiens, Animalculoque prore
juxta verba hc Column (Prfat. ad Lect.) Commune habent Curbinata
omnia, quod Limbo sint prdita quodammodo simili, quo gradiuntur,
sive re Cujusmodi Limbus in aliquibus Ce

Elatior, ut in Cochleâ Jânthinâ: de quâ Column. de Purp. cap.
2. . 4: Limbo circa Umbilicum elato admodum, quod nec im aliis
Cochleis ob

De , castigatioque; in reliquis ferè omnibus.

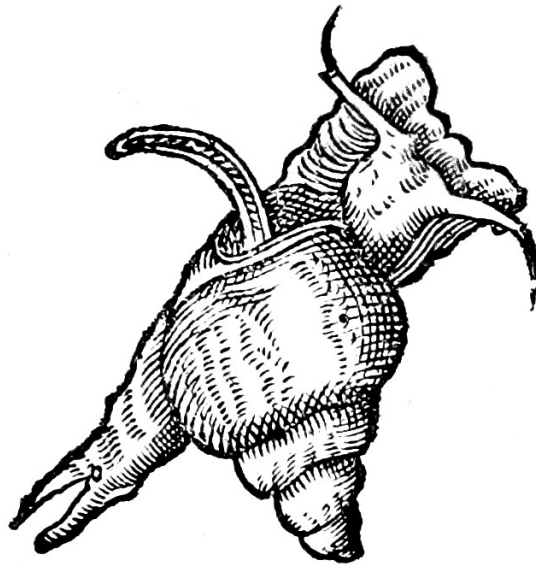
Externè ad Superficiem Volut spectans, et quasi Fasciola, illam
ambiens. Ita enim Autor no Quinque Voluminibus
(Curbo Exoticus) definitur, inter qu veluti Limbus apparet. Iconem
confer huc, relatam sub voce Umbilicus.

α.

Molliores, vel Sub
anterioris partis Carnis, quam Curbinata inter re
unt vel extendunt, dein contrahunt, atque iterum in Latitudinem
producunt. Unde Column. de suâ Purpurâ, cap. 1. . 34: Corpus
protrahens, iterumque Limbum producons, quem latum habet. Intel-
lige, Antrorsum. Retrorsum enim mole

é Ce

quidem obtusa in fine. In aliquibus tamen forsam etiam bisulca, ut in Buccino parvo; De quo sic ait Columna de Purp. cap. 4. . 1. Limbo, ut Cochle, graditur lato, in extremâ po veluti Insectum, caudato. Et Figuram hanc adducit:

Line: 1. i. e. Macul strictiore
(in Ce

Column. de Purp. cap. 11. . 3. Lineis unda ; elat, aut
de

tam Simplice

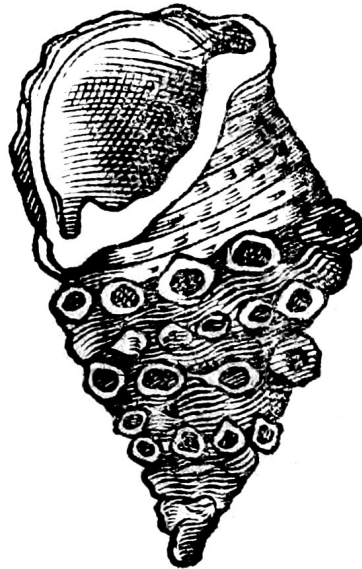
e

variegat. Column. cap. 4. . 2: Reliquum Ce , (Buccini parvi)
variegatum, unda

quàm mixt; Clathrat per rectum et obliquum, ut loquitur Idem:
cap. 10. . 4.

2. i. e. I

Idem cap. 5. . 1: (Buccinum Exoticum parvum) Tuberculis nigro-flaventibus, et Lineis elatis candida Ce . Icon e talis:

Lingua: in Homine, Caro media Faucium, articuland vocis, gustus-que obtinendi organum; Geographis, Sinus, vel angustior Maris pars, oblongè inter Continentis flexus concavo Mechanicis, pars Vectis anterior, obtusè aut subrotundè formata. In hac O,

*concava vel canaliculata, ex sede faucium emergens, Aqu hauri-
end et reddend inserviens, tam in Purpuris, quàm Buccini specie.
De Purpurâ enim hc habet Autor no
Plinio: Lingua Purpur, digitali longitudine, quâ pascitur, perfo-
rando reliqua Conchyliâ. Qu Perforatio quomodo capienda sit, ne
in Regulas Mechanic impingamus, perspicuè jam supra (Annotat.
12. . 11. seq.) dictum e*

*Columnam cap. 1. . 34. De Buccino Parvo autem, cujus Iconem
etiam (cap. 4. . 1.) dat, hic loci paulò antè allatam, sub Voce*

Limbi, hunc in modum scribit: Linguam habet, longam admodum,
 canaliculatam, ex quâ Aquam haustam ex
 elatam gerit, et incurvam ex adverso. Alia demum etiam e
 Lingu acce
 sumatur, quod Glo , vel Petroglo , Græcè effertur; et quia
 S. Paulus Serpentem ibi in Ignem pro
 in Insulâ istâ versari perhibentur, quod Divus A facta
 illo indignabundus maledixerit Serpentibus reliquis omnibus, illo
 que fulmine Banni procul inde fugaverit; vulgaris o
 illo
 qu in Crochisco
 eidem infixco
 rarum Linguis tam simile
 Venatorum. Lapideas tamen, et alterius natur e
 Columna no negat, in peculiari de Glo .
 Quam, cum Caput ultimu e
 tanquam A Glo , sive
 Petrefactum quid sint, sive saltem O,
 Carchari Canis spectans, placuit Doctrinam eam, tanquam cum
 Purpurâ et Ce
 et sub presentem, de Linguâ, Lexici hujus portiuunculam, referre.
 Sicque suam Autor Dissertationem inscribit:

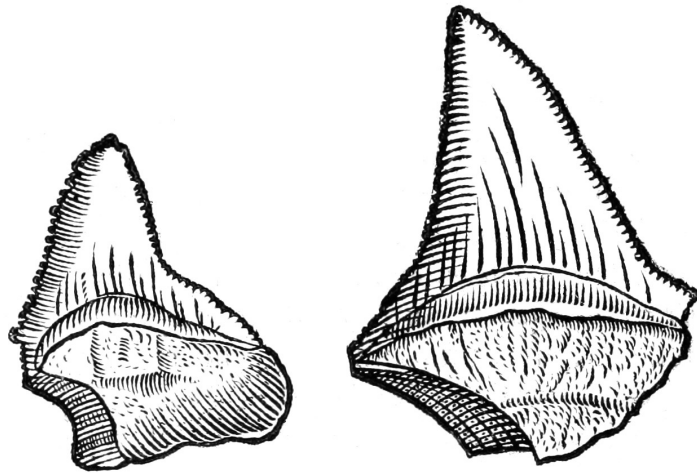
FABII COLUMNÆ LYPCEI
 De Glo

23.11 De Glo

Quâ o
 tras dictas, non e

Carchari, Lami, sive Canicularum, et similia dente
olim Terrâ tenui et luto
Lapidum, O
et Terr Mutationibus, Ce
untur. Lapideorum Fungorum natura declaratur, et nova S
pro

Hic verò, qui nunc sequitur, e
verbo ad verbum; cui Columna Figuras has prfigit:

Pituntur quidam arcanis Natur in medium adductis omni re-
sponsione seclusâ, Linguas serpentinas, aut Glo
appellant recentiore
insulis, sed etiam longè dissitis co
formatrice Naturâ sic genitas; atque lapideas e
e
ceorum, sed illis simile

Naturam produxisse eo loci, quod ratione materiei aptum erat
ad formam illam recipiendam affirmant. Hôc argumento in du-
bium revocare videntur, an unquam locis illis mare fuerit, quod

probatissimi antiquiore
quidem dicimus, hujusmodi concretionem non e
aspectu, effigie rei, et totâ sub
crassâ minervâ natum, qui statim primo intuitu non affirmârit,
dente
ligneam, o
prius abeunt, quàm in calcem, aut cinerem. Ea verò, quæ to
vel saxea sunt naturâ, non in carbonem, sed in calcem abire, nisi
liquentur pro
dente
minimè, clarum, erit, o
fibro
materiâ varius, et exacta dentium effigie
radice, quæ omnia o
aut gemma, quod viderimus, huius superficie, et figurata naturaliter
re
modo sint concreta, quarum effigie
non ad idem figurandum tendente
figur, ad quas exactè perficiendas Naturæ conatus ob
ut de Cry
ipsâ humoris contractione, ita dici pote
ab initio eadem magnitudine sic fuisse procreato
nam dentibus his incrementum ex radice ipsa, non coagulatione
humoris in corpus solidum, sed per foris emissionem, et vegetam
naturam acce
Animalium dentibus, cornibus, et unguibus ob
radice, et ex auctivo excremento magnitudinem assequuntur longo
temporis intervallo intercedente. Secus verò in lapideis, Cry
et nitro

et effigie

Lamiarum maxillis detritis reliqui, ut verè sunt) quod ex
negatur. Nec etiam unquam ob

fo

spontè vigeret, nisi ex cadaveribus, ut sunt dente

Ge

tempore ab

immutata. Fal

ex Theo

inter Philo

dentium usum habere po

sicuti nec o

stacea sine Animali, o

ipso animali) in pro

in alieno nunc potuisse, et fecisse e

eodem seminali excremento ortum habere simul cum animali ipsa
ex

malibus sanguine prditis, et ex semine initium habentibus, ac etiam

quibusdam aliis; quomodo in Subterraneis terre

inveniri asseritur? qua ex

spontè oriri e

similia, quod quantum sit dictu abhorrendum, et contrà naturalem
ob

o

fuisse vana hominum ingenia credidisse asserit. Et no

tempore Catharin Pellegrin nobis Arvi in Abellino agro, cujus do-
mina fuit, re

cadaver o

illorumque unicam diu servasse, veluti rem enormem, ac insignem,

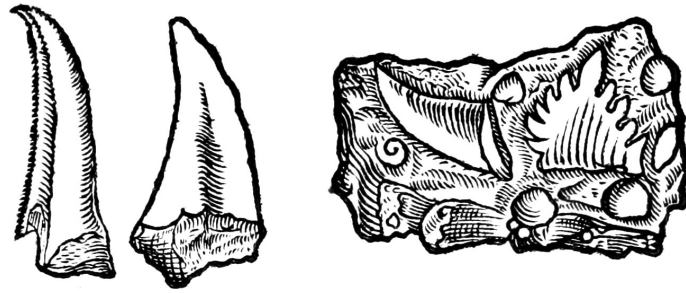
quod non semel dome
 ris et ignavis literarum. Puteoli quoque non pauca Gigantum &
 conspici asserit Scipio Mazzella, addiditque Pomponii Lti carmina
 de illis, ac etia multa de Gigantibus ab antiquis dicta in lib. Italica
 lingua de Puteolorum antiquitate; omittimus qu alii, et Plinius (l. 7.
 c. 16.) recitant: sed addere volumus in Sicilia frequentissima &
 Gigantum re
 Panormi, ut te
 nus Valguarnera in lib. de Orig. et Antiquit. Panormi impre
 anno 1614. in eadem civitate Panormi, in quo doctissimè agit de
 illorum tate, et staturâ, sive magnitudine. Sed quid dicendum de
 enormissimo Gigante a Jo. Boccatio relato in cap. 68. Genealogi
 gentilium Deorum, cujus dente
 Dre
 quod etiam vix credibile mea sententia, tota Gigantis statura ducen-
 torum cubitorum fuisse. Quare 105. &
 &
 aliquando eadem cum ipsa terrâ ambiente po
 e
 redeundo, negatur quod intra saxa, vel to
 materiei aptitudo inveniri queat, locis prsertim aridis to
 talis materia excrementitia, et nutritiva potiùs ex aliquo viventi
 animali proficisci debeat, quam intra terram quenda, ut suprâ
 diximus: et sic deficiente materiâ pro ipso animali, cujus dens, vel
 &
 asserendum. Attamen permissa spontanea vegetatione, quendum
 e
 to
 quorum mutantur speciem? Si dicatur sic genito

to
 perfectionem? Si to
 to
 paravit? et quidem si to
 non poteratvis vegeta dentis exorientis in to
 sibi locum per vim facere: et si vis ine
 phum. Et si locus erat prius in to
 naturâ dentis ipsius in to
 sua natura et cavitate præcedenti formam denti præbuisse. Si verè
 dicatur paulatim vegetasse, et excrevisse, negabitur eadem ratione
 antedicta, scilicet, quia to
 bili, ut reciperet signum dentis, sed potius scissuram perpe
 fuisset: aut quod potius to
 ge
 re
 lapidibus ex fluore ortum habentibus ob
 vegetasse, cum omnium dentium, quo
 fracta re
 Quod argumentum non parvi faciendum, declarat non adfuisse
 vim vegetandi, sicuti in aliis fo
 nunquam in illorum matrice mutilata re
 formatrix in his defecisse videretur, cum semper in reliquis fo
 bus genera, et specie
 Nec intra to
 dicatur, e
 fuisse, et in ipsâ obrutione tunc ex maxillis animalium fracto
 disse, cum antea integri in ipsis maxillis fuissent geniti, et deinde
 juxta casum et allisionem mutilati. Negatur etiam intra to
 potuisse ho

dictis, quàm etiam, quia frustra illo
 specie serrato
 usum illorum apto
 vegetabile individuum natur; quam, ut verius e
 mentum animalis individui sensitivi, nodum vegetantis ad usum
 voracitatis ex
 ob
 non lapide
 moris electionem, ut aliam in radice dentis, aliam in dente interno,
 aliam in superficie dentis fecerit: variam etiam dentium formam,
 magnitudinem, habitum, et aptitudinem: nam alii dente
 exce
 angustiore
 recti, alii pronâ parte incurvi, alii supina, alii in sinistram, alii
 in dexteram inclinati, alii sunt serrati exquis dentibus, alii magnis
 serraturis, quod in minoribus triangulis ob
 alii nullis, quod in angustis Pyramidalibus, qu omnia in Lamiarum
 dentibus ab Auctoribus ob
 Naucleris ob
 et in anteriorem partem inclinati proni conspiciuntur: secundi
 ordinis recti sunt prsertim adlaterâ oris, ubi trigoni, et latiore
 reliqui ordine
 omnia, qui ob
 vera e
 cum maxillâ genito
 quod quisque recente
 magnitudinis in maxilla adhuc hrente
 frangendo, etiam interna eadem e
 tione inveniet: ac si nequeat habere, Imperati no

et integras Lamiarum cum dentibus similibus ob
 item olim supra monte
 tunc viventibus occupato
 id affirmat; sed aliis Aristotele, cœterisque Philo
 aliisque Scriptoribus idem te
 inter cœtero

Vidi ego, quod fuerat quondam solidissima tellus
 Et
 Et procul à Pelago Conch jacuere marin,
 Et vetus inventa e

Certum e
 jugis ad aliquem usum ab
 non modò accidisse universalis diluvii tempore, sed aliis seculis,
 aliis in locis mutatam tellurem, et mare, vicissimque alternasse, non
 minùs ex historiâ Plinii à c. 85. ad 92. lib. 2. colligi pote
 ab aliis. Et no, Corre
 della Nuntiata, pro
 putatur, ege
 naturale terrenum, altitudine pedum quadraginta pro
 usum molendinorum ibi construendorum, invento
 aquam ferè, nam arena erat jam re

fragmenta, quae ibi ante conge
credendum, et forsitan illa conge
tempore, quod Plinius obiit, cum antea latus et
mons novus Puteoli appellatur, montis specie ege
sul
dubium, pro
getare potuissent, in te
tempore praeterito. Ob
credendum tot millia dentium, qui effo
variis in locis, ex demortuis Cetaceis et
videantur numero hi, quam qui ab origine mundi excidi potuissent
ex maxillis universorum Cetaceorum: quasi facilius natura in siccis
montibus singulo
mari pro
simul dente
quod ab initio mundi usque ad diluvii tempus demortua potuissent ab
stu maris, variis in locis juxta animalium iter, dum viverent, et
pro
limoque obvoluta cum aliis maritimis, et terre
et deinde in sicco relictis pro
naturam aliqua cum ipso limo commutati, juxta loci aptitudinem, et
limi, et succi speciem, alio vero loco etiamnum immutata re
eo quod sicciori, et sabulo
sabulo
verum et
hisce, sive Linguis dictis Conchae, et Buccinae, et eorum fragmenta
te
ob
no

ob

habere contenderit, in quo aliquid ex his adhserit. Nec, ut quidam recentiore

relictâ veritate, simile

saxa oriri amplius dicet, nisi mare eodem loco, eo temporis Intervallo constiterit, quousque suam naturam prbuerit monti, ut in eo po

po

aquatic plant locis arte aquo

ut in naturalibus pal

poterit suam superficiem saxo, vel to

obruta inveniuntur, sicuti nec inprimi unquam, nec enim pote

Concha illa in argumentum, et exemplum allata, qu intra saxorum cavitate

te

foraminulo apparente) sponte in mari, et rupibus maritimis, in quibus allidit unda oriens, qu Cappa longa dici asseritur à Goro et aliis, vulgò, Dattili, à Piscatoribus, quia Dactylorum effigiem, et glandium, prseferunt; ab aliis Pholas, ea ratione dicitur, quia occultè in cavernis oritur, et vivit, tamdiu incrementum capit, quousque intra cavernulam illam commodè hiare po

unquam in saxo, quo vixit, et periit, su form signum, vel striam aliquam, aut lineam reliquisse e

pro

reliqua in omnibus te

inferre, ut impre

dimidia te

fuit re

saxi, rimam, aut fractur signum passa sit: sicuti in montibus, et

aliis locis extra mare re

pro

sed insanum putamus, qui frustulum, aut dimidiam te
integram spontè editam eadem magnitudine ab initio, vel alio modo
intra saxa sic genitam asseruerit, quæ etiam adeò coherere saxo
re

integra, et exempta impre

e

de

natur studio

periit, illas, ingredi cancello

ill cum Cancellis, aut sine, incrementum acce

sed contra, quod ob maris volutationem atteruntur: atque demum
insanissimum, qui lapide

aut partem aliquam ex

rit, cum omne

rerum originem traxisse non dubitemus. Qui verò non modò, quæ
apud nos

Musæo servantur omnis generis te

lapide

quin nos

non veremur. Lapide

habent cum animalibus, vel partibus animalium, communitatem, sed
pro

sibi re

recipientibus. Sic etiam qui Fungi marini dicuntur lapidei, quia non
ex Fungorum cadaveribus, sed pro

strias habent in superiore parte, non inferna, ut in terre

pediculo etiam ex leviori parte prditi re

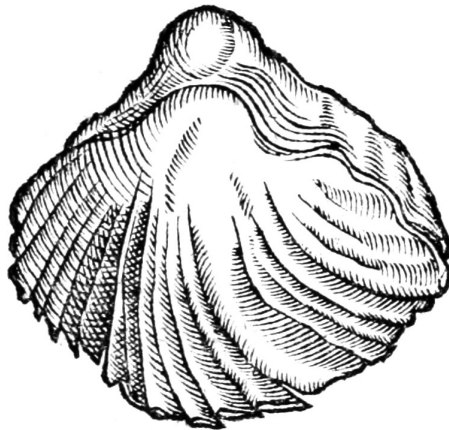
Clusius l. 6. Exot. de
 Corallii specie
 Madre denominat. Differunt, quia non ramo
 latera se ex
 asseruit. No
 pro
 rum intra candidam illam to
 re
 Empiricis circumfertur, et S. Pauli appellatur terra, e
 Canicul dente
 10. recitat. Rondeletius refert, dente
 quo
 muliere
 Pavore
 tiem servant; et Pulvis asperitate Dente
 Bellonius verò: Lamias enim qui capiunt, ex earum Dentibus ac
 Maxillis magnum gustum facere solent, quo
 nena conferre: quamobrem Auro et Argento includere Vulgus eo
 solet. F. N. B. Quâ occasione potuissem quidem (et aliquantò forsan
 utiliùs) dat Autoris no , sub
 de simili Materiâ aliam; scilicet ea, quâ more suo, h. e. pereruditè ac
 curio Acutissimus hodie ac Celeberrimus Nicolaus Steno,
 de Canis Carchari dissecto à Le Capite, Florenti quondam, pene
 Magnum Ducem Hetrurii, annexa S ,
 pag. 90. et seq. (edit. Amstelodamens.) ac imprimis pag. 110. usque
 ad 137. Sed quia Liber iste faciliùs obtineri in Biblio
 quàm quidem Column: ideoque insuper habito Transcriptionis la-
 bore, sufficit, Lectori Benevolo digitum eò intendere; redeoque in
 viam, Brevis no Lexici O complendi.

Lobus: Auricula Hominis aliàs; vel extrem angulo
velut divis parte
ambiente

Natura Semen earum re Columna no
angulum excurrente

Anomia Striata, Τρίλοφος Eidem (cap. 15.) dicta, quòd velut ex
tribus simul junctis Ce
videatur, hâc effigie:

Lux: Particul, Guttulæ nativi Fluoris Lucidi, co
gati alicubi in Ce

Carnibus. Cujusmodi Guttulas, suavi fulgore argenteo-viridi micante

in tenebris, quamspe Venetiis vidi in O
circa commissuram Ce
agitata verò, aut blandiùs quoque tacta, eandem agiliter retrahebant.

23.12 Mo.

Macula: Confer, Nota. Macul, Inscriptione
tum foris, tum etiam intus. Column. de Purp. cap. 1. . 32: Intus
hvis e

agine, in internâ ventris 2. I Ibidem .

33: Animal (Purpura) Carne flavicante, densis maculis, ex cœruleo
purpurantibus de

Cervice. Et cap. 10. . 2. in Cochleâ Marinâ Exoticâ Marmoreâ
Maculas Carnis aut Cutis nigras, magnas, et inordinatas e

Ac imprimis in Maculis Ce , aut Corticis, quo Ce
obducitur, insignis passim occurrit Varietas. Nam habentur Magn,
Mediocre

et Strict; Quadrangulare

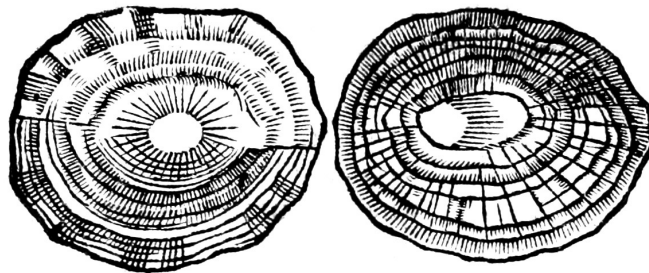
rectè, transversim, et in obliquum po Column. d. Purp. cap.

3. . 2: (Turbo Exoticus) Maculis Obliquis, Ro

tam Circa Umbilicum, quàm in reliquis Volutis. Inordinatim item,
aut parallelè dispo

Circumferentiam, ut in Le

Column. c. 6.

Alb denique, flav, rubr, cœrule
et atr; et ex his uno aliqu ornat Colorum genere; vel diverso, et
variegat. Argento
solum, sed Convexo etiam Ce
saltem ritè priùs dimotus sit.

Margarit, Unione
10. . 12. et seq.

Margo: Orificii, aliarumvè Partium Ce
diductarum, determinatio. Column. d. Purp. cap. 1. . 28: In extremâ
Oris Margine, quâ Ce Et . 30: Statuto tempore quot
annis latent Conch, Sco

Meatus: Pars oblongè concava in Ce
nibus, quam aliquid Fluidius permeat.

Meatus Excretorius: vid: Onus.

Mecon: (Μήκων) Papaver; unde Μηκώνιον, Meconium, Papaver-
culum; Succus, ex Papavere ex
Excrementum crassum ac nigricans, quod à recens-natis Infantulis
primò excernitur. 2. Lentor tenax, viscidulus, fuscì Coloris, in
Ventre Purpurarum, aliorumvè Turbinatorum, situs, habitusque
cterоquin pro illarum vel Corde, vel He
12. . 18.) monuimus.

Membrana, Cirris Nautili interpo Cirri. Pel-
licula videlicet tenuis, sed robusta, inter brachia Nautili, Poly
referentis, sita; quâ etiam, aurâ inspirante, velificare scribitur.

Me : Corpus membraneum, in Homini Ventre, quo
Inte
lisque intertextum. Purpuris etiam tale quid tribui, vide in Annotat.
12. . 17.

Mic: Puncta aut Macul colorat in *Ce* Column. de
Purp. cap. 4. . 1: Corpus variegatum ob
infernè parum ad cœruleum tendens, (in Buccino parvo.)

Mucro, Mucrone: Acuti proce
quàm ex bivalvibus, Conch Exotic; de quâ sic Columna, d. Purp.
c. 17. . 3: In plure
Quare Concha Μαχαροαβδότη appellari pote .

Murice: de hoc nomine abundè actum vide Annotat. 7.

23.13 N.

Nervus: Occipitur in *O*
Cubulatâ, molli, tereti, firmâ, candicante, *S*
in Mole carneâ viventis Animalis: sed juxta modum Existendi
intercedit quidam diversitas. Nam tale quid ex

Solitariè; habetque se, ut funiculus nerveus albicans, ex Anatome
hominis aliàs sat notus; immediatum Motûs localis organum.

Sociatim; habetque se, ut breve quoddam Corpus tendino
aut ligamento
album (interdum et coloris alterius) durum, latum, crassum, ac
tenax. Worm. lib. 3. Mus. c. 7. p. 254. Cardinibus non junguntur
farctis invicem (Cham Piperat, Biveroni Italicè) sed Nervo, ut
O , etc. *N* Nerveum Vinculum
dicitur.

Nodus: videtur idem *e*
Column. d. Purp. cap. 11. . 2: Ad differentiam earum (Concharum)
qu brevi Nodo ligantur. Idem cap. 15. . 4. *N* omne
Nodo ligantur, ob Cervicis angustiam.

Not: Macul. Col. de Purp. cap. 4. . 2: Circa Volutarum imum
Castaneis Notis distincta. Habenturque Muricum specie

virgatis, tanquam *Notis Musicalibus* inscript; quale *Olearius*
 (Cab. 30. Camer. Gott. ad num. 4. 5. 6. 7. pag. 66.) *Conchas Musi-*
cale nominat; ego verò in *Ce*
 appello eâ in parte, ubi de *Turbinatis muricatis* agitur, *Conchas in*
superno spir ambitu Muricatas, Muricum serie simplici; lividas,
Virgulis multis ruffis disruptis, et velut Lineis Musicalibus inscrip-
tas, Marmoreas quibusdam dictas: aut brevius; Murice
lineis velut Musicalibus inscripto
in Garzo

23.14 O.

Oculus: Pro
que generis Partibus Ce *Aristotele, ni fallor,*
putavit, 1. Hist. An. c. 9. Sed aliquibus utique emissitii sunt, et
in corniculis siti; ast diversimodè. Eorum enim apici, in Limaci-
bus, aut Cochleis terre
sunt: Column. de Purp. cap. 1. . 33: Oculi non in summo, ut in
Terre
Cornicula veluti re *. Adde,*
qu habet cap. 4. . 1.

Onyx: O
Dio *; à hvore Unguis sic dictum. Vid. Column. de Purp.*
cap. 1. . 15. 17. et confer tit: O *.*

O *: in genere, Re*
durus et planus (interdum utcunque incurvatus) Orbiculus, vel
Crustaceum Congelamen (confer etiam Vocem, Crusta) ex Salivali
visco
arum Univalvium, et occludens hoc pacto Ce
Animalculi parte *Nota e*

Rugo , ut ait Column. de Purp. cap. 1.
 . 33. Prastaret, si pro voce, Orbiculatim, po S
 spiraliter-convolutim. Onychem etiam dici, sub Voce precedenâ
 modò dicimus. E Column. cap.
 18. . 3: Omne

ob
 pro illo, cui adhrere pro tutelâ po . Illudque in
 aliis crassum, in aliis (ut in Cochleis quibusdam minoribus stria-
 tis Hol Column. cap. 9. . 1: Geritque
 O (Cochlea Terre crassum et Cochleatum,
 ut in marinis ob . Et tale proin conjecturam Cochle Marin
 Exotic marmore tribuit, cap. 10. . 1.

Cremata olim, in U Column.
 de Purp. c. 1. . 17: Eadem vire
 Conchylii, Dio

Orbe: Ventrice Column. de Purp.
 cap. 7. . 1: Octo vel novem Orbibus definitur (Turbo Terre
 non de
 sed fal Eodem, cap. 1. . 28. ex Aristotele et Plinio: Quibus
 (Orbibus) totidem, quot Anno : addente: Non enim ex Orbibus,
 quibus claviculatim contorquentur Ce (intellige, Turbinat
 prsertim) Anni carum ob
 quamlibet orbiculatam ventrico
 Ce Et hujus ipsius negativ su rationem ulterius
 (. 31. et 32.) deducit.

Hoc verò imprimis etiam ut addam, videtur &
voluntur Orbe

Contra, ex sinistrâ in dextram, in Turbine Terre
(ab aliis nempe) et de Column. de Purp. cap. 7. . 1. ut
et in altero minore E , de
titulum, Voluta.

Orbium Anfractus: vid. sub Lit. A.

Or: Limbi extremi A
volutis aut Turbinatis protuberante
plus, pr Ce
Turbinata per Hyemem se ipsa Sco
iste in Eminentiam aliquam sensim crasse
Orificium non undique Sco

Orificium: Cavitas subrotunda, per quam aditus ad interiora e
Confer Or.

O : 1. A

Alimentum intrò transmittitur; vel Fauce
Purpur, actum vide in Annotat. 12. . 7. (2.) Idem, quod Ora, vel
Ampliatio exterior Ce

aspera vel hris, rotunda vel triangularis. Column. de Purp. cap. 1.
. 20. ex Plinio: Mutianus Muricem e
aspero, neque rotundo Ore.

O : Quid sit, et quanam circa hanc vocem considerata
veniant, jam supra prolixè, in Annotatione 3. e

Ova: pro
Individa Ce
tamen pro Partibus habentur. Et ideò Vocem hanc nolui Silentio
transmittere. Quin de Ovis Ce Annotationis 10. .
24. et 25. actum vide: nec non Annotat. 11. . 21. 22. et 23.

23.15 P.

Papaver: Græcè Μήκων: vid. Annotat. 12. . 18. et confer Vocem
Meconium.

Perl: vid. Margarit.

Probo : Elefantis pro
tere

alias re

etiam dicitur, quarum Probo
illarum, et proce

Excre

tribuitur; prsertim Purpuris: ut etiam E
illâ.

Proce : Protuberante
tendente

Prominenti: Parte

Pul : Caro Ce
notum.

Pyramide: Concretione
deâ. *Column. de Purp. c. 16. . 3*: In plure
pyramide

Pyxis: Concaritas cavernul, in crassiore *Co*
Col. de Purp. cap. 17. . 2. de Conchâ Exoticâ mucronatâ, Striis
fistulo *Habeatque ternas Connexione*

23.16 R.

Rhabdus: (ὁ ῥαβδος) *Virga, Linea, Stria*: unde ῥαβδωτός, virgatus;
et inter O *ῥαβδωτὰ* vocantur, quasi dicas *Virgata*, vel
pectinatim divisa, aut *Striata*: et *Fabius Columna*, *Concham suam*
Exoticam mucronatam, eo quod *Striis eminentibus*, in mucrone
exeuntibus ornatatur, *μαχαίροραβδωτήν* appellari po
c. 17. . 3. Confer etiam Annotat. 10. . 4.

Rima: 1. in aliquibus A
Conchâ Venereâ, et *Conchâ utroque latere se colligente Col. de Purp.*
c. 20: Rimam pro Ore habet hœm. Icon e

2. In Partibus Carno
missurâ duorum laterum oblongorum ortum, aut strictus intercedens
hiatus. *Col. de Purp. c. 2. . 2. Rimam pro ore* (habet *Cochlea Jânthi-*
na) *in medio* (Glandis carno *foemininum ferè sexum*
referens, rube . *Iconem iterum dedimus*
in hoc ipso Lexico sub titulo Glandis.

Ro : 1. In Univalvibus, Productio Orificii *Ce*
 longa, recta, et re *Column. de Purp.*
 cap. 1. . 20. ex Plinio: *Neque* (Murem *e* in angulo
Ro . *Ro*

tamen aliquo, utut brevi et re
 Effigie, suis in locis datâ, patet affatim. *Ab*
 illo Conchylia alia perforet, *po* *Annotationis* 12. . 13.
o

oblonga *Ce*
 incurvatim superincumbit; e. g. in Conchis Anomius *Column de*
Purp. cap. 12. . 5: Omne
prominente Ro
Aquam haurire et ex . Iconemque hanc Autor addit:

3. *Ro*
 aut *Mucrone*

â Columnâ de Purp. cap. 17. . 1.

Rug: Eminentî Ce
velut Und, aut strictiore
rectâ duct; densiûs compact, aut laxiûs à se distante
Carne quorundam) aut dur prsertim, in Ce
g. Chamarum, Pectinum, Cochlearum, Turbinum quorundam, no
Purpur, ac similitum. Ita enim Column. c. 10. . 4. de Cochleâ Marinâ
Exoticâ: Rugis obliquè profundioribus, ut quodammodo aspera sit
tangenti. Et cap. 2. . 3. de Conchâ Πολυλεπτογίγγλῳφ: Obliquis
densioribus Rugis exasperata. Et cap. 12. . 3. de Conchâ Ἀνομιâ
Rariore: Concha parva e
sed non ob id aspera, sed levis. Icon inferiûs relata ex
Voce Vertex.

23.17 S.

Saliva Purpur: vid. Annotat. 12. . 20.

Sanguis: Pro
prsertim Purpur, dicitur. Column. de Purp. cap. 1. . 23. et 37.
ex Martiali:

Sanguine de no — — Dicitur
etiam Purpur Flo O .

Sanie: i. e. Sanguis vel Succus tingens Purpurarum. Column.
c. 1. . 36: Ἀ nemine verò hucusque (conspicitur de
interno Animalî ob .

Semen, Seminale Principium Purpurarum, et aliorum Ce
ceorum. Vid. Annotat. 11. . 16. seq.

Sinus: Arcuata, et velut lunata Ce Col. de Purp.
c. 18. . 1; de Conchâ Natatili Petritode: Caret illo Lunato Sinu circa
Columell summum, quo Lingua ex

S : vid. Volut.

S : Ita Carnem Ce Jonstonus,
de Aquatil. Ex

S : Humor viscidus, in Bullas dilatatus. Column. de Purp.
c. 2. . 3: Co

spumam vitream fundebant omne (Cochle Janthin) non secus, ac
Aqua, diluto Sapone multo, et concusâ, atque pale vel alterius rei
exiguâ fistulâ intinctâ, et inflatâ, paulatim evenit, ut puerorummo
e

Stomachus: confer Ventriculus.

Stri: Eminentia strict, sed in longum rectâ aut obliquè, (per
Convexum Ce Rhabdus. Deque illis

fusiùs paulò actum in Annotat. 10. e

parv: eminente Exoch) aut compre

vel solid, vel fistulo

Column. de Purp. cap. 17.

. 1. Vel latiore

Column. de Purp.

c. 1. . 28. Ab his de

Ce

. Juxta longitudinem Ce

dispo

parvâ, Myrti Morbus dictâ, et de

Column. c. 6. . 2.

hâc figurâ:

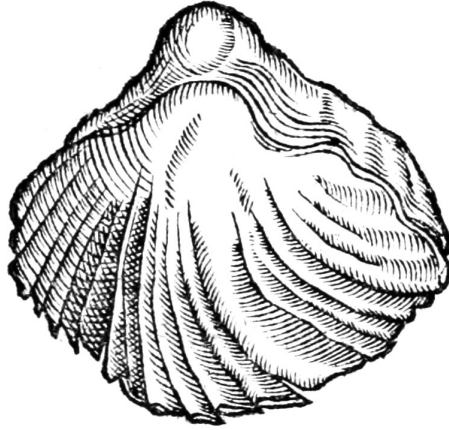

laxius dispo

Πολυεπτογίγγλυμω Col.

c. 11. . 3: Externè admodùm densè Striata. (Ce

Strige: Interstitia forsan de
 nentium, in Conchâ alterâ Anomiâ Striatâ Column. de Purp. c.
 15. . 1: *Penis Striis, totidemque Strigibus in singulis lobis, quibus*
marginè . Icon e

Certè non tam Strias duplicatas et fistulo
 tum quid e Autoris; tum ex E
 etiam hoc, de Conchâ Exoticâ, cap. 17. . 1: Huic lve
 (Stri) duplo ferè sunt Strigibus. E contrario Wormius lib. 3. Mus.
 c. 7. p. 253. *Strige*
 vel *Aculeatâ* sic scribens: Notandum, quod aculei sint im Exochis
 tantum, non verò in Canaliculis, (quas *Strige*
 quidam vocant) siti.

Strigile: idem quod Canaliculi, juxta Wormium jamjam adduc-
 tum; quod Stri verò, juxta Vitruvium.

Succus: Humor Ce

1. intelligitur Succus inter concavum Ce
 natans, plerorumque Sal
 Aqu marin haust, cum Succo salivali pro
 eò delato. Vel 2. Succus ipse jam dictus, Carni immersus, dulcis,

et albe

Quamvis Coloratum in Cochleâ Jânthinâ ob Columna, sic
scribens, de Purp. cap. 2. . 4: Et paxillo vel acu sauciatâ Animalis
Cervice, tre

inficiunt purpureo cœruleo colore admodum hilari, ut nihil suprâ
commendari po Vel 3. Succus Coloratus Carnis Ce
quorundam, maximè Purpur, in Venâ peculiari collectus; sicut et
Cochle modò-dict Jânthin, de quâ proin ibidem: Co , inquit,
sponte evomunt Conch ist Succum purpureum Violaceum, ut se
ipsas inficiant, et colligentium Manus. De Succo Purpur homonymo,
vide Annotationem 12. . 20. ad Column. Qui Succus, alias etiam
dicitur Flo: et sic confer in hoc Dictionario superiùs, Citulum
Flo.

Sulcus: Incisura simplex profundior, per medium (e. g. Conch
cujusdam lapide Ferrugine) laxâ sui diductione excurrrens.

Sutura: Inscriptio, aut Linea profundior Ce
ter magis, quàm verè in parte Wormius
lib. 3. Mus. cap. 7. pag. 254: Cham genus rarum, quod ad Pelori-
das referendum videtur. — Oblongam, et intùs brevem te
in duas quasi Parte
dentatam, instar Sutar: qu Sutura tamen exteriori parte non
apparet.

23.18 C.

Ce : Durior pars Ce ὀστρακοδέμων, per quam,
forinsecus ipsis obnatam à Patitilibus teliquis, crustâ, pelle, mem-
branulâve ve

quàm munimenti loco. Et peculiariter de Purpur Ce
partibus fusè e Annotat. 9. totâ. Cui adde ver-

ba Autoris hc, ex Prefatione: Neminem ipsa *Ce*
Animalia (Purpuram exhibentia) considerasse, mirum sanè videri
pote Et mox: Ex
ipsaque *Animalia* in *Phy* Et in
ipsius *Tractatus* Cap. 1. . 7: *Ce* ὄστρεα, ex ὀστέον, quod
e Jam verò de voce
O, *Annot.* 3. et de Voce
Conchylii, *Annotat.* 4.

Ce : de his in *Annotatione* 10. . 7 et seq; pertrac-
tatum *e*

Crachalum: Græcè Τράχηλον. Muricum vel acutorum proce-
um in *Ce*
Annotationis 9. . 14.

Cubera, *Cubercula*, *Cubero* : Eminentia subrotund, breve
Ce *Column.* de *Purp.* c. 1. . 27: Illorum (Muricum) vice brevioribus et crassioribus horret
tuberculis. Et cap. 5. . 1. de Buccino Exotico parvo: Tuberculis
nigro-flaventibus, et Lineis elatis candida *Ce*

Cubulus: Canalis, Productio stricta et corcava *Ce*
pricipuè orificio emergens. *Column.* de *Purp.* c. 1. . 28: Brevi
admodum *Cubulo* vel *Canali*, oris pars superior definitur. U
aliquibus; Concedere Lingu transitum, ut se pro *Column.*
ibidem: Qu anteâ *Cubuli* sive *Canale*
proferebatur, fuere.

Curbo: Accipitur hc vox in modum vel Totius, vel Partis. Priori
modo denotat Univalvium specie
axe, firmatam gerente
in tenuem apicem, brevius longiusvè tortam: deque *Curbinatorum*
istiusmodi caractere distinctivo aliquid dictum *e* *Annotat.*

4. . 5. *Po* denotat spirale
ab

Partem, quæ foris præsertim conspicua, ex amplâ sui concameratio-
ne ventrio
terminetur. Confer etiam Cit: *Voluta, Orbis, S*

23.19 *V*.

Valv: Ce
sufficit, ad Animalculi parte
du plerumqu, aut plure
summum in Univalvia, Bivalvia, et Plurivalvia, superiùs in
Cabulas distributa sunt. *Column. de Purp. c. 15. . 1. de Conchâ*
Anomiâ Striatâ (qu bivalvis e *Ejus obe*
e Et cap.

17. . 2: *Ut clausa te*

Vena Purpur: de hâc vide Annotat. 12. . 19.

Venter: 1. Pars Carno

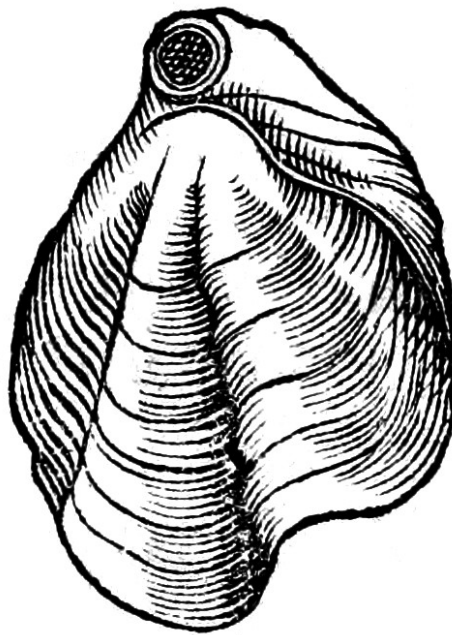
tis recipiendis inserviens, circa *Meconium* vel *Papaver sita*, in
Curbinatis, et utcumque re
amplior, concava, et velut formicata, distincta in *Curbinatis* à
Curbine eorum strictiore, vel angustiore *Collectione* in *S*

Ab Ventre Ventrio , vel *Ventrico* de *Purp. c.*
1. . 27: *Quod non sit ita ventrico* Et . 32: *Ut ventrio*
efficiantur, non longiore Et . 33: *Maculis, in internâ ventrio*
parte.

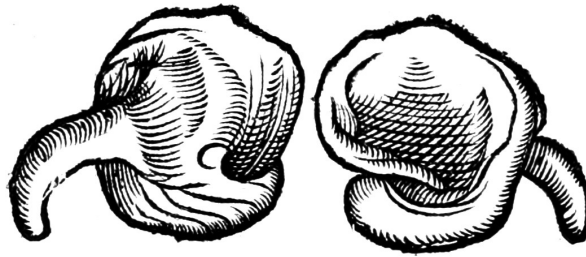
Ventriculus, à *Ventre* jam-dicto parum discre-
natis *Ori* continuò jungitur, magnitudine discre-
tamen exiguus. De *Ventriculo Purpurarum* etiam actum vide *An-*
notat. 12. . 17.

Verruc: Eminenti Orbiculare *Tubercula, (de*
quibus etiam in precedentibus actum, sub Lit. C.) muricibus vel
aculeis mediocribus breviora, Ce
e. g. in *Purpurâ*, apud *Column. cap. 1. . 27.* ut et in *Buccino*
parvo Exotico, (cap. 5. . 1.) cujus Iconem, huic Dictionario illatam,
vide sub titulo: *Linea.*

Vertex: Retorta aliquorsum subrotunda et strictior Ce
In specie verò 1. Cardinis acutior Eminentia in Ce
quâ parte colligantur, aut mutuò sibi committuntur. Unde Concha
Anomia, Vertice Ro , de Column.
de Purp. cap. 12. hâc figurâ:

2. Proce
E , cap. 19. . 2. 3. Iconque ibi habetur talis:

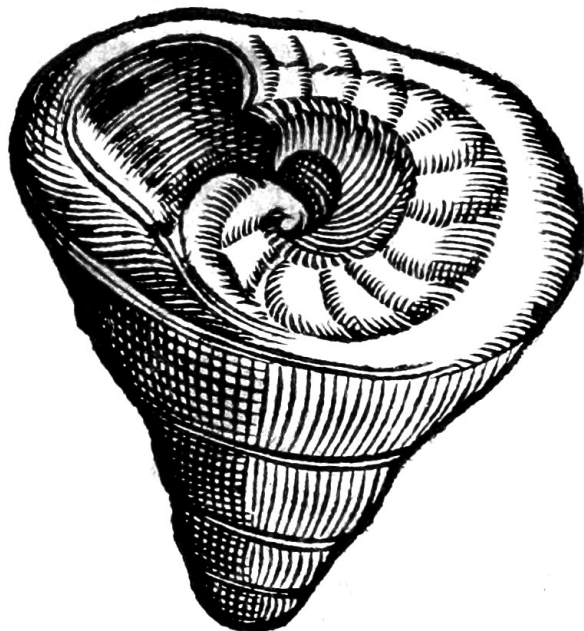

Villi: Lingua musco
c. 1. . 30: Non paucas habuimus Ce
Cit. Fibr.

Col. de Purp.
. Confer

Vinculum Nerveum: vide Nervus.

Umbilicus: 1. Latior Columell pars, in Turbinatis, pone quam
eorundem Orificium incipit, suâque tortuo sitate spirali, in Ce
intimiora se abdens, et ipsa latior Columell basis; quale quid imprimis
conspicuum e Columnam, qui
cap. 3. proin Umbilicatum nominat, datâ hâc figurâ:

nec non in Cochleâ Terre E , de
 quâ cap. 9. . 1. sic scribit: Umbilicum ferè relinquens in Centro,
 et eodem Orbium Ordine striantur Orbe Figura e

2. Centrum, etiam concameratum, vel medium Ce
 quoad concavam earum superficiem spectatarum. Vide Column. de
 Purp. cap. 6. . 1.

Unda: Rugarum Ce
 sed amplior potiùs, et in rotundum oblongè elata; qualis e
 Anomia rarior Column. de Purp. c. 12. cujus Icon paulò antè
 adducta hîc e Vertex. Item Concha Anomia 4. margine
 Undo I dicta, cap. 14.

Unio: vide Cit. Margarita.

Volumina: idem quod Volut (de quibus mox) vel Turbinum
 Curvatur, in S Column. de Purp. c. 3. . 3: Quinque
 Voluminibus (Turbo Exoticus) inter qu veluti Linbus apparet.

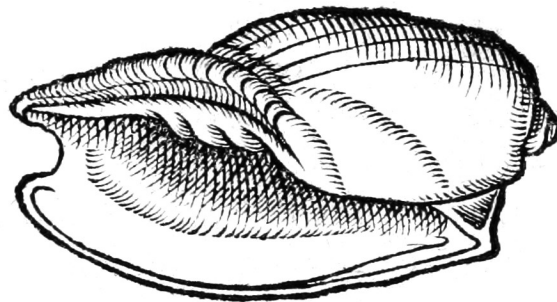
Volut: à Volvendo, vel revolutione spirali dict, Volumina aliàs,
 Orbe

pricipua, et distinctiva illorum pars, aut character universalis; in
 aliis simplex, in aliis duplex, triplex, etc. Simplicis enim exemplum

Autor noster, de Purp. c. 10. . 2. nobis suppeditat, scribens de
 Cochleâ marinâ Exoticâ: Differt etiam, quia unicâ tantum Volutâ
 sive Circuitione definitur, illâque vix conspicuâ. De duplici hæc notat,
 cap. 18. . 5. circa Concham quandam Natatilem rariorem: Volutas
 duas, quibus Ce Ac de triplici, c. 2. . 4: Volutis
 tribus tantum Constructa e Indifferenter
 verò, ex Numero Volutaru an numerus Annoru sit colligendus,
 vide Annot. 11. . 2. seq.

23.20 L.

Lona: cum Fasciâ ferè coincidit, de quâ superius, sub lit. F.
 Column. de Purp. c. 18. . 5. de Conchâ Natatili Peritode: Lonis
 distinguitur flavis et cinereis. Iconemque hæc dat:

Et hic e
 DICTIONARIUM ORNITHOLOGICUM
 FINIS.

